

ΕΣΔΡΑΣ Α΄ (Μασ. Έσδρας)

Α ΕΣΔΡΑΣ 1

- A Εσδ. 1,1 Καὶ ἤγαγεν Ἰωσίας τὸ πάσχα ἐν Ἱερουσαλήμ τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ καὶ ἔθυσσε τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου
- A Εσδ. 1,1 Μετὰ τον καθαρισμὸν του ναοῦ ἀπὸ τον μολυσμὸν της εἰδωλολατρείας και την επισκευὴν του και μετὰ την εὕρεσιν του βιβλίου του νόμου, ο Ἰωσίας εὗρτασε το Πασχα του Κυρίου του εις την Ιερουσαλήμ και εθυσίασε τον πασχάλιον αμνὸν την δεκάτην τετάρτην ἡμέραν του πρώτου ιουδαϊκοῦ μηνός.
- A Εσδ. 1,2 στήσας τοὺς ἱερεῖς κατ' ἔφημερίας ἐστολισμένους ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Κυρίου.
- A Εσδ. 1,2 Εγκατέστησε τους ιερεῖς σύμφωνα με τας τάξεις αὐτῶν, στολισμένους με τα ιερατικά των ἀμφια στον ναὸν του Κυρίου.
- A Εσδ. 1,3 καὶ εἶπε τοῖς Λευίταις, ἱεροδοῦλοι τοῦ Ἰσραήλ, ἀγιάσαι ἑαυτοὺς τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ θέσει τῆς ἀγίας κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου ἐν τῷ οἴκῳ, ᾧ ὠκοδόμησε Σαλωμὼν ὁ τοῦ Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς·
- A Εσδ. 1,3 Διέταξε τους Λευίτας, οι οποίοι εἶχαν ταχθῆ εις την υπηρεσίαν του ναοῦ υπὲρ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, να εξαγνισθοῦν σύμφωνα με τον νόμον του Κυρίου και να προσφέρουν τας θυσίας εκεί, ὅπου υπάρχει η Κιβωτός του Κυρίου, δηλαδή στον ναόν, τον οποίον εἶχεν ανοικοδομήσει ο Σολομὼν ὁ βασιλεὺς, ὁ υἱὸς του Δαυὶδ.
- A Εσδ. 1,4 οὐκ ἔσται ὑμῖν ἄραι ἐπ' ὤμων αὐτήν· καὶ νῦν λατρεύετε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν καὶ θεραπεύετε τὸ ἔθνος αὐτοῦ Ἰσραήλ καὶ ἐτοιμάσατε κατὰ τὰς πατριὰς καὶ τὰς φυλάς ὑμῶν κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραήλ καὶ κατὰ τὴν μεγαλειότητα Σαλωμὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.
- A Εσδ. 1,4 Εἶπε δε προς αὐτοὺς· “δεν θα ἔχετε πλέον την υποχρέωσιν να φέρετε ἐπὶ των ὤμων σας αὐτὴν την Κιβωτόν. Και τὴν ἀρὰν προσφέρατε τα της λατρείας εις Κυριον τον Θεὸν σας, εξυπηρετήσατε τον Ἰσραηλιτικὸν λαόν του και ετοιμάσατε την θυσίαν των πασχάλιων αμνῶν κατὰ τας φυλάς και τας οικογενείας σας σύμφωνα με την ἐντολήν του Δαυὶδ, βασιλέως του Ἰσραήλ, και σύμφωνα με την καθορισθεῖσαν μεγαλοπρέπειαν ὑπὸ του υἱοῦ αὐτοῦ, του Σολομῶντος.
- A Εσδ. 1,5 καὶ στάντες ἐν τῷ ἁγίῳ κατὰ τὴν μεριδαρχίαν τὴν πατρικὴν ὑμῶν τῶν Λευιτῶν, τῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραήλ,
- A Εσδ. 1,5 Σταθήτε, λοιπόν, στον ναόν του Κυρίου εις την θέσιν σας σύμφωνα με την διαίρεσιν των πατριαρχικῶν σας οικογενειῶν, σεις οι Λευίται, οι οποίοι ἔχετε ἐκλογή ἀπὸ τον Θεόν να ἴστασθε κατὰ την διάρκειαν της λατρείας ἐμπρὸς ἀπὸ τους ἄλλους ἀδελφοὺς σας τους Ἰσραηλίτας.
- A Εσδ. 1,6 ἐν τάξει θύσατε τὸ πάσχα καὶ τὰς θυσίας ἐτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν καὶ ποιήσατε τὸ πάσχα κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ Κυρίου τὸ δοθὲν τῷ Μωυσῆϊ.
- A Εσδ. 1,6 Προσφέρατε κατὰ την καθορισμένην τάξιν τον πασχάλιον αμνὸν και ετοιμάσατε τα μερίδια των θυσιῶν δια τους ἀδελφοὺς σας και γενικῶς εορτάσατε την εορτὴν του Πασχα σύμφωνα με την ἐντολήν του Κυρίου, η οποία ἐδόθη στον Μωϋσῆα”.
- A Εσδ. 1,7 καὶ ἔδωκ Ἰωσίας τῷ λαῷ τῷ εὐρεθέντι ἄρνων καὶ ἐρίφων τριάκοντα χιλιάδας, μόσχους τρισχιλίου· ταῦτα ἐκ τῶν βασιλικῶν ἐδόθη κατ' ἐπαγγελίαν τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ Λευίταις.
- A Εσδ. 1,7 Κατόπιν ο Ἰωσίας προσέφερε δια τον παρευρεθέντα κατὰ την εορτὴν του Πασχα ἐκεῖ λαόν τριάκοντα χιλιάδας αμνούς και ἐρίφια και τρεις χιλιάδας μόσχους. Αὐτὰ ἐδόθησαν κατὰ διαταγὴν του βασιλέως ἀπὸ την βασιλικὴν περιουσίαν στον λαόν, τους ιερεῖς και τους Λευίτας.
- A Εσδ. 1,8 καὶ ἔδωκε Χελκίας καὶ Ζαχαρίας καὶ Ἡσκῆλος οἱ ἐπίσταται τοῦ ἱεροῦ τοῖς ἱερεῦσιν εἰς πάσχα πρόβατα δισχίλια ἑξακόσια, μόσχους τριακοσίου.
- A Εσδ. 1,8 Ἐπίσης οι προϊστάμενοι του ναοῦ ὁ Χελκίας, ὁ Ζαχαρίας και ὁ Ἡσκῆλος ἔδωκαν στους ιερεῖς δια το Πασχα δύο χιλιάδας ἑξακόσια πρόβατα και τριακοσίους μόσχους.
- A Εσδ. 1,9 καὶ Ἰεχονίας καὶ Σαμαίας καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀδελφὸς καὶ Ἀσαβίας καὶ Ὀχιήλος καὶ Ἰωράμ χιλιάρχοι ἔδωκαν τοῖς Λευίταις εἰς πάσχα πρόβατα πεντακίχλια, μόσχους ἑπτακοσίου.
- A Εσδ. 1,9 Ὁ Ἰεχονίας, ὁ Σαμαίας, ὁ Ναθαναὴλ ὁ ἀδελφός, ὁ Ἀσαβίας, ὁ Ὀχιήλος και ὁ Ἰωράμ, οι χιλιάρχοι ἀρχηγοὶ ἔδωκαν στους Λευίτας δια το Πασχα πέντε χιλιάδες πρόβατα και ἑπτακοσίους μόσχους.
- A Εσδ. 1,10 καὶ ταῦτα τὰ γενόμενα· εὐπρεπῶς ἔστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἔχοντες τὰ ἄζυμα κατὰ τὰς φυλάς καὶ κατὰ τὰς μεριδαρχίας τῶν πατέρων ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ προσενεγκεῖν τῷ Κυρίῳ κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ Μωυσῆϊ, καὶ οὕτω τὸ πρωϊνόν.
- A Εσδ. 1,10 Ὡς ἐξῆς δε εωρτάσθη το Πασχα· Οι ιερεῖς και οι Λευίται, οι ἔχοντες τα ἄζυμα, ἐστάθησαν εὐπρεπῶς με την στολήν των κατὰ τας φυλάς και τας ομάδας των προγόνων των ἔμπροσθεν του λαοῦ, δια να προσφέρουν την θυσίαν σύμφωνα με ὅσα εἶναι γραμμένα στο βιβλίον του Μωϋσῆως. Ἐτσι ἔκαμαν και κατὰ την πρωϊνὴν θυσίαν.

- A Εσδ. 1,11 και ὤπησαν τὸ πάσχα πυρὶ ὡς καθήκει, καὶ τὰς θυσίας ἤψησαν ἐν τοῖς χαλκίοις καὶ λέβησι μετ' εὐωδίας καὶ ἀπήνεγκαν πᾶσι τοῖς ἐκ τοῦ λαοῦ.
- A Εσδ. 1,11 Εψησαν τον πασχαλινόν αμνόν στο πυρ, ὅπως ο νόμος καθώριζε, τα δε κομμάτια των προσφερομένων θυσιών υπό τας ευωδίας των θυμιαμάτων τα ἐβρασαν μέσα εις λέβητας και χαλκίνας χύτρας και ἐπειτα τα προσέφεραν εις ὅλον τον λαόν.
- A Εσδ. 1,12 μετὰ δὲ ταῦτα ἠτοίμασαν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών·
- A Εσδ. 1,12 Κατόπιν ἀπὸ τας προσφερθείσας θυσίας ἠτοίμασαν το πασχαλινόν γεῦμα δια τους εαυτούς των και δια τους ιερεῖς, τους αδελφούς των, οι οποίοι κατήγοντο ἀπὸ την οικογένειαν του Ααρών.
- A Εσδ. 1,13 οἱ γὰρ ἱερεῖς ἀνέφερον τὰ στέατα ἕως ἁωρίας, καὶ οἱ Λευῖται ἠτοίμασαν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών.
- A Εσδ. 1,13 Ἡτοίμασαν δε οι Λευῖται το πασχαλινόν γεῦμα των δια τον εαυτὸν των και δια τους ιερεῖς αδελφούς των, απογόνους της οικογενείας Ααρών, επειδὴ οι ιερεῖς ἦσαν απησχολημένοι και προσέφερον εις θυσίαν τα λιπαρά μέρη των θυσιών μέχρι νυκτός.
- A Εσδ. 1,14 καὶ οἱ ἱεροψάλται υἱοὶ Ἀσάφ ἦσαν ἐπὶ τῆς τάξεως αὐτῶν, κατὰ τὰ ὑπὸ Δαυὶδ τεταγμένα καὶ Ἀσάφ καὶ Ζαχαρίας καὶ Ἐδδινοῦς ὁ παρὰ τοῦ βασιλέως,
- A Εσδ. 1,14 Καὶ οι ιεροψάλται, οι ἀπόγονοι του Ασάφ, ἦσαν εις τας καθωρισμένας θέσεις των, ὅπως ο Δαυὶδ εἶχε διατάξει, και ο Ασάφ και ο Ζαχαρίας και ο απεσταλμένος του βασιλέως Εδδινούς.
- A Εσδ. 1,15 καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ' ἐκάστου πυλῶνος· οὐκ ἔστι παραβῆναι ἕκαστον τὴν ἑαυτοῦ ἐφημερίαν, οἱ γὰρ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἠτοίμασαν αὐτοῖς.
- A Εσδ. 1,15 Οἱ θυρωροὶ ἐπίσης εστέκοντο εις κάθε πύλην. Κανεῖς ἀπὸ αὐτούς δεν ἐλειπεν ἀπὸ την θέσιν του, διότι οι αδελφοὶ των, οι Λευῖται, εἶχον ετοιμάσει και δι' αὐτούς το πασχαλινόν γεῦμα.
- A Εσδ. 1,16 καὶ συνετελέσθη τὰ τῆς θυσίας τοῦ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀχθῆναι τὸ πάσχα καὶ προσαχθῆναι τὰς θυσίας ἐπὶ τὸ τοῦ Κυρίου θυσιαστήριον κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ βασιλέως Ἰωσίου.
- A Εσδ. 1,16 Ἐτσι δε κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην ετελείωσαν κανονικῶς και πλήρως αι υπηρεσίαι δια την θυσίαν προς τον Κυριον. Εωρτάσθη το Πασχα και αι θυσίαι στον ναόν του Κυρίου προσεφέρθησαν κανονικῶς σύμφωνα με την διαταγὴν του βασιλέως Ἰωσίου.
- A Εσδ. 1,17 καὶ ἠγάγosan οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὸ πάσχα καὶ τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων ἡμέρας ἑπτὰ.
- A Εσδ. 1,17 Οἱ Ἰσραηλίται, οι οποίοι σαν τότε παρόντες εις την Ἱερουσαλήμ, εώρτασαν το Πασχα και την εορτὴν των ἀζύμων ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.
- A Εσδ. 1,18 καὶ οὐκ ἤχθη τὸ πάσχα τοιοῦτον ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν χρόνων Σαμουὴλ τοῦ προφήτου,
- A Εσδ. 1,18 Τέτοιο Πασχα, ἀπὸ της εποχῆς του προφήτου Σαμουὴλ και εντεύθεν, δεν εἶχεν εορτασθῆ στον ισραηλιτικόν λαόν.
- A Εσδ. 1,19 καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ ἠγάγosan πάσχα τοιοῦτον, οἷον ἠγάγεν Ἰωσίας καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ εὐρεθείς ἐν τῇ κατοικήσει αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλήμ·
- A Εσδ. 1,19 Ὅλοι οι βασιλεῖς του ισραηλιτικῶν λαοῦ δεν εώρτασαν παρόμοιον Πασχα, ὡσάν αὐτὸ που εώρτασεν ο Ἰωσίας, οι ιερεῖς, οι Λευῖται οι Ἰουδαῖοι και ὅλοι οι Ἰσραηλίται, οἱ οποίοι ἦσαν παρόντες στον τόπον τι κατοικίας των, την Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 1,20 ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ἰωσίου ἤχθη τὸ πάσχα τοῦτο.
- A Εσδ. 1,20 Αὐτὸ δε το Πασχα εωρτάσθη κατὰ το δέκατον ὄγδοον ἔτος της βασιλείας του Ἰωσίου.
- A Εσδ. 1,21 καὶ ὠρθώθη τὰ ἔργα Ἰωσίου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ πλήρει εὐσεβείας.
- A Εσδ. 1,21 Ἐτσι δε ευωδώθη ο Ἰωσίας εις τα ἔργα του ἐνώπιον του Κυρίου δια την μεγάλην αὐτοῦ ευσέβειαν, που εγεμίζε καρδίαν του.
- A Εσδ. 1,22 καὶ τὰ κατ' αὐτὸν δὲ ἀναγέγραπται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, περὶ τῶν ἡμαρτηκῶτων καὶ ἡσεβηκῶτων εἰς τὸν Κύριον παρὰ πᾶν ἔθνος καὶ βασιλείαν, καὶ ἃ ἐλύπησαν αὐτὸν ἐν αἰσθήσει, καὶ οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου ἀνέστησαν ἐπὶ Ἰσραὴλ.
- A Εσδ. 1,22 Τα κατ' αὐτὸν εἶναι γραμμένα εις προγενεστέρους χρόνους, το πως δηλαδὴ ἡμάρτησαν οι Ἰσραηλίται ἐνώπιον του Κυρίου και παρεσύρθησαν ει την ασέβειαν περισσότερον ἀπὸ ἄλλον λαόν και βασιλείον, και πως ἐλύπησαν τον Κυριον παραβαίνοντες με πλήρη συνείδισιν τον θεῖον νόμον. Ἀλλὰ και πως λόγοι του Κυρίου, οι σχετικοὶ με τον Ἰσραηλιτικόν λαόν, ἐπραγματοποιήθησαν.
- A Εσδ. 1,23 Καὶ μετὰ πᾶσαν τὴν πρᾶξιν ταύτην Ἰωσίου συνέβη Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου ἐλθόντα πόλεμον ἐγεῖραι ἐν Χαρκαμύς ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου, καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ Ἰωσίας.
- A Εσδ. 1,23 Ἐπειτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τα γεγονότα ο Φαραὼ, ο βασιλεὺς της Αιγύπτου ἐξεστράτευσε, δια να πολεμήσῃ την πόλιν Χαρκαμύς ἐπὶ του Ευφράτου ποταμοῦ. Ο Ἰωσίας ἐξῆλθε, δια να πολεμήσῃ ἐναντι του.
- A Εσδ. 1,24 καὶ διεπέμψατο πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτου λέγων· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἐστι, βασιλεῦ τῆς Ἰουδαίας;
- A Εσδ. 1,24 Ὁ βασιλεὺς ὁμως της Αιγύπτου ἐστείλε πρέσβεις προς τον Ἰωσίαν και του εἶπε· “Τι διαφορὰ υπάρχει μεταξύ εμοῦ

και σου, βασιλεύ της Ιουδαίας;

A Εσδ. 1,25

οὐχὶ πρὸς σε ἐξαπέσταλμαι ὑπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ· ἐπὶ γὰρ τοῦ Εὐφράτου ὁ πόλεμός μου ἐστί. καὶ νῦν Κύριος μετ' ἐμοῦ ἐστί, καὶ Κύριος μετ' ἐμοῦ ἐπισπεύδων ἐστίν· ἀπόστηθι καὶ μὴ ἐναντιοῦ τῷ Κυρίῳ.

A Εσδ. 1,25

Εγὼ δὲν ἔχω αποσταλή ἀπὸ τον Κυριον και Θεόν εναντίον σου, αλλά ο πόλεμός μου γίνεται εναντίον των χωρῶν του Εφράτου. Ο Κυριος, λοιπόν, είναι μαζί μου. Ο Κυριος με ωθεί να σπεύσω στον πόλεμον αυτόν. Απομακρύνσου λοιπόν και μη εναντιώνεσαι στον Κυριον”.

A Εσδ. 1,26

καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν ἑαυτὸν Ἰωσίας ἐπὶ τὸ ἄρμα αὐτοῦ, ἀλλὰ πολεμεῖν αὐτὸν ἐπεχείρει, οὐ προσέχων ῥήμασιν Ἰερεμίου προφήτου ἐκ στόματος Κυρίου·

A Εσδ. 1,26

Ἰωσίας όμως δεν επέστρεψε με το ἄρμα του εις την Ιερουσαλήμ, αλλά ἤρχισε να πολεμῆ εναντίον του Φαραῶ της Αιγύπτου και δεν ἔδωσε σημασίαν εις τα λόγια του προφήτου Ἰερεμίου, τα οποία ἐξήλθον ἀπὸ το στόμα του Κυρίου.

A Εσδ. 1,27

ἀλλὰ συνεστήσατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδδῶ, καὶ κατέβησαν οἱ ἄρχοντες πρὸς τὸν βασιλέα Ἰωσίαν.

A Εσδ. 1,27

Ο Ἰωσίας αντιθέτως ἔκαμε πόλεμον εναντίον του Φαραῶ εις την πεδιάδα Μαγεδδῶ. Οἱ αρχηγοὶ του στρατεύματος του Φαραῶ ἐπετέθησαν εναντίον του βασιλέως Ἰωσία τον οποίον και ἐπλήγωσαν βαρέως.

A Εσδ. 1,28

καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν ἑαυτοῦ· ἀποστήσατέ με ἀπὸ τῆς μάχης, ἡσθένησα γὰρ λίαν. καὶ εὐθέως ἀπέστησαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τῆς παρατάξεως,

A Εσδ. 1,28

Ο βασιλεὺς Ἰωσίας διέταξε τους δούλους του και τους εἶπε· “ἀπομακρύνάτε με ἀπὸ το πεδῖον της μάχης, διότι ἐπληγώθηκα πολὺ βαρεῖά”. Ἀμέσως δε οἱ δούλοι του τον ἀπεμάκρυναν ἀπὸ το πεδῖον της μάχης.

A Εσδ. 1,29

καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτέριον αὐτοῦ· καὶ ἀποκατασταθεὶς εἰς Ἰερουσαλήμ, μετήλλαξε τὸν βίον αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ πατρικῷ τάφῳ.

A Εσδ. 1,29

Ἀνέβη στο δευτερον αὐτοῦ ἄρμα και ἦλθεν εις την Ιερουσαλήμ, ὅπου και ἀπέθανε. Ἐνεταφιάσθη στους τάφους των πατέρων του.

A Εσδ. 1,30

καὶ ἐν ὄλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ ἐπένθησαν τὸν Ἰωσίαν, καὶ ἐθρήνησεν Ἰερεμίας ὁ προφήτης ὑπὲρ Ἰωσίου, καὶ οἱ προκαθήμενοι σὺν γυναίξιν ἐθρηνοῦσαν αὐτὸν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐξεδόθη τοῦτο γίνεσθαι αἰεὶ εἰς ἅπαν τὸ γένος Ἰσραήλ.

A Εσδ. 1,30

Εἰς ολόκληρον την Ιουδαίαν ἐπένθησαν τον Ἰωσίαν. Ο προφήτης Ἰερεμίας συνέθεσε θρηνώδη ᾠδὴν δια τον Ἰωσίαν. Οἱ δε θρηνωδοὶ μαζί με τας θρηνωδούσας γυναῖκας ἐψαλλον τους θρήνους αὐτοὺς ἕως αὐτὴν την ἡμέραν. Ἐξεδόθη δε και σχετικὸν διάταγμα να γίνεται πάντοτε εις ὅλον το ἰσραηλιτικὸν γένος αὐτὴ ἡ θρηνωδία.

A Εσδ. 1,31

ταῦτα δὲ ἀναγράφονται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ἱστορουμένων περὶ τῶν βασιλέων τῆς Ἰουδαίας· καὶ τὸ καθ' ἐν πραχθὲν τῆς πράξεως Ἰωσίου καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου, τὰ τε προπραχθέντα ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὰ νῦν, ἱστόρηται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

A Εσδ. 1,31

Ἀυταὶ δε αἱ θρηνώδεις ᾠδαὶ εἶναι γραμμένοι στο βιβλίον της ιστορίας των βασιλέων του Ἰούδα. Καθε μία ἀπὸ τας ἐνεργείας του Ἰωσία και τας πράξεις αὐτοῦ, ὅπως και ἡ δόξα του και ἡ σύνεσις του στον νόμον του Κυρίου, ὅλα ὅσα ἔχουν γίνεῖ κατὰ τα προηγούμενα ἔτη και ὅσα ἔγιναν τελευταία, αναγράφονται στο βιβλίον των βασιλέων του Ἰσραὴλ και του Ἰούδα.

A Εσδ. 1,32

Καὶ ἀναλαβόντες οἱ ἐκ τοῦ ἔθνους τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωσίου ἀνέδειξαν βασιλέα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὄντα ἐτῶν εἴκοσι τριῶν.

A Εσδ. 1,32

Ἐπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτὰ ο λαὸς της Ιουδαίας ἐπήραν και ἀνέδειξαν βασιλέα τον υἱὸν του Ἰωσίου, τον Ἰεχονίαν, ο οποίος ἦτο ηλικίας εἴκοσι τριῶν ἐτῶν, ἀντὶ του πατρὸς του, του Ἰωσίου.

A Εσδ. 1,33

καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἰερουσαλήμ μῆνας τρεῖς. καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτου τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐν Ἰερουσαλήμ

A Εσδ. 1,33

Ἀυτὸς ἔμεινε βασιλεὺς στον Ἰσραηλιτικὸν λαὸν με πρωτεύουσαν την Ιερουσαλήμ ἐπὶ τρεις μόνον μῆνας. Διότι ο βασιλεὺς της Αιγύπτου τον ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ την βασιλείαν του, ὥστε να μη εἶναι πλέον αὐτὸς βασιλεὺς.

A Εσδ. 1,34

καὶ ἐζημίωσε τὸ ἔθνος ἀργυρίου ταλάντοις ἑκατὸν καὶ χρυσοῦ ταλάντῳ ἐνί.

A Εσδ. 1,34

Ἐπέβαλε δε στο ιουδαϊκὸν ἔθνος και ἀποζημίωσιν ἰδικὴν του, ἑκατὸν ἀργυρὰ τάλαντα και ἕνα τάλαντον χρυσοῦ.

A Εσδ. 1,35

καὶ ἀνέδειξε βασιλεὺς Αἰγύπτου βασιλέα Ἰωακὶμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἰερουσαλήμ.

A Εσδ. 1,35

Ο βασιλεὺς της Αιγύπτου ἀνέδειξε τότε βασιλέα της Ιουδαίας και της Ιερουσαλήμ τον ἀδελφὸν του Ἰεχονίου, τον Ἰωακὶμ.

A Εσδ. 1,36

καὶ ἔδησεν Ἰωακὶμ τοὺς μεγιστᾶνας, Ζαράκην δὲ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ συλλαβὼν ἀνήγαγεν ἐξ Αἰγύπτου.

A Εσδ. 1,36

Ο Ἰωακὶμ ἔθεσεν εις δεσμὰ τους ἀρχοντας. Τον ἀδελφὸν του όμως τον Ζαράκην τον ἐπῆρε μαζί του και τον ἔφερεν ἀπὸ την Αἰγύπτον.

A Εσδ. 1,37

Ἐτῶν δὲ ἦν εἴκοσιπέντε Ἰωακὶμ, ὅτε ἐβασίλευσε τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἰερουσαλήμ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου.

A Εσδ. 1,37

Ο Ἰωακὶμ ἦτο εἴκοσι πέντε ἐτῶν, ὅταν ἀνεκηρύχθη βασιλεὺς της Ιουδαίας και της Ιερουσαλήμ, αλλά ἐπράξε το

μέγα αμάρτημα της ειδωλολατρίας ενώπιον του Κυρίου.

A Εσδ. 1,38

μετ' αὐτὸν δὲ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ δῆσας αὐτὸν ἐν χαλκίῳ δεσμῷ καὶ ἀπήγαγεν εἰς Βαβυλῶνα.

A Εσδ. 1,38

Εναντίον αὐτοῦ ἐπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ καὶ, ἀφοῦ τον ἔδεσε με δεσμὰ χάλκινα, τον μετέφερεν αιχμάλωτον εἰς την Βαβυλῶνα.

A Εσδ. 1,39

καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν σκευῶν τοῦ Κυρίου λαβὼν Ναβουχοδονόσορ καὶ ἀπενέγκας ἀπηρείσατο ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι.

A Εσδ. 1,39

Ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐπῆρε καὶ ἄλλα ἱερά σκευὴ ἀπὸ τον ναόν του Κυρίου, τα ἔφερε μαζὴ του εἰς την Βαβυλῶνα καὶ τα ετοποθέτησεν στον ἰδικόν του ναόν

A Εσδ. 1,40

τὰ δὲ ἱστορηθέντα περὶ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ καὶ δυσσεβείας ἀναγέγραπται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν χρόνων τῶν βασιλέων.

A Εσδ. 1,40

Τα ὅσα αμαρτήματα διεπράχθησαν ἀπὸ τον βασιλέα Ἰωακίμ, αὐτὸν βδελυραὶ καὶ ἀσεβεῖς πράξου, εἶναι γραμμένα στο βιβλίον των χρονικῶν των βασιλέων του Ἰούδα.

A Εσδ. 1,41

Καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωακίμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ὅτε γὰρ ἀνεδείχθη, ἦν ἐτῶν ὀκτώ.

A Εσδ. 1,41

Ἀντὶ αὐτοῦ ἐγένε βασιλεὺς ὁ υἱὸς του, ὁ Ἰωακίμ. Αὐτὸς ἐγένε βασιλεὺς, ὅταν ἦτο ὀκτὼ ἐτῶν.

A Εσδ. 1,42

βασίλευε δὲ μῆνας τρεῖς καὶ ἡμέρας δέκα ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντὶ Κυρίου.

A Εσδ. 1,42

Ἐβασίλευσεν ἐπὶ τρεῖς μόνον μῆνας καὶ δέκα ἡμέρας εἰς την Ἱερουσαλήμ. Ἐπραξε καὶ αὐτὸς τὸ μέγα αμάρτημα της ειδωλολατρίας ενώπιον του Κυρίου.

A Εσδ. 1,43

Καὶ μετ' ἐνιαυτὸν ἀποστείλας Ναβουχοδονόσορ μετήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἅμα τοῖς ἱεροῖς σκεύεσι τοῦ Κυρίου

A Εσδ. 1,43

Μετὰ ἓνα ἔτος ὁ Ναβουχοδονόσορ ἔστειλεν ἀνθρώπους του καὶ μετέφεραν αὐτὸν εἰς την Βαβυλῶνα μαζὴ με τα υπόλοιπα ἱερά σκευὴ του ναοῦ.

A Εσδ. 1,44

καὶ ἀνέδειξε Σεδεκίαν βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ ὄντα ἐτῶν εἴκοσιν ἑνός, βασιλεὺε δὲ ἔτη ἔνδεκα,

A Εσδ. 1,44

Ἀνέδειξε δε βασιλέα της Ἱερουσαλήμ, τον Σεδεκίαν, ὁ ὁποῖος ἦτο τότε ηλικίας εἴκοσι ἑνός ἐτῶν. Αὐτὸς ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἔνδεκα ἔτη.

A Εσδ. 1,45

καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καὶ οὐκ ἐνετράπη ἀπὸ τῶν ρηθέντων λόγων ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου ἐκ στόματος τοῦ Κυρίου.

A Εσδ. 1,45

Καὶ αὐτὸς διέπραξε τὸ μέγα κακὸν της ειδωλολατρίας ἐνώπιον του Κυρίου καὶ δεν ἐκινήθη εἰς συναίσθησιν καὶ μετάνοιαν ἀπὸ τα λόγια του προφήτου Ἱερεμίου, τα ὁποῖα λόγια εἶχον ἐξέλθει ἀπὸ τὸ στόμα του Κυρίου.

A Εσδ. 1,46

καὶ ὀρκισθεῖς ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ τῷ ὀνόματι Κυρίου, ἐπιορκήσας ἀπέστη· καὶ σκληρύνας αὐτοῦ τὸν τράχηλον καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ παρέβη τὰ νόμιμα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.

A Εσδ. 1,46

Ἄν καὶ εἶχεν ὀρκισθῆ στο ὄνομα του Κυρίου ἀπὸ τον Ναβουχοδονόσορα νὰ μὲνη εἰς αὐτὸν ὑποτεταγμένος, παρέβη τον ὄρκον του καὶ ἀπεστάτησε. Το δε χειρότερον, ἐσκλήρυνε τον τράχηλον αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ παρέβη τὰς ἐντολὰς Κυρίου του Θεοῦ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

A Εσδ. 1,47

καὶ οἱ ἡγούμενοι δὲ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων πολλὰ ἠσέβησαν καὶ ὑπὲρ πάσας τὰς ἀκαθαρσίας πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ἐμίαναν τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου τὸ ἀγιαζόμενον ἐν Ἱερουσαλήμ.

A Εσδ. 1,47

Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄρχοντες του λαοῦ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ των ἱερέων διέπραξαν πολλὰς ἀσεβείας, περισσοτέρας ἀπὸ ὅλας τὰς βδελυρότητας ὅλων των ἐθνῶν καὶ ἐτσι ἐμόλυναν τὸ ἱερὸν του Κυρίου, τον ἅγιον ναόν της Ἱερουσαλήμ.

A Εσδ. 1,48

καὶ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ μετακαλέσαι αὐτοὺς, καθότι ἐφείδετο αὐτῶν καὶ τοῦ σκηνώματος αὐτοῦ.

A Εσδ. 1,48

Ὁ Θεὸς ὁμῶς των πατέρων των ἀπέστειλε με τους ἀγγελιοφόρους του νὰ τους ἀνακαλέσῃ εἰς την πίστιν, διότι ἐλυπεῖτο καὶ αὐτοὺς καὶ τον ἱερὸν ναόν του.

A Εσδ. 1,49

αὐτοὶ δὲ ἐμυκτήρισαν ἐν τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ καὶ ἥ ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος ἦσαν ἐκπαίζοντες τοὺς προφήτας αὐτοῦ, ἕως οὔ θυμωθέντα αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ διὰ τὰ δυσσεβήματα προστάξαι ἀναβιάσαι ἐπ' αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς τῶν Χαλδαίων.

A Εσδ. 1,49

Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐνέπαιξαν τους ἀπεσταλμένους του καὶ κάθε φορὰν, που ὁ Κύριος ὠμιλοῦσε προς αὐτοὺς δια των προφητῶν του, αὐτοὶ ἐνέπαιζαν τους προφήτας, μέχρις ὅτου ὁ Θεὸς ὠργίσθη ἐναντίον του ἔθνους των δια τὰς ἀσεβείας των καὶ διέταξε νὰ ἔλθουν ἐναντίον των οἱ βασιλεῖς των Χαλδαίων.

A Εσδ. 1,50

οὔτοι ἀπέκτειναν τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ περικύκλῳ τοῦ ἁγίου αὐτῶν ἱεροῦ καὶ οὐκ ἐφείσαντο νεανίσκου καὶ παρθένου καὶ πρεσβύτου καὶ νεωτέρου, ἀλλὰ πάντας παρέδωκαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν.

A Εσδ. 1,50

Καὶ ἦλθον οἱ Χαλδαῖοι αὐτοὶ καὶ ἐφόνευσαν τους νεαροὺς Ἰσραηλίτας με ῥομφαίαν γύρω ἀπὸ τον ἱερὸν ναόν καὶ δεν ἐλυπήθησαν οὔτε νέον, οὔτε παρθένον, οὔτε γεροντότερον, οὔτε ὠριμον ἄνδρα, ἀλλὰ ὅλους τους παρέδωσαν εἰς την ἀγριότητα των χειρῶν των.

A Εσδ. 1,51

καὶ πάντα τὰ ἱερά σκευὴ τοῦ Κυρίου τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ καὶ τὰς κιβωτοὺς τοῦ Κυρίου καὶ τὰς βασιλικὰς

ἀποθήκας ἀναλαβόντες ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.

A Εσδ. 1,51

Οἱ Χαλδαῖοι ἐπῆραν ὅλα τα ἱερά σκεῦη του ναοῦ του Κυρίου, τα μεγάλα καὶ τα μικρά, καὶ τὰς Κιβωτοὺς του Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς ἀπὸ τὰς βασιλικὰς ἀποθήκας. Ἀυτὰ δε ὅλα τα μετέφεραν εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

A Εσδ. 1,52

καὶ ἐνεπύρισαν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ ἔλυσαν τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ καὶ τοὺς πύργους αὐτῆς ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ

A Εσδ. 1,52

Ἐπυρπόλησαν τὸν ναόν του Κυρίου, ἐκρήμνισαν τὰ τείχη τῆς Ἱερουσαλήμ, τοὺς δε πύργους αὐτῆς τοὺς παρέδωσαν εἰς τὴν φωτιάν.

A Εσδ. 1,53

καὶ συνετέλεσαν πάντα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς ἀχρειώσαι, καὶ τοὺς ἐπιλοιποὺς ἀπήγαγε μετὰ ῥομφαίας εἰς Βαβυλῶνα.

A Εσδ. 1,53

Ἐπέφεραν ολοκληρωτικὴν καταστροφὴν πάντων. Κατέστρεψαν κάθε τι πολῦτιμον καὶ ωραῖον, που υπήρχεν εἰς τὴν πόλιν, ὅλους δε ὅσοι ἐμείναν τοὺς ἔφεραν με συνοδείαν ῥομφαίας εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

A Εσδ. 1,54

καὶ ἦσαν παῖδες αὐτῶ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μέχρι τοῦ βασιλεῦσαι Πέρσας εἰς ἀναπλήρωσιν ῥήματος τοῦ Κυρίου ἐν στόματι Ἱερεμίου·

A Εσδ. 1,54

Οἱ Ἰουδαῖοι ἦσαν πλέον δούλοι στον Ναβουχοδονόσορα καὶ στους διαδόχους αὐτοῦ, μέχρις ὅτου εβασίλευσαν οἱ Πέρσαι, δια να ἐκκληρωθῆ ἔτσι ο λόγος του Κυρίου, τὸν ὁποῖον εἶπει δια του προφήτου Ἱερεμίου.

A Εσδ. 1,55

ἕως τοῦ εὐδοκῆσαι τὴν γῆν τὰ σάββατα αὐτῆς, πάντα τὸν χρόνον τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς, σαββατιεῖ εἰς συμπλήρωσιν ἑτῶν ἑβδομήκοντα.

A Εσδ. 1,55

Οἱ Ἰουδαῖοι, εἶπε, θα εἶναι αιχμάλωτοι, ἕως ὅτου ἡ χώρα τῶν συμπληρώσῃ το χρονικὸν διάστημα τῶν παραβάσεων τῆς ἀργίας του Σαββάτου. Θα ἐρημωθῆ καὶ θα μείνῃ ἀργὴ ἡ χώρα τῶν, ἕως ὅτου συμπληρωθῶν ἑβδομήκοντα ἔτη ἀπὸ το ἔτος τῆς αιχμαλωσίας.

A ΕΣΔΡΑΣ 2

A Εσδ. 2,1

Βασιλεῦντος Κύρου Περσῶν ἔτους πρώτου εἰς συντέλειαν ῥήματος Κυρίου ἐν στόματι Ἱερεμίου,

A Εσδ. 2,1

Κατὰ το πρῶτον ἔτος τῆς βασιλείας Κυρου, του βασιλέως τῶν Περσῶν, εἰς ἐκπλήρωσιν του λόγου τὸν ὁποῖον ο Κυριος εἶπε δια του προφήτου Ἱερεμίου,

A Εσδ. 2,2

ἤγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Κυρου βασιλέως Περσῶν, καὶ ἐκήρυξεν ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ ἅμα διὰ γραπτῶν λέγων·

A Εσδ. 2,2

παρεκίνησεν ο Κυριος τὸ πνεῦμα του Κυρου, βασιλέως τῶν Περσῶν, καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἐντολὰς να διακηρύξουν εἰς ὅλον τὸ βασιλεῖόν του γραπτῶς καὶ προφορικῶς·

A Εσδ. 2,3

τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Περσῶν Κύρος· ἐμὲ ἀνέδειξε βασιλέα τῆς οἰκουμένης ὁ Κύριος τοῦ Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Ὑψιστος,

A Εσδ. 2,3

“Ἀυτὰ διατάσσει Κύρος ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν· ἐμὲ ἀνέδειξε βασιλέα ὅλης τῆς οἰκουμένης ὁ Κυριος του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος πράγματι εἶναι ὁ Κυριος καὶ ὁ Ὑψιστος.

A Εσδ. 2,4

καὶ ἐσήμηνέ μοι οἰκοδομῆσαι αὐτῶ οἶκον ἐν Ἱερουσαλήμ, τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

A Εσδ. 2,4

Αὐτὸς δε διέταξε να ανοικοδομήσω προς χάριν του τὸν ναόν του εἰς τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ τῆς Ἰουδαϊκῆς γῆς.

A Εσδ. 2,5

εἴ τις ἐστὶν οὖν ὑμῶν ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, ἔστω ὁ Κύριος αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ, καὶ ἀναβὰς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ τὴν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ οἰκοδομεῖτω τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου τοῦ Ἰσραὴλ (οὗτος ὁ Κύριος ὁ κατασκηνώσας ἐν Ἱερουσαλήμ).

A Εσδ. 2,5

Ἄς εἶναι Κυριος ὁ Θεὸς με ἐκείνους ἀπὸ σας, που ἀνήκουν στο Ἰσραηλιτικὸν ἔθνος· ἄς μεταβούν, λοιπόν, αὐτοὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἄς βοηθήσουν να ανοικοδομηθῆ ὁ ναὸς του Κυρίου του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ (αὐτὸς εἶναι ὁ Κυριος, ὁ ὁποῖος ἔχει κατασκηνώσει εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ).

A Εσδ. 2,6

ὅσοι οὖν κατὰ τοὺς τόπους οἰκοῦσι, βοηθείωσαν αὐτῶ οἱ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ, ἐν δόσεσι μεθ’ ἵππων καὶ κτηνῶν σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς κατ’ εὐχὰς προστεθειμένοις εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Κυρίου τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ.

A Εσδ. 2,6

Ὅλοι δε ὅσοι κατοικοῦν στους αὐτοὺς τόπους με τους Ἰσραηλίτας, τοὺς ἐπιθυμούντας να μεταβούν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἄς βοηθήσουν τους Ἰσραηλίτας με χρυσόν καὶ ἀργυρον, με προσφοράς ἵππων καὶ κτηνῶν καὶ ἄλλων σκευῶν, τα ὁποῖα δια τάματος πρέπει να αφιερωθῶν στον ναόν του Κυρίου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ”.

A Εσδ. 2,7

καὶ καταστήσαντες οἱ ἀρχιφυλοὶ τῶν πατριῶν τῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν φυλῆς καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πάντων, ὧν ἤγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι οἶκον τῶ Κυρίῳ τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ,

A Εσδ. 2,7

Κατόπιν τῆς διαταγῆς αὐτῆς οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριαρχικῶν οικογενειῶν τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, ὅπως καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι, τῶν ὁποῖων ὁ Κυριος ἐκίνησε τὴν προθυμίαν να μεταβούν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀπεφάσισαν πράγματι να μεταβούν, δια να ανοικοδομήσουν προς τιμὴν του Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ ναόν.

- A Εσδ. 2,8 και οι περικύκλω αὐτῶν ἐβοήθησαν ἐν πᾶσιν ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, ἵπποις, κτήνεσι καὶ εὐχαῖς ὡς πλείσταις πολλῶν, ὧν ὁ νοῦς ἠγέρθη.
- A Εσδ. 2,8 Ολοι δε ὅσοι κατοικοῦσαν γύρω ἀπὸ αὐτοὺς καὶ τῶν ὁποίων ἡ καρδιά εὐλαβῶς συνεκινήθη, τοὺς ἐβοήθησαν με ὅ,τι ἠμποροῦσαν, δηλαδὴ με ἀργύριον, με χρυσόν, με ἵππους, με κατοικίδια ζῶα, με πολυάριθμα ἀφιερῶματα.
- A Εσδ. 2,9 καὶ ὁ βασιλεὺς Κύρος ἐξήνεγκε τὰ ἱερά σκεύη τοῦ Κυρίου, ἃ μετήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπηρεῖσατο αὐτὰ ἐν τῷ εἰδωλείῳ αὐτοῦ·
- A Εσδ. 2,9 Ο δε βασιλεὺς Κύρος ἐβγάλε τα ιερά σκεύη του ναοῦ του Κυρίου, τα οποία εἶχε μεταφέρει ο Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ καὶ εἶχε τοποθετήσει αὐτὰ στον εἰδωλολατρικὸν ναὸν του·
- A Εσδ. 2,10 ἐξενέγκας δὲ αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν παρέδωκεν αὐτὰ Μιθραδάτῃ τῷ ἑαυτοῦ γαζοφύλακι·
- A Εσδ. 2,10 ὁ Κύρος ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, τα ἐβγάλε ἀπὸ τον εἰδωλολατρικὸν αὐτὸν ναὸν, τα παρέδωκεν στον Μιθραδάτην, τον θησαυροφύλακα του
- A Εσδ. 2,11 διὰ δὲ τούτου παρεδόθησαν Σαμανασάρῳ προστάτῃ τῆς Ἰουδαίας.
- A Εσδ. 2,11 δια δε του Μιθραδάτου παρεδόθησαν αὐτὰ στον Σαμανάσσαρον, τον διοικητὴν της Ἰουδαίας.
- A Εσδ. 2,12 ὁ δὲ τούτων ἀριθμὸς ἦν· σπονδεῖα χρυσᾶ χίλια, σπονδεῖα ἀργυρᾶ χίλια, θυῖσκαὶ ἀργυραῖ εἰκοσιεννέα, φιάλαι χρυσαῖ τριάκοντα, ἀργυραῖ δισχίλια τετρακόσκιαι δέκα καὶ ἄλλα σκεύη χίλια.
- A Εσδ. 2,12 Ο ἀριθμὸς δε τῶν παραδοθέντων αὐτῶν ἱερῶν σκευῶν ἦτο ὁ ἐξῆς· Χίλια χρυσᾶ δοχεῖα, χίλια ἀργυρᾶ δοχεῖα, εἰκοσιεννέα ἀργυρᾶ μικρὰ θυματήρια, τριάκοντα χρυσαῖ φιάλαι, δύο χιλιάδες τετρακόσκιαι δέκα ἀργυραῖ φιάλαι καὶ χίλια ἄλλα ιερά σκεύη.
- A Εσδ. 2,13 τὰ δὲ πάντα σκεύη διεκομίσθη, χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, πεντακισχίλια τετρακόσκιαι ἐξηκονταεννέα·
- A Εσδ. 2,13 Ολα δε τα σκεύη αὐτὰ, το οποία μεταφέρθησαν, ἦσαν πέντε χιλιάδες τετρακόσκιαι ἐξήκοντα εννέα.
- A Εσδ. 2,14 ἀνηνέχθη δὲ ὑπὸ Σαμανασάρου ἅμα τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 2,14 Αὐτὰ μεταφέρθησαν ἀπὸ την Βαβυλώνα ὑπὸ του Σαμανασάρου μαζὴ με τοὺς ἕως τώρα αἰχμαλώτους Ἰουδαίους, οἱ ὁποῖοι ἐλευθεροὶ ἐπέστρεφαν εἰς την Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 2,15 Ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ Ἀρταξέρξου τῶν Περσῶν βασιλέως χρόνοις κατέγραψαν αὐτῷ κατὰ τῶν κατοικούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ Βήλεμος καὶ Μιθραδάτης καὶ Ταβέλλιος καὶ Ῥάθυμος καὶ Βεέλτεθμος καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τούτοις συντασσόμενοι, οἰκοῦντες δὲ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις τόποις, τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολήν·
- A Εσδ. 2,15 Ἐπὶ της βασιλείας ὁμως του Ἀρταξέρξου, του βασιλέως τῶν Περσῶν, ὁ ἀντιπρόσωπὸς του εἰς την Ἱερουσαλήμ, (Βηλεμος, ὁ Μιθραδάτης, ὁ Ταβέλλιος, ὁ Ῥάθυμος, ὁ Βεέλτεθμος, Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ ὑπόλοιποι σύμβουλοι τῶν, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν εἰς την Σαμαρείαν καὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας, ἐγράψαν ἐναντίον τῶν κατοίκων της Ἰουδαίας καὶ της Ἱερουσαλήμ την κατωτέρω ἐπιστολήν.
- A Εσδ. 2,16 «Βασιλεῖ Ἀρταξέρξη κυρίῳ οἱ παῖδές σου Ῥάθυμος ὁ τὰ προσπίπτοντα καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς καὶ ἐπίλοιποι τῆς βουλῆς αὐτῶν καὶ κριταὶ οἱ ἐν Κοίλῃ Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ·
- A Εσδ. 2,16 “Προς τον βασιλέα Ἀρταξέρξην, τον κύριον ἡμῶν, ἡμεῖς οἱ δούλοι σου ὁ Ραθυμος ὁ χρονικογράφος, ὁ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ λοιποὶ σύμβουλοι μας καὶ δικασταί, οἱ ὁποῖοι εὐρισκόμεθα εἰς την Κοίλην Συρίαν καὶ την Φοινίκην,
- A Εσδ. 2,17 καὶ νῦν γνωστὸν ἔστω τῷ κυρίῳ βασιλεῖ, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἀναβάντες παρ’ ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλήμ, τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτιν καὶ πονηρὰν οἰκοδομοῦσι, τὰς τε ἀγορὰς αὐτῆς καὶ τὰ τείχη θεραπεύουσι καὶ ναὸν ὑποβάλλονται.
- A Εσδ. 2,17 φέρομεν εἰς γνώσιν του κυρίου μας καὶ βασιλέως μας, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι που ἦλθαν ἀπὸ σας πρὸς ἡμᾶς εἰς την Ἱερουσαλήμ, ἀνοικοδομοῦν την ἀποστάτιδα καὶ ταραχοποιὸν πόλιν τῶν, ὅπως ἐπίσης τὰς ἐμπορικὰς ἀγορὰς τῶν, ἐπιδιορθώνουν τὰ τείχη καὶ θεμελιώνουν τὸ ναὸν τῶν.
- A Εσδ. 2,18 ἐὰν οὖν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ καὶ τὰ τείχη συντελεσθῇ, φορολογίαν οὐ μὴ ὑπομεινωσὶ δοῦναι, ἀλλὰ καὶ βασιλεῦσιν ἀντιστήσονται. καὶ ἐπεὶ ἐνεργεῖται τὰ κατὰ τὸν ναὸν, καλῶς ἔχειν ὑπολαμβάνομεν μὴ ὑπεριδεῖν τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ προσφωνῆσαι τῷ κυρίῳ βασιλεῖ, ὅπως, ἂν φαίνεται σοι, ἐπισκεφθῇ ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν πατέρων σου βιβλίαις·
- A Εσδ. 2,18 Ἐὰν ὁμως ἡ πόλις αὕτη ἀνοικοδομηθῇ καὶ ὀλοκληρωθῇ ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν τειχῶν, δεν θα ἀνεχθῶν αὐτοὶ να διδοῦν φόρον, ἀλλὰ καὶ θα ἐπαναστατήσουν ἐναντίον τῶν βασιλέων μας. Ἐφ’ ὅσον δε αὐτοὶ ἐργάζονται δια την ἀνοικοδόμησιν του ναοῦ, ἐθεωρήσαμεν ὅτι εἶναι καλὸν καὶ πρέπον να μη παραβλέψωμεν αὐτὸ το γεγονός, ἀλλὰ να το ἀναφέρωμεν στον κύριον καὶ βασιλέα μας, ὥστε, ἐὰν φανῇ εἰς αὐτὸν ἀρεστὸν, να ἐρευνήσῃ δια την πόλιν αὐτὴν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν πατέρων του.
- A Εσδ. 2,19 καὶ εὐρήσεις ἐν τοῖς ὑπομνηματισμοῖς γεγραμμένα περὶ τούτων καὶ γνώσῃ ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἦν ἀποστάτις καὶ βασιλεῖς καὶ πόλεις ἐνοχλοῦσα καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἀποστάται καὶ πολιορκίας συνιστάμενοι ἐν αὐτῇ ἔτι ἐξ αἰῶνος, δι’ ἣν αἰτίαν καὶ ἡ πόλις αὕτη ἠρημώθη.
- A Εσδ. 2,19 Θα εὐρῆς δε εἰς τὰ γραπτὰ αὐτὰ ὑπομνήματα πληροφορίας δι’ αὐτὰ, που σου καθιστῶμεν γνωστά, καὶ θα μάθῃς

ὅτι ἡ πόλις αὐτή, ἡ Ἱερουσαλήμ, ὑπῆρξεν ἀποστάτις, παρείχε δε πολλά ζητήματα εἰς βασιλεῖς καὶ πόλεις. Οἱ Ἰουδαῖοι εἶναι ἐπαναστάται καὶ ὅτι ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐγίναν κατὰ τῆς πόλεως αὐτῆς πολιορκία, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων αὐτὴ καὶ ἔχει ἐρημωθῆ.

A Εσδ. 2,20

νῦν οὖν ὑποδεικνύομέν σοι, κύριε βασιλεῦ, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῆ καὶ τὰ ταύτης τείχη ἀνασταθῆ, κάθοδος οὐκ ἔτι σοι ἔσται εἰς Κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην».

A Εσδ. 2,20

Τώρα λοιπόν, κύριε βασιλεῦ, εὐλαβῶς σου υποδεικνύομεν ὅτι, ἐὰν ἡ πόλις αὕτη ἀνοικοδομηθῆ καὶ ὁλοκληρωθῶν τα τείχη τῆς, δὲν θα ἠμπορήσῃ ἐξῆς νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Κοίλην Συρίαν καὶ τὴν Φοινίκην”.

A Εσδ. 2,21

τότε ἀντέγραψεν ὁ βασιλεὺς Ῥαθύμω τῶ γράφοντι τὰ προσπίπτοντα καὶ Βεελτέθμω καὶ Σαμελλίω γραμματεῖ καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς συντασσομένοις καὶ οἰκοῦσιν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ καὶ Συρίᾳ καὶ Φοινίᾳ τὰ ὑπογεγραμμένα·

A Εσδ. 2,21

Τότε ὁ βασιλεὺς ἀπήντησε γραπτῶς στὸν Ραθυμὸν τὸν γραμματέα καὶ χρονικογράφων, στὸν Βεέλτεθμον, στὸν γραμματέα Σαμέλλιον καὶ στοὺς ἄλλους συμβούλους, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν εἰς τὴν Συρίαν καὶ εἰς τὴν Φοινίκην τὰ ἐξῆς·

A Εσδ. 2,22

«Ἀνέγγων τὴν ἐπιστολὴν, ἣν πεπόμφατε πρὸς με. ἐπέταξα οὖν ἐπισκέψασθαι, καὶ εὐρέθη ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἐστὶν ἐξ αἰῶνος βασιλεῦσιν ἀντιπαρατάσσουσα

A Εσδ. 2,22

“Ἀνέγγωσα τὴν ἐπιστολὴν, τὴν ὁποίαν μου ἀπεστείλατε, ἐδῶσα διαταγὴν νὰ ἐρευνήσουν τὰ ἀρχεῖα καὶ πράγματι εὐρέθη, ὅτι αὕτη ἡ πόλις ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἀντιπαρατάσσεται ἐναντίον τῶν βασιλέων.

A Εσδ. 2,23

καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀποστάσεις καὶ πολέμους ἐν αὐτῇ συντελοῦντες καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ καὶ σκληροὶ ἦσαν ἐν Ἱερουσαλήμ κυριεύοντες καὶ φορολογοῦντες Κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην.

A Εσδ. 2,23

Οἱ κάτοικοί τῆς ἀπὸ τὴν πόλιν αὐτὴν ἔκαμαν ἐπαναστάσεις καὶ πολέμους. Οἱ ἐν Ἱερουσαλήμ βασιλεῖς τοὺς, ἰσχυροὶ καὶ σκληροί, κατεκυρίευσαν τὴν Κοίλην Συρίαν καὶ τὴν Φοινίκην καὶ ἐπέβαλλαν στοὺς κατοικοὺς τῆς φόρον ὑποτελείας.

A Εσδ. 2,24

νῦν οὖν ἐπέταξα ἀποκωλύσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους τοῦ οἰκοδομῆσαι τὴν πόλιν καὶ προνοηθῆναι ὅπως μὴδὲν παρὰ ταῦτα γένηται καὶ μὴ προβῆ ἐπὶ πλεῖον τὰ τῆς κακίας εἰς τὸ βασιλεῖς ἐνοχλῆσαι».

A Εσδ. 2,24

Δι' αὐτὸ λοιπόν καὶ διέταξα νὰ ἐμποδίσετε αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν οὐχὺρῶσιν τῆς πόλεως καὶ νὰ φροντίσετε νὰ μὴ γίνῃ τίποτε ἐναντίον τῆς διαταγῆς αὐτῆς, διὰ νὰ μὴ προχωρήσῃ περισσότερο τὸ κακὸν καὶ δημιουργήσῃ αὐτοῖς ζητήματα στοὺς βασιλεῖς”.

A Εσδ. 2,25

τότε ἀναγνώσθη τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου γραφέντων, Ῥάθυμος καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ τούτοις συντασσομένοι ἀναζεύξαντες εἰς Ἱερουσαλήμ κατὰ σπουδὴν μεθ' ἵππου καὶ ὄχλου παρατάξεως, ἤρξαντο κωλύειν τοὺς οἰκοδομοῦντας, καὶ ἤργει ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως.

A Εσδ. 2,25

Ὅταν αὐτὰ, τὰ ὁποῖα ἐγράψαν ἀπὸ τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην, ἀνεγνώσθησαν, ἀμέσως ὁ Ραθυμὸς καὶ ὁ γραμματεὺς Σαμέλλιος καὶ ἡ ἄλλη ἀκολουθία αὐτῶν μετέβησαν ἐσπευσμένως εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ με ἱππικὸν καὶ πεζικὸν στρατὸν καὶ ἤρχισαν νὰ ἐμποδίζουσαν τοὺς οἰκοδόμους ἀπὸ τὸ ἔργον τῶν. Ἐπεὶ δὲ ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ διεκόπη ἕως ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Δαρείου βασιλέως τῶν Περσῶν.

A ΕΣΔΡΑΣ 3

A Εσδ. 3,1

Καὶ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐποίησε δοχὴν μεγάλην πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν καὶ πᾶσι τοῖς οἰκογενέσιν αὐτοῦ καὶ πᾶσι τοῖς μεγιστᾶσι τῆς Μηδίας καὶ τῆς Περσίδος

A Εσδ. 3,1

Ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος παρέθεσε συμπόσιον μέγα εἰς ὅλους τοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ, στοὺς δούλους τοῦ, ποὺ εἶχαν γεννηθῆ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ, εἰς ὅλους τοὺς αὐλικούς καὶ τοὺς μεγιστάνους τῆς Μηδίας καὶ τῆς Περσίας,

A Εσδ. 3,2

καὶ πᾶσι τοῖς σατράπαις καὶ στρατηγοῖς καὶ τοπάρχαις τοῖς ὑπ' αὐτὸν, ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι τῆς Αἰθιοπίας ἐν ταῖς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπείαις,

A Εσδ. 3,2

εἰς ὅλους τοὺς σατράπαις, τοὺς στρατηγούς, τοὺς διοικητὰς διαφόρων περιοχῶν τῆς βασιλείας τοῦ ἀπὸ τῶν Ἰνδιῶν μέχρι τῆς Αἰθιοπίας εἰς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ διοικητικὰς περιφερείας.

A Εσδ. 3,3

καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐπίοσαν καὶ ἐμπλησθέντες ἀνέλυσαν. ὁ δὲ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἀνέλυσεν εἰς τὸν κοιτῶνα ἑαυτοῦ καὶ ἐκοιμήθη καὶ ἔξυπνος ἐγένετο.

A Εσδ. 3,3

Αὐτοὶ ἐφάγον, ἐπίον καὶ, ὅταν ἐχόρτασαν, ἀπεσύρθησαν, διὰ νὰ ἀναπαυθῶν. Ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἀπεσύρθη καὶ αὐτὸς ἐν τῷ κοιτῶνᾳ τοῦ, διὰ νὰ κοιμηθῆ, ἀλλὰ ἐμείνε ξυπνητός.

A Εσδ. 3,4

τότε οἱ τρεῖς νεανίσκοι οἱ σωματοφύλακες οἱ φυλάσσοντες τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως εἶπαν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον·

A Εσδ. 3,4

Τότε οἱ τρεῖς νεαροὶ σωματοφύλακες, οἱ ὁποῖοι ἐφύλασσαν τὸν βασιλέα, εἶπαν ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον·

A Εσδ. 3,5

εἶπόμεν ἕκαστος ἡμῶν ἓνα λόγον, ὃς ὑπερισχύσει· καὶ οὐκ ἐὰν φανῆ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ σοφώτερον τοῦ

- Α Εσδ. 3,5 **ἐτέρου, δώσει αὐτῷ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς δωρεὰς μεγάλας καὶ ἐπινίκια μεγάλα**
“ας πη ο καθένας ἀπὸ ἡμᾶς μίαν γνώμην, δια να ἰδωμεν τίνος θα εἶναι ἡ καλυτέρα. Εἰς ἐκεῖνον δέ, του οποιῦ η γνώμη θα εἶναι σοφωτέρα ἀπὸ την γνώμην των ἄλλων, ο βασιλεὺς Δαρεῖος θα δώση μεγάλας δωρεὰς καὶ θα ἀπονεύμη μεγάλων ἔπαινον.
- Α Εσδ. 3,6 **καὶ πορφύραν περιβαλέσθαι καὶ ἐν χρυσώμασι πίνειν καὶ ἐπὶ χρυσῷ καθεύδεν καὶ ἄρμα χρυσοχάλινον καὶ κίδαριν βυσσίνην καὶ μανιάκην περὶ τὸν τράχηλον,**
Α Εσδ. 3,6 Ο βασιλεὺς θα εγκρίνη, ὥστε αὐτὸς να ἐνδυθῆ πορφύραν, να πίνη με χρυσὰ ποτήρια, να κοιμάται ἐπάνω εἰς χρυσὴν κλίνην, να ἔχη ἄρμα, του οποιῦ οἱ ἵπποι θα φέρουν χρυσοὺς χαλινούς, να φορῆ κίδαριν εἰς την κεφαλὴν του ἀπὸ βύσσον καὶ περιδέραιον γύρω ἀπὸ τον τράχηλόν του.
- Α Εσδ. 3,7 **καὶ δευτερος καθιέται Δαρεῖου διὰ τὴν σοφίαν αὐτοῦ καὶ συγγενῆς Δαρεῖου κληθήσεται.**
Α Εσδ. 3,7 Αὐτὸς θα ἔχη την δευτέραν μετὰ τον Δαρεῖον θέσιν ἐνεκα της σοφίας του καὶ θα ἀναγνωρισθῆ συγγενῆς του Δαρεῖου”.
- Α Εσδ. 3,8 **καὶ τότε γράψαντες ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ λόγον ἐσφραγίσαντο καὶ ἔθηκαν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον Δαρεῖου τοῦ βασιλέως καὶ εἶπαν·**
Α Εσδ. 3,8 Ἐγραψαν τότε ο καθένας ἀπὸ αὐτοὺς την γνώμην του, την ἐσφράγισαν καὶ ἔθεσαν αὐτὴν κάτω ἀπὸ το προσκεφάλαιον του βασιλέως καὶ εἶπαν·
- Α Εσδ. 3,9 **ὅταν ἐγερθῆ ὁ βασιλεὺς, δώσουσιν αὐτῷ τὸ γράμμα, καὶ ὃν ἂν κρίνη ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ τρεῖς μεγιστᾶνες τῆς Περσίδος ὅτι οὗ ὁ λόγος αὐτοῦ σοφωτέρος, αὐτῷ δοθήσεται τὸ νίκος καθὼς γέγραπται.**
Α Εσδ. 3,9 “ὅταν ἐξυπνήσῃ ο βασιλεὺς, θα δώσωμεν εἰς αὐτὸν τας γραπτὰς αὐτὰς γνώμας μας καὶ εἰς ἐκεῖνον, του οποιῦ η γραπτὴ γνώμη ἠθέλε προκριθῆ ὡς σοφωτέρα ἀπὸ τον βασιλέα καὶ τους τρεις μεγιστᾶνας της Περσίας, θα δοθῆ ἡ νίκη, ὅπως ἔχομεν γραπτῶς συμφωνήσει”.
- Α Εσδ. 3,10 **ὁ εἷς ἔγραψεν, ὑπερισχύει ὁ οἶνος.**
Α Εσδ. 3,10 Ο ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ἔγραψεν ὅτι το κρασί εἶναι το ἰσχυρότερον.
- Α Εσδ. 3,11 **ὁ ἕτερος ἔγραψεν, ὑπερισχύει ὁ βασιλεὺς,**
Α Εσδ. 3,11 Ο ἄλλος ἔγραψεν ἰσχυρότερος εἶναι ο βασιλεὺς,
- Α Εσδ. 3,12 **ὁ τρίτος ἔγραψεν, ὑπερισχύουσιν αἱ γυναῖκες, ὑπὲρ δὲ πάντα νικᾷ ἡ ἀλήθεια.**
Α Εσδ. 3,12 ο δε τρίτος ἔγραψεν, ἰσχυρότεροι ἀπὸ ὅλους εἶναι αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ ὑπεράνω ἀπὸ ὅλα νικᾷ ἡ ἀλήθεια.
- Α Εσδ. 3,13 **καὶ ὅτε ἐξηγέρθη ὁ βασιλεὺς, λαβόντες τὸ γράμμα ἔδωκαν αὐτῷ, καὶ ἀνέγνω.**
Α Εσδ. 3,13 Ὄταν ο βασιλεὺς ἐσηκώθη, ἐπῆραν τα γραπτὰ αὐτὰ κείμενα καὶ τα ἔδωσαν στον βασιλέα, ο δε βασιλεὺς τα ἀνέγνωσε.
- Α Εσδ. 3,14 **καὶ ἔξαποστειλάς ἐκάλεσε πάντας τοὺς μεγιστᾶνας τῆς Περσίδος καὶ τῆς Μηδεῖας καὶ τοὺς σατράπας καὶ στρατηγούς καὶ τοπάρχας καὶ ὑπάτους καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, καὶ ἀνεγνώσθη τὸ γράμμα ἐνώπιον αὐτῶν.**
Α Εσδ. 3,14 Ο βασιλεὺς ἔστειλε τότε ἀγγελιαφόρους καὶ ἐκάλεσεν ὅλους τους μεγιστᾶνας της Περσίας καὶ της Μηδίας, τους σατράπας, τους στρατηγούς, τους διοικητὰς χωρῶν καὶ τους ἄλλους ἀνωτάτους ἄρχοντας, τους ὥρισε να καθίσουν εἰς την αἴθουσαν του ἀνακτόρου του καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἀνεγνώσθησαν αἱ γραπτὰ γνώμαι.
- Α Εσδ. 3,15 **καὶ εἶπε· καλέσατε τοὺς νεανίσκους, καὶ αὐτοὶ δηλώσουσι τοὺς λόγους ἑαυτῶν· καὶ ἐκλήθησαν καὶ εἰσήλθοσαν.**
Α Εσδ. 3,15 Κατόπιν διέταξεν ο βασιλεὺς· “καλέσατε τους νεαροὺς δούλους μου, δια να ἀποσαφηνίσουν ἐδὼ τας γνώμας των”. Αὐτοὶ ἐκλήθησαν καὶ εἰσήλθον εἰς την αἴθουσαν του ἀνακτόρου.
- Α Εσδ. 3,16 **καὶ εἶπαν αὐτοῖς· ἀπαγγείλατε ἡμῖν περὶ τῶν γεγραμμένων.**
Α Εσδ. 3,16 Ο βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες εἶπαν πρὸς αὐτοὺς· “ἀναλύσατέ μας αὐτὰ, τα ὁποῖα ἔχετε γράψει”.
- Α Εσδ. 3,17 **Καὶ ἤρξατο ὁ πρῶτος ὁ εἶπας περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ οἴνου καὶ ἔφη οὕτως· ἄνδρες, πῶς ὑπερισχύει ὁ οἶνος; πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πίνοντας αὐτὸν πλανᾷ τὴν διάνοιαν·**
Α Εσδ. 3,17 Πρῶτος ἤρχισεν ἐκεῖνος, που εἶχε γράψει ὅτι ο οἶνος εἶναι ο ἰσχυρότερος καὶ εἶπεν ὡς ἐξῆς· “ἄνδρες, ἐρωτάτε πῶς ο οἶνος εἶναι ο ἰσχυρότερος; Ακοῦσατε. Αὐτὸς πλανᾷ την σκέψιν ὅλων των ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι τον πίνουν.
- Α Εσδ. 3,18 **τοῦ τε βασιλέως καὶ τοῦ ὀρφανοῦ ποιεῖ τὴν διάνοιαν μίαν, τὴν τε τοῦ οἰκέτου καὶ τὴν τοῦ ἐλευθέρου, τὴν τε τοῦ πένητος καὶ τὴν τοῦ πλουσίου.**
Α Εσδ. 3,18 Αὐτὸς κάμνει την σκέψιν του βασιλέως καὶ του ὀρφανοῦ, του δούλου καὶ του ἐλευθέρου ἴσην, του πτωχοῦ καὶ του πλουσίου μίαν καὶ την αὐτὴν.
- Α Εσδ. 3,19 **καὶ πᾶσαν διάνοιαν μεταστρέφει εἰς εὐωχίαν καὶ εὐφροσύνην καὶ οὐ μέμνηται πᾶσαν λύπην καὶ πᾶν ὀφείλημα.**
Α Εσδ. 3,19 Καθε σκέψιν την μεταβάλλει εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνην. Αὐτὸς κάμνει τον ἀνθρώπον να μη ἐνθυμῆται οὔτε λύπην οὔτε χρέος.
- Α Εσδ. 3,20 **καὶ πάσας καρδίας ποιεῖ πλουσίας καὶ οὐ μέμνηται βασιλέα οὐδὲ σατράπην καὶ πάντα διὰ τάλαντων ποιεῖ**

λαλεῖν.

- A Εσδ. 3,20 Καμνει τας καρδίας πλουσίας, ὥστε αὐτός, που πίνει οἶνον, να μη λαμβάνη υπ' ὄψιν οὔτε βασιλεῖς οὔτε σατράπας. Καὶ κάμνει τον καθένα να ομιλή περί πάντων κατὰ πλούσιον και γενναιοδωρον τρόπον.
- A Εσδ. 3,21 καὶ οὐ μέμνηται, ὅταν πίνωσι, φιλιάζειν φίλοις και ἀδελφοῖς, και μετ' οὐ πολὺ σπῶνται τὰς μαχαίρας·
A Εσδ. 3,21 Αὐτός κάμνει φίλους και αδελφούς, ὅταν πίνουν οἶνον, να μη ενθυμούνται την φιλίαν και την συγγενείαν των και ἔπειτα ἀπὸ ολίγον να ανασποῦν τας μαχαίρας ο ενας εναντίον του ἄλλου.
- A Εσδ. 3,22 καὶ ὅταν ἀπὸ τοῦ οἴνου ἐγερθῶσιν, οὐ μέμνηται ἃ ἔπραξαν.
A Εσδ. 3,22 Καὶ ὅταν συνέλθουν ἀπὸ την μέθην, δεν ενθυμούνται εκείνα που ἔπραξαν.
- A Εσδ. 3,23 ὧ ἄνδρες, οὐχ ὑπερισχύει ὁ οἶνος, ὅτι οὕτως ἀναγκάζει ποιεῖν; και εἰσησεν οὕτως εἶπας.
A Εσδ. 3,23 Ὡ ἄνδρες, δεν εἶναι ισχυρότερος ο οἶνος, αφού ἀναγκάζει ὅλους μας να πράττωμεν τέτοια πράγματα;” Αὐτὰ εἶπε και εσιώπησε.

A ΕΣΔΡΑΣ 4

- A Εσδ. 4,1 Καὶ ἤρξατο ὁ δεῦτερος λαλεῖν, ὁ εἶπας περί τῆς ἰσχύος τοῦ βασιλέως·
A Εσδ. 4,1 Ἦρξισεν ἔπειτα να ομιλή ο δεῦτερος, εκείνος ο οποίος εἶχεν εἶπει περί της ἰσχύος του βασιλέως.
- A Εσδ. 4,2 ὧ ἄνδρες, οὐχ ὑπερισχύουσιν οἱ ἄνθρωποι, τὴν γῆν και τὴν θάλασσαν κατακρατοῦντες και πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς;
A Εσδ. 4,2 “Ὡ ἄνδρες, εἶπεν, οἱ ἄνθρωποι δεν υπερέχουν κατὰ την ἰσχύν, αφού εἶναι κύριοι της ξηρᾶς και της θαλάσσης και ὅλων ὅσα υπάρχουν εἰς αὐτάς;
- A Εσδ. 4,3 ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπερισχύει και κυριεῖται αὐτῶν και δεσπόζει αὐτῶν, και πᾶν ὃ ἐὰν εἴπῃ αὐτοῖς, ἐνακούουσιν.
A Εσδ. 4,3 Ο βασιλεὺς ὁμως εἶναι ισχυρότερος ἀπὸ ὅλους τους ανθρώπους, εἶναι κύριος αὐτῶν, εξουσιάζει ἐπάνω εἰς αὐτούς και παν ο,τι θα εἴπῃ εἰς αὐτούς, εκείνοι τον υπακούουν.
- A Εσδ. 4,4 ἐὰν εἴπῃ αὐτοῖς ποιῆσαι πόλεμον ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, ποιοῦσιν· ἐὰν δὲ ἐξαποστείλῃ αὐτούς πρὸς τοὺς πολεμίους, βαδίζουσι και κατεργάζονται τὰ ὄρη και τὰ τεῖχη και τοὺς πύργους,
A Εσδ. 4,4 Εὰν ο βασιλεὺς τους διατάξῃ να κάμουν πόλεμον ο ενας εναντίον του ἄλλου, οἱ ἄνθρωποι τον κάμνουν. Εὰν ο βασιλεὺς ἀποστείλῃ τους στρατιώτας του εναντίον εχθρῶν, αὐτοὶ βαδίζουν ὅπως διετάχθησαν και τα πάντα κάμνουν δια να καθυποτάξουν ὄρη, τεῖχη και πύργους.
- A Εσδ. 4,5 φονεύουσι και φονεύονται, και τὸν λόγον τοῦ βασιλέως οὐ παραβαίνουσιν· ἐὰν δὲ νικήσωσι, τῷ βασιλεῖ κομίζουσι πάντα, και ὅσα ἐὰν προνομύσωσι και τὰ ἄλλα πάντα.
A Εσδ. 4,5 Φονεύουν και φονεύονται και την διαταγὴν του βασιλέως δεν παραβαίνουν. Εὰν νικήσουν, στον βασιλέα φέρουν τα πάντα, ὅσα θα λαφυραγωγῆσουν και ὅλα τα ἄλλα, χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσιν.
- A Εσδ. 4,6 και ὅσοι οὐ στρατεύονται οὐδὲ πολεμοῦσιν, ἀλλὰ γεωργοῦσι τὴν γῆν, πάλιν ὅταν σπείρωσι, θερίσαντες ἀναφέρουσι τῷ βασιλεῖ· και ἕτερος τὸν ἕτερον ἀναγκάζοντες ἀναφέρουσι τοὺς φόρους τῷ βασιλεῖ.
A Εσδ. 4,6 Ὅσοι δε ἀπὸ τους ανθρώπους δεν επιστρατεύονται και δεν λαμβάνουν μέρος στον πόλεμον, ἀλλὰ ἐπιδίδονται εἰς την γεωργίαν, αὐτοὶ, ὅταν σπείρουν και θερίσουν, προσφέρουν τα προϊόντα των στον βασιλέα. Καὶ ἀναγκάζει ο ἕνας τον ἄλλον να πληρώνουν τους φόρους στον βασιλέα.
- A Εσδ. 4,7 και αὐτὸς εἷς ὁ μόνος ἐστίν· ἐὰν εἴπῃ ἀποκτεῖναι, ἀποκτένουσιν· ἐὰν εἴπῃ ἀφεῖναι, ἀφιοῦσιν·
A Εσδ. 4,7 Αὐτός εἶναι ο ἕνας και ἀπόλυτος κύριος. Εὰν διατάξῃ να εκτελέσουν κάποιον, τον εκτελοῦν. Εὰν εἴπῃ να τον ἀφήσουν ελεύθερον, τον ἀφήνουν.
- A Εσδ. 4,8 εἶπε πατάξαι, τύπτουσιν· εἶπεν ἐρημῶσαι, ἐρημοῦσιν· εἶπεν οἰκοδομῆσαι, οἰκοδομοῦσιν·
A Εσδ. 4,8 Εὰν διατάξῃ ο βασιλεὺς να κτυπήσουν κάποιον, τον κτυποῦν. Εἶπε να ἐρημώσουν περιοχάς, και τας ἐρημώνουν. Εἶπε να ανοικοδομήσουν οικίας και πόλεις, και τας ανοικοδομοῦν.
- A Εσδ. 4,9 εἶπεν ἐκκόψαι, ἐκκόπτουσιν· εἶπε φυτεῦσαι, φυτεύουσι.
A Εσδ. 4,9 Εἶπεν ο βασιλεὺς να υλοτομήσουν περιοχάς και ξερριζώνουν τα πάντα. Εἶπεν ο βασιλεὺς να κάμουν δενδροφυτεύσεις οἱ ἄνθρωποι και εκείνοι δενδροφυτεύουν.
- A Εσδ. 4,10 και πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ και αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἐνακούουσι. πρὸς δὲ τούτοις, αὐτὸς ἀνάκειται, ἐσθίει και πίνει και καθεύδει,
A Εσδ. 4,10 Ὅλος ο λαὸς του και αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις υπακούουν εἰς αὐτόν. Επὶ πᾶσι δε τούτοις, αὐτὸς ἀνακλίνεται παρά την τράπεζαν του φαγητοῦ, τρώγει και πίνει και κατόπιν κοιμάται,
- A Εσδ. 4,11 αὐτοὶ δὲ τηροῦσι κύκλω περί αὐτόν και οὐ δύνανται ἕκαστος ἀπελθεῖν και ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, οὐδὲ παρακούουσιν αὐτοῦ.
A Εσδ. 4,11 οἱ ἄνθρωποι κύκλω ἀπὸ αὐτόν φρουροῦν και δεν ἠμπορεῖ κανεὶς να ἀπέλθῃ και να ἀσχοληθῇ με τα ἔργα του, οὔτε και παρακούουν αὐτόν εἰς τίποτε.

- A Εσδ. 4,12 ὦ ἄνδρες, πῶς οὐχ ὑπερισχύει ὁ βασιλεὺς, ὅτι οὕτως ἐπάκουστος ἐστί; καὶ ἐσίγησεν.
- A Εσδ. 4,12 Ὡ ἄνδρες, πῶς ὁ βασιλεὺς δὲν ὑπερέχει ἀπὸ ὅλους κατὰ τὴν ἰσχύν, ἀφοῦ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπακούεται ἀπὸ ὅλους καὶ εἰς ὅλα;” Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἐσιώπησεν.
- A Εσδ. 4,13 Ὁ δὲ τρίτος ὁ εἶπας περὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀληθείας -οὗτός ἐστι Ζοροβάβελ- ἤρξατο λαλεῖν· ἄνδρες, Ὁ δε τρίτος, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι αἱ γυναῖκες καὶ ἡ ἀλήθεια ὑπερισχύουν- αὐτὸς εἶναι ὁ Ζοροβάβελ- ἤρξατο νὰ ομιλήσῃ καὶ νὰ ἀναπτύσῃ τὴν γνώμην του.
- A Εσδ. 4,14 οὐ μέγας ὁ βασιλεὺς καὶ πολλοὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁ οἶνος ἰσχύει; τίς οὖν ὁ δεσπότης αὐτῶν ἢ τίς ὁ κυριεύων αὐτῶν; οὐχ αἱ γυναῖκες;
- A Εσδ. 4,14 “Ὡ ἄνδρες, εἶπε, πράγματι δὲν εἶναι μέγας ὁ βασιλεὺς καὶ πολλοὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ δὲν ἔχει ὄντως μεγάλην ἰσχύν ὁ οἶνος; Ποῖος ὁμοῦς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλεται ἐπάνω εἰς αὐτοὺς καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος κυριαρχεῖ ἐπάνω τῶν; Δὲν εἶναι αἱ γυναῖκες;
- A Εσδ. 4,15 αἱ γυναῖκες ἐγέννησαν τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαόν, ὃς κυριεῖται τῆς θαλάσσης καὶ τῆς γῆς·
- A Εσδ. 4,15 Αἱ γυναῖκες ἐγέννησαν τὸν βασιλέα καὶ ὅλους τοὺς λαοὺς, οἱ ὁποῖοι κυριαρχοῦν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν.
- A Εσδ. 4,16 καὶ ἐξ αὐτῶν ἐγένοντο, καὶ αὗται ἐξέθρεψαν αὐτοὺς τοὺς φυτεύσαντας τοὺς ἀμπελώνας, ἐξ ὧν ὁ οἶνος γίνεται.
- A Εσδ. 4,16 Ἀπὸ αὐτὰς ἐγενήθησαν οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ αὐταὶ ἀνέθρεψαν καὶ ἐκείνους, ποὺ ἐφύτευσαν ἀμπελώνας, ἐκ τῶν ὁποῖων ἀμπελώνων παράγεται ὁ οἶνος.
- A Εσδ. 4,17 καὶ αὗται ποιοῦσι τὰς στολὰς τῶν ἀνθρώπων, καὶ αὗται ποιοῦσι δόξαν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ οὐ δύνανται οἱ ἄνθρωποι χωρὶς τῶν γυναικῶν εἶναι.
- A Εσδ. 4,17 Αὐταὶ κατασκευάζουν τὰς στολὰς τῶν ἀνθρώπων καὶ αὐταὶ ἐνεργοῦν, διὰ νὰ ἔχουν καλὴν ἐμφάνισιν καὶ δόξαν οἱ ἄνθρωποι, γενικώτερον δὲ δὲν ἠμποροῦν νὰ υπάρξουν καὶ νὰ ζήσουν οἱ ἄνθρωποι χωρὶς τὰς γυναῖκας.
- A Εσδ. 4,18 ἐὰν δὲ συναγάγῃ χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ πᾶν πρᾶγμα ὠραῖον καὶ ἴδωσι γυναῖκα μίαν καλὴν τῷ εἶδει καὶ τῷ κάλλει,
- A Εσδ. 4,18 Ἐὰν δὲ οἱ ἄνδρες συγκεντρώσουν χρυσὸν καὶ ἀργυρον καὶ κάθε ἄλλο ὠραῖον πρᾶγμα, ὅταν ἴδουν μίαν εὐεῖδῃ γυναῖκα καὶ καλῆς σωματικῆς διαπλάσεως,
- A Εσδ. 4,19 ταῦτα πάντα ἀφέντες, εἰς αὐτὴν ἐκκέχνησαν καὶ χάσκοντες τὸ στόμα θεωροῦσιν αὐτήν, καὶ πάντες αὐτὴν αἰρετίζουσι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πᾶν πρᾶγμα ὠραῖον.
- A Εσδ. 4,19 ἀφήνουν ὅλα τὰ ἄλλα καὶ τὴν παρατηροῦν χάσκοντες καὶ με ἀνρικτον τὸ στόμα. Καὶ ὅλοι προτιμοῦν αὐτὴν μᾶλλον παρὰ τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἀργυρον καὶ κάθε τι ἄλλο ὠραῖον πρᾶγμα.
- A Εσδ. 4,20 ἄνθρωπος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἐγκαταλείπει, ὃς ἐξέθρεψεν αὐτόν, καὶ τὴν ἴδιαν χώραν καὶ πρὸς τὴν ἴδιαν γυναῖκα κολλᾶται
- A Εσδ. 4,20 Καθε ἄνθρωπος ἐγκαταλείπει τὸν πατέρα του, αὐτόν ὁ ὁποῖος τὸν ἀνέθρεψε, ἐγκαταλείπει καὶ τὴν πατρίδα του καὶ προσκολλᾶται πρὸς τὴν γυναῖκα του.
- A Εσδ. 4,21 καὶ μετὰ τῆς γυναικὸς ἀφήσῃ τὴν ψυχὴν καὶ οὔτε τὸν πατέρα μέμνηται οὔτε τὴν μητέρα οὔτε τὴν χώραν.
- A Εσδ. 4,21 Πρὸς χάριν τῆς γυναικὸς τοῦ θυσιάζει τὴν ζωὴν του καὶ δὲν ἐνθυμεῖται οὔτε τὸν πατέρα του, οὔτε τὴν μητέρα του, οὔτε τὴν πατρίδα του.
- A Εσδ. 4,22 καὶ ἐντεῦθεν δεῖ ὑμᾶς γινῶναι ὅτι αἱ γυναῖκες κυριεύουσιν ὑμῶν· οὐχὶ πονεῖτε καὶ μοχθεῖτε, καὶ πάντα ταῖς γυναῖξιν δίδετε καὶ φέρετε;
- A Εσδ. 4,22 Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, ποὺ σας εἶπα, εἰσθε ὑποχρεωμένοι καὶ σεῖς νὰ ἀναγνωρίσετε, ὅτι αἱ γυναῖκες κυριαρχοῦν ἐπάνω σας. Σεῖς οἱ ἴδιοι δὲν ἐργάζεσθε καὶ δὲν ὑποβάλλεσθε εἰς κόπους καὶ ταλαιπωρίας, καὶ ὅλας τὰς προσόδους σας δίδετε καὶ φέρετε εἰς τὰς γυναῖκας σας;
- A Εσδ. 4,23 καὶ λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἐκπορεύεται ἐξοδεύειν καὶ ληστεύειν καὶ κλέπτειν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν πλεῖν καὶ ποταμούς·
- A Εσδ. 4,23 Ὁ ἄνθρωπος παίρνει τὸ ξίφος του, φεύγει ἀπὸ τὸ σπίτι, ἐξέρχεται διὰ νὰ ληστεύσῃ καὶ κλέψῃ, πλέει εἰς ποταμούς καὶ θαλάσσας.
- A Εσδ. 4,24 καὶ τὸν λέοντα θεωρεῖ καὶ ἐν σκότει βαδίζει, καὶ ὅταν κλέψῃ καὶ ἀρπάσῃ καὶ λωποδυτήσῃ, τῇ ἐρωμένῃ ἀποφέρει.
- A Εσδ. 4,24 Κατὰ τὰς ἐπιχειρήσους αὐτὰς βλέπει τὸν λέοντα καὶ τὸν καταφρονεῖ. Βαδίζει εἰς τὰ σκότη, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ σκοτεινὸν ἔργον του. Ὅταν δὲ κλέψῃ καὶ ἀρπάσῃ καὶ λωποδυτήσῃ, φέρει ὅλα αὐτὰ εἰς τὴν ἐρωμένην του.
- A Εσδ. 4,25 καὶ πλεῖον ἀγαπᾷ ἄνθρωπος τὴν ἴδιαν γυναῖκα μᾶλλον ἢ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα·
- A Εσδ. 4,25 Γενικώτερον οἱ ἄνδρες ἀγαποῦν πολὺ περισσότερον τὴν γυναῖκα τῶν ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα τῶν.
- A Εσδ. 4,26 καὶ πολλοὶ ἀπενοήθησαν· ταῖς ἰδίαις διανοίαις διὰ τὰς γυναῖκας καὶ δοῦλοι ἐγένοντο δι' αὐτάς,
- A Εσδ. 4,26 Πολλοὶ ἄνδρες ἐτρελλάθησαν καὶ ἔχασαν τὰ λογικὰ τῶν ἐξ αἰτίας τῶν γυναικῶν καὶ ἐγέναν πρὸς χάριν ἐκείνων δοῦλοι.
- A Εσδ. 4,27 καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο καὶ ἐσφάλησαν καὶ ἡμάρτοσαν διὰ τὰς γυναῖκας.

- A Εσδ. 4,27 Πολλοί δε είναι εκείνοι, οι οποίοι κατεστράφησαν και περιέπεσαν εις σφάλματα και παρέβησαν το θέλημα του Θεού εξ αιτίας των γυναικών.
- A Εσδ. 4,28 καὶ νῦν οὐ πιστεύετε μοι; οὐχὶ μέγας ὁ βασιλεὺς τῆ ἔξουσία αὐτοῦ; οὐχὶ πᾶσαι αἱ χῶραι εὐλαβοῦνται ἄψασθαι αὐτοῦ;
- A Εσδ. 4,28 Ἀκόμη εξακολουθεῖτε να μη πιστεύετε αυτά, που σας εἶπα; Ἴδου ἓνα παράδειγμα. Δεν εἶναι μέγας ο βασιλεὺς με την απεριόριστον ἐξουσίαν, που ἔχει; Οἱ κάτοικοι ὅλων των χωρῶν δεν φοβοῦνται και να ἐγγίσουν απλῶς αὐτόν;
- A Εσδ. 4,29 ἐθεώρουν αὐτὸν καὶ Ἀπάμην τὴν θυγατέρα Βαρτάκου τοῦ θαυμαστοῦ, τὴν παλλακὴν τοῦ βασιλέως, καθημένην ἐν δεξιᾷ τοῦ βασιλέως
- A Εσδ. 4,29 Καὶ ὁμως ἐβλεπα τον βασιλέα αὐτόν και την Ἀπάμην, την θυγατέρα του αξιοθαυμάστου Βαρτάκου, η οποία εἶναι δευτέρα σειράς σύζυγος του βασιλέως, την ἐβλεπα να κάθεται δεξιά ἀπὸ τον βασιλέα,
- A Εσδ. 4,30 καὶ ἀφαιροῦσαν τὸ διάδημα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ βασιλέως καὶ ἐπιτιθοῦσαν ἑαυτῇ καὶ ἐρράπιζε τὸν βασιλέα τῇ ἀριστερᾷ·
- A Εσδ. 4,30 να αφαιρῆ τὸ βασιλικὸν διάδημα ἀπὸ την κεφαλὴν του βασιλέως και να το θέτῃ στο ἰδικὸν της κεφαλῆ και να ραπίζῃ τον βασιλέα με το ἀριστερὸ της χέρι.
- A Εσδ. 4,31 καὶ πρὸς τούτοις ὁ βασιλεὺς χάσκων τὸ στόμα ἐθεώρει αὐτήν. καὶ ἐὰν προσελάσῃ αὐτῷ, γελᾷ· ἐὰν δὲ πικρανθῆ ἔπ' αὐτόν, κολακεύει αὐτήν, ὅπως διαλλαγῆ αὐτῷ.
- A Εσδ. 4,31 Παρ ὅλα αυτά ο βασιλεὺς την ἐβλεπε με ανοικτὸν τὸ στόμα. Ἐὰν ἐκείνη ἐγελοῦσε, ἐγελοῦσε και ο βασιλεὺς. Ἐὰν ἐκείνη ἐφαίνετο πικραμμένη και στενοχωρημένη ἐναντίον του, ο βασιλεὺς την ἐκολάκευε, δια να συμφιλιωθῆ πρὸς αὐτόν.
- A Εσδ. 4,32 ὧ ἄνδρες, πῶς οὐχὶ ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες, ὅτι οὕτως πράσσοι;
- A Εσδ. 4,32 Ὡ ἄνδρες, πὼς λοιπὸν δεν εἶναι αἱ γυναῖκες ἰσχυρότεροι ἀπὸ τους ἄνδρας, ἀφοῦ αὐταὶ τέτοια ἔργα κάνουν εις βᾶρος των ἀνδρῶν;
- A Εσδ. 4,33 καὶ τότε ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες ἔβλεπον εἶς τὸν ἕτερον. καὶ ἤρξατο λαλεῖν περὶ τῆς ἀληθείας.
- A Εσδ. 4,33 Ὁ βασιλεὺς και οἱ ἐπίσημοι ἄνδρες του, ὅταν ἤκουσαν ὅλα αυτά, παρατηροῦσαν ο ἓνας τον ἄλλον με πολλὴν ἐκπληξιν. Ὁ Ζοροβάβελ ἤρχισε τότε, να ἀναπτύσῃ την γνώμην του περὶ της δυνάμεως, την ὁποίαν ἔχει η ἀλήθεια και εἶπε·
- A Εσδ. 4,34 ἄνδρες, οὐχὶ ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες; μεγάλη ἡ γῆ καὶ ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς καὶ ταχύς τῷ δρόμῳ ὁ ἥλιος, ὅτι στρέφεται ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάλιν ἀποτρέχει εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.
- A Εσδ. 4,34 “Ὡ ἄνδρες, ἰσχυραὶ δεν εἶναι αἱ γυναῖκες; Βεβαίως· ἀλλὰ μεγάλη εἶναι η γῆ και ὑψηλὸς ο ουρανὸς και ταχύς ο ἥλιος εις την διαδρομὴν του, διότι στρέφεται στον κύκλον του ουρανοῦ και πάλιν ἐπανέρχεται στον τόπον, ἀπὸ τον ὁποῖον ἐξεκίνησε κατὰ τὸ διάστημα μιᾶς μόνον ἡμέρας.
- A Εσδ. 4,35 οὐχὶ μέγας ὃς ταῦτα ποιεῖ; καὶ ἡ ἀλήθεια μεγάλη καὶ ἰσχυροτέρα παρὰ πάντα.
- A Εσδ. 4,35 Ἀλλὰ δεν εἶναι ἀσυγκρίτως πολὺ μέγας αὐτός, ο ὁποῖος τα ἐδημιούργησεν; Ἡ Ἀλήθεια, λοιπὸν, εἶναι μεγάλη και πολὺ ἰσχυροτέρα ἀπὸ ὅλα αυτά.
- A Εσδ. 4,36 πᾶσα ἡ γῆ τὴν ἀλήθειαν καλεῖ, καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτήν εὐλογεῖ, καὶ πάντα τὰ ἔργα σείεται καὶ τρέμει, καὶ οὐκ ἔστι μετ' αὐτῆς ἄδικον οὐδέν.
- A Εσδ. 4,36 Ὀλόκληρος η γῆ την ἀλήθειαν προσκαλεῖ. Ὁ ουρανὸς αὐτήν ἐπαινεῖ και ὅλα τα δημιουργήματα συγκλονίζονται και τρέμουν ἐνώπιόν της· και δεν ὑπάρχει μαζί με την ἀλήθειαν, τίποτε ἀπολύτως τὸ ἀδικον.
- A Εσδ. 4,37 ἄδικος ὁ οἶνος, ἄδικος ὁ βασιλεὺς, ἄδικοι αἱ γυναῖκες, ἄδικοι πάντες οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἄδικα πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν τὰ τοιαῦτα· καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια, καὶ ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῶν ἀπολοῦνται.
- A Εσδ. 4,37 Ἀδικος ὁμως εἶναι ο οἶνος, ἀδικος εἶναι ο βασιλεὺς, ἀδικοὶ εἶναι αἱ γυναῖκες, ἀδικοὶ εἶναι ὅλοι οἱ υἱοὶ των ἀνθρώπων, και ἄδικα ὅλα τα τοιαῦτα ἔργα των. Και δεν ὑπάρχει εις αὐτούς ἀλήθεια· Και εις τας ἀδικίας των αὐτοῦ καταστρέφονται.
- A Εσδ. 4,38 ἡ δὲ ἀλήθεια μένει καὶ ἰσχύει εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ζῆ καὶ κρατεῖ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- A Εσδ. 4,38 Ἡ ἀλήθεια ὁμως, (δηλαδή ο Θεός) μένει παντοτεινῆ. Ἐχει δυνάμιν και κύρος αἰώνιον. Ζῆ και κυριαρχεῖ στους αἰῶνας των αἰώνων.
- A Εσδ. 4,39 καὶ οὐκ ἔστι παρ' αὐτήν λαμβάνειν πρόσωπα, οὐδὲ διάφορα, ἀλλὰ τὰ δίκαια ποιεῖ ἀπὸ πάντων τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν· καὶ πάντες εὐδοκοῦσι τοῖς ἔργοις αὐτῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ κρίσει αὐτῆς οὐδέν ἄδικον.
- A Εσδ. 4,39 Αὐτὴ δεν λαμβάνει υπ' ὄψιν της πρόσωπα, οὔτε κάνει διάκρισιν μεταξύ ἐπισημῶν και ἀνεπισημῶν, ἰσχυρῶν και ἀδυνάτων. Ἀλλὰ πράττει πάντοτε τὸ δίκαιον ἐνώπιον ὅλων, και ἀκόμη των ἀδίκων και πονηρῶν ἀνθρώπων. Ὅλοι δε ἐπιδιοκμάζουν και ευχαριστοῦνται εις τα ἔργα της. Ὅταν αὐτὴ κρίνῃ, δεν ὑπάρχει τίποτε τὸ ἀδικον.
- A Εσδ. 4,40 καὶ αὐτῇ ἡ ἰσχύς καὶ τὸ βασιλεῖον καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλειότης τῶν πάντων αἰώνων. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.
- A Εσδ. 4,40 Εἰς αὐτήν λοιπὸν ὑπάρχει και ἀνήκει η ἰσχύς και η κυριότης και η ἐξουσία και η μεγαλειότης εις ὅλους τους αἰῶνας. Δοξασμένος ας εἶναι ο Θεός της ἀληθείας” !

- A Εσδ. 4,41 και έσιώπησε τοῦ λαλεῖν· και πᾶς ὁ λαὸς τότε ἐφώνησε, και τότε εἶπον· μεγάλη ἡ ἀλήθεια και ὑπερισχύει.
- A Εσδ. 4,41 Ο Ζοροβάβελ, αφού εἶπεν αυτά, έπαισε πλέον να ομιλή. Ολοι τότε, ὅσοι ἦσαν συγκεντρωμένοι, ανεφώνησαν και εἶπαν με ἓνα στόμα· “μεγάλη πράγματι εἶναι ἡ ἀλήθεια και αὐτὴ ἔχει ἰσχύν και δύναμιν ανωτέραν ἀπὸ ὅλους και ἀπὸ ὅλα”.
- A Εσδ. 4,42 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτῷ· αἴτησαι ὃ θέλεις πλείω τῶν γεγραμμένων, και δώσομέν σοι ὄν τρόπον εὐρέθης σοφώτερος, και ἐχόμενός μου καθήση, και συγγενῆς μου κληθήση.
- A Εσδ. 4,42 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Ζοροβάβελ· “ζήτησέ μου ὁ,τι θέλεις και περισσότερα ἀκόμη ἀπὸ ἐκεῖνα, που εἶναι γραμμένα εἰς τὴν συμφωνίαν σας. Εγὼ θα σου δώσω κάθε τι, που θα μου ζητήσης, διότι συ ανεδείχθης σοφότερος ἀπὸ ὅλους. Θα παρακάθεσαι πλησίον μου και θα ονομασθῆς συγγενῆς μου”.
- A Εσδ. 4,43 τότε εἶπε τῷ βασιλεῖ· μνήσθητι τὴν εὐχὴν, ἣν ἠῤξω, οἰκοδομήσαι τὴν Ἱερουσαλήμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ τὸ βασιλείόν σου παρέλαβες,
- A Εσδ. 4,43 Τότε ὁ Ζοροβάβελ εἶπεν στὸν βασιλέα· “ενθυμησου τὸ τάμα, που ἔκαμες τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνέλαβες τὴν βασιλείαν σου, να ανοικοδομήσης, δηλαδή, τὴν Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 4,44 και πάντα τὰ σκεύη τὰ ληφθέντα ἐξ Ἱερουσαλήμ και ἐκπέμψαι, ἃ ἐχώρισε Κύρος, ὅτε ἠῤξατο ἐκκόψαι Βαβυλῶνα, και ἠῤξατο ἐξαποστεῖλαι ἐκεῖ.
- A Εσδ. 4,44 Ενθυμησου ἐπίσης τὴν υπόσχασίν σου, ὅτι θα ἐπιστρέψης ὅλα τα ἱερά σκεύη, τα ὁποῖα ἔχουν αφαιρεθῆ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ και τα ὁποῖα ὁ Κύρος, ὅταν ἐπρόκειτο να κατακυριεύσῃ τὴν Βαβυλῶνα, ἔκαμε τάμα, τα ἐξεχώρισε και ἔταξε να τα ἀποστείλῃ πάλιν ἐκεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 4,45 και σύ ἠῤξω οἰκοδομήσαι τὸν ναόν, ὃν ἐνεπύρισαν οἱ Ἰδουμαῖοι, ὅτε ἡρημώθη ἡ Ἰουδαία ὑπὸ τῶν Χαλδαίων.
- A Εσδ. 4,45 Συ δε ἔταξες να ανοικοδομήσης τὸν ναόν, τὸν ὁποῖον ἐπυρπόλησαν οἱ Ἰδουμαῖοι, ὅταν εἶχεν ἐρημωθῆ και καταστροφή ἡ Ἰουδαία ἀπὸ τὸν Χαλδαίους.
- A Εσδ. 4,46 και νῦν τοῦτο ἔστιν, ὃ σε ἀξιώ, κύριε βασιλεῦ, και ὃ αἰτοῦμαι σε, και αὕτη ἔστιν ἡ μεγαλωσύνη ἡ παρὰ σοῦ· δέομαι οὖν ἵνα ποιήσης τὴν εὐχὴν, ἣν ἠῤξω τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ ποιῆσαι ἐκ στόματός σου.
- A Εσδ. 4,46 Τώρα, λοιπόν, αὕτη εἶναι ἡ ἀξίωσις, τὴν ὁποίαν ἔχω ἀπὸ σέ, κύριε βασιλεῦ· αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζητῶ ἀπὸ σε και αὕτη εἶναι ἡ μεγαλειώδης πράξις, τὴν ὁποίαν συ ἠμπορεῖς να κάμης. Σε παρακαλῶ, λοιπόν, να ἐκπληρώσης τὸ τάξιμο, τὸ ὁποῖον με τὸ ἴδιο σου τὸ στόμα ἔκαμες στὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, πρὸς τὸν Θεόν”.
- A Εσδ. 4,47 τότε ἀναστὰς Δαρείος ὁ βασιλεὺς κατεφίλησεν αὐτὸν και ἔγραψεν αὐτῷ τὰς ἐπιστολάς πρὸς πάντας τοὺς οἰκονόμους και τοπάρχας και στρατηγούς και σατράπας, ἵνα προπέμψωσιν αὐτὸν και τοὺς μετ’ αὐτοῦ πάντας ἀναβαίνοντας οἰκοδομήσαι τὴν Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 4,47 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρείος ἐσηκώθη και τὸν κατεφίλησεν. Ἐγραψε δε ἀμέσως και ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας πρὸς ὅλους τοὺς υπαλλήλους, τοὺς διοικητάς, τοὺς στρατηγούς και τοὺς σατράπας, να κατευδῶσουν ἀσφαλῶς αὐτὸν και ὅλους, ὅσοι θα ἀνέβαιναν μαζί με αὐτὸν, δια να ανοικοδομήσουν τὴν Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 4,48 και πᾶσι τοῖς τοπάρχαις ἐν κοίλῃ Συρίᾳ και Φοινίῃ και τοῖς ἐν τῷ Λιβάνῳ ἔγραψεν ἐπιστολάς μεταφέρειν ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου εἰς Ἱερουσαλήμ και ὅπως οἰκοδομήσωσι μετ’ αὐτοῦ τὴν πόλιν.
- A Εσδ. 4,48 Εἰς ὅλους δε τοὺς διοικητάς τῆς κοίλης Συρίας, τῆς Φοινίκης και τοῦ Λιβάνου, ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς ἐπιστολάς να συνεργήσουν, ὥστε να μεταφερθοῦν ξύλα κέδρινα ἀπὸ τὸν Λιβανὸν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, δια να βοηθήσουν τὸν Ζοροβάβελ εἰς τὴν ανοικοδόμησιν τῆς πόλεως.
- A Εσδ. 4,49 και ἔγραψε πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ἀναβαίνουσιν ἀπὸ τῆς βασιλείας εἰς τὴν Ἰουδαίαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, πάντα δυνατὸν και τοπάρχην και σατράπην και οἰκονόμον μὴ ἀπελεύσεσθαι ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῶν,
- A Εσδ. 4,49 Ἐγραψεν ἐπίσης ἐπιστολάς δι’ ὅλους τοὺς Ἰουδαίους, οἱ ὁποῖοι θα ἀνέβαιναν ἀπὸ τὸ βασιλείον του εἰς τὴν Ἰουδαίαν, να ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν, κανεῖς δε ἀρχῶν και διοικητῆς και σατράπης και υπάλληλος να μὴ ἔχη τὸ δικαίωμα να πατήσῃ τὸ πόδι του εἰς τὴν οἰκίαν τῶν.
- A Εσδ. 4,50 και πᾶσαν τὴν χώραν, ἣν κρατοῦσιν, ἀφορολόγητον αὐτοῖς ὑπάρχειν, και ἵνα οἱ Ἰδουμαῖοι ἀφίωσι τὰς κώμας, ἃς διακρατοῦσι τῶν Ἰουδαίων,
- A Εσδ. 4,50 Ἐδωσεν ἐπίσης διαταγὴν, ὥστε ἡ χώρα, τὴν ὁποίαν θα ἔχουν οἱ Ἰουδαῖοι, να εἶναι ἀφορολόγητος. Οἱ δε Ἰδουμαῖοι να ἀφήσουν ἐλευθέρως τὰς κώμας τῶν Ἰουδαίων, τὰς ὁποῖας αὐτοῖ εἶχον καταλάβει και ἐκρατοῦσαν.
- A Εσδ. 4,51 και εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἱεροῦ δοθῆναι κατ’ ἑνιαυτὸν τάλαντα εἴκοσι μέχρι τοῦ οἰκοδομηθῆναι,
- A Εσδ. 4,51 Διέταξεν ἐπίσης, να δίδονται κάθε ἔτος εἴκοσι τάλαντα δια τὴν ανοικοδόμησίν του ναοῦ, μέχρις ὅτου ἀποπερατωθῆ.
- A Εσδ. 4,52 και ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀλοκαυτώματα καρποῦσθαι καθ’ ἡμέραν, καθὰ ἔχουσιν ἐντολήν ἐπτακαίδεκα προσφέρειν, ἄλλα τάλαντα, δέκα κατ’ ἑνιαυτὸν,
- A Εσδ. 4,52 Ἐπίσης να δίδονται ἄλλα δέκα τάλαντα κάθε ἔτος δια τὰ δεκαεπτὰ καθημερινὰ ὀλοκαυτώματα, τα ὁποῖα προσεφέροντο στὸ θυσιαστήριον, ὅπως διέτασεν ὁ Νόμος.

- A Εσδ. 4,53 και πᾶσι τοῖς προσβαίνουσιν ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας κτίσαι τὴν πόλιν, ὑπάρχειν τὴν ἐλευθερίαν, αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς προσβαίνουσιν.
- A Εσδ. 4,53 Ἐπίσης ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ ὁποῖοι θα ἐπέστρεφον ἀπὸ τὴν Βαβυλώνα, δια να ανοικοδομήσουν τὴν Ἱερουσαλήμ, να εἶναι ἐλεύθεροι αὐτοὶ καὶ οἱ ἀπόγονοί των. Το ἴδιον ἐπρεπε να πραγματοποιηθῆ δι' ὅλους τοὺς ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι θα ανεχώρουν ἀπὸ τὴν Βαβυλώνα.
- A Εσδ. 4,54 ἔγραψε δὲ καὶ τὴν χορηγίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν στολήν, ἐν τίνι λατρεύουσιν ἐν αὐτῇ.
- A Εσδ. 4,54 Ἐδωσε δε καὶ ἔγγραφον ἐντολὴν να παρέχωνται τα ἀπαιτούμενα χρήματα δια τὴν διατροφήν των ἱερέων καὶ δια τα ἱερατικά των ἐνδύματα, με τα ὁποῖα αὐτοὶ ἐκτελοῦσαν τα τῆς λατρείας.
- A Εσδ. 4,55 καὶ τοῖς Λευίταις ἔγραψε δοῦναι τὴν χορηγίαν ἕως τῆς ἡμέρας, ἧς ἐπιτελεσθῆ ὁ οἶκος καὶ Ἱερουσαλήμ οἰκοδομηθῆναι,
- A Εσδ. 4,55 Ἐδωσεν ἐπίσης ἔγγραφον διαταγὴν να χορηγητῆ ἡ δαπάνη, ἡ ἀπαιτούμενη δια τὴν διατροφήν των Λευιτῶν, μέχρι τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποῖαν θα ἀττοπερατωθῆ ὁ ναὸς καὶ θα ανοικοδομηθῆ ἡ Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 4,56 καὶ πᾶσι τοῖς φρουροῦσι τὴν πόλιν ἔγραψε δοῦναι αὐτοῖς κλήρους καὶ ὀψώνια.
- A Εσδ. 4,56 Διέταξεν ἐπίσης να δοθῆ κλήρος γῆς καὶ μισθὸς εἰς χρήματα πρὸς ὅλους τοὺς φρουροὺς τῆς πόλεως τῆς Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 4,57 καὶ ἐξαπέστειλε πάντα τὰ σκεύη, ἃ ἐχώρισε Κύρος ἀπὸ Βαβυλώνας· καὶ πάντα, ὅσα εἶπε Κύρος ποιῆσαι, καὶ αὐτὸς ἐπέταξε ποιῆσαι καὶ ἐξαποστεῖλαι εἰς Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 4,57 Ἐπὶ δε τούτοις ἀπέστειλεν ὅλα τα ἱερά σκεύη, τα ὁποῖα εἶχε ξεχωρίσει ὁ Κύρος ἀπὸ τὴ Βαβυλώνα δια τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅλα, ὅσα εἶχεν υποσχεθῆ να κάμῃ ὁ Κύρος, διέταξε να γίνουν καὶ να ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 4,58 Καὶ ὅτε ἐξῆλθεν ὁ νεανίσκος, ἄρας τὸ πρόσωπον εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Ἱερουσαλήμ εὐλόγησε τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ λέγων·
- A Εσδ. 4,58 Ὅταν ὁ νεαρός Ζοροβάβελ ἐβγήκεν ἀπὸ τα ἀνάκτορα, ὑψωσε τὸ πρόσωπόν του στον οὐρανὸν καὶ με κατεῦθυνσιν πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐδόξασε τὸν Βασιλέα του Οὐρανοῦ λέγων·
- A Εσδ. 4,59 παρὰ σοῦ νίκη, καὶ παρὰ σοῦ ἡ σοφία, καὶ σὴ ἡ δόξα καὶ ἐγὼ σὸς οἰκέτης.
- A Εσδ. 4,59 “Ἀπὸ σέ, Κυριε, προέρχεται κάθε νίκη. Ἀπὸ σε πηγάζει κάθε σοφία καὶ εἰς σε ἀνήκει ὅλη ἡ δόξα. Ἐγὼ δε εἶμαι δούλος ἰδικός σου.
- A Εσδ. 4,60 εὐλογητὸς εἶ, ὃς ἔδωκάς μοι σοφίαν, καὶ σοὶ ὁμολογῶ, δέσποτα τῶν πατέρων.
- A Εσδ. 4,60 Δοξασμένος λοιπὸν εἶσαι συ, Κυριε, ὁ ὁποῖος ἐδωσες εἰς ἐμέ αὐτὴν τὴν σοφίαν. Δοξολογῶ, Δέσποτα, σέ, Κυριε των πατέρων ἡμῶν”.
- A Εσδ. 4,61 καὶ ἔλαβε τὰς ἐπιστολάς καὶ ἐξῆλθε καὶ ἦλθεν εἰς Βαβυλώνα καὶ ἀπήγγειλε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ πᾶσι.
- A Εσδ. 4,61 Ὅτε ἐπῆρεν ὁ Ζοροβάβελ τὰς ἐπιστολάς, ανεχώρησεν ἀμέσως καὶ μετέβη εἰς τὴν Βαβυλώνα καὶ ἀνήγγειλεν εἰς ὅλους τοὺς ἐκεῖ ἀδελφούς του Ἰουδαίους τα γεγονότα αὐτά.
- A Εσδ. 4,62 καὶ εὐλόγησαν τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι ἔδωκεν αὐτοῖς ἄνεσιν καὶ ἄφεσιν
- A Εσδ. 4,62 Ἐκεῖνοι ἐδοξολόγησαν καὶ ἠγαπήθησαν τὸν Θεὸν των πατέρων των, διότι ἐδωκεν εἰς αὐτοὺς ἄνεσιν καὶ ἐλευθερίαν
- A Εσδ. 4,63 ἀναβῆναι καὶ οἰκοδομησῆναι τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὸ ἱερόν, οὗ ὄνομάσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπ’ αὐτῷ. καὶ ἐκωθωνίζοντο μετὰ μουσικῶν καὶ χαρᾶς ἡμέρας ἑπτὰ.
- A Εσδ. 4,63 να ἐπανεέλθουν εἰς τὴν πατρίδα των, δια να ανοικοδομήσουν τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὸν ναόν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀπ’ ἀρχῆς ανοικοδομηθῆ εἰς τιμὴν καὶ δόξαν του Ὀνόματός του. Γεμάτοι δε χαρὰν ἐπανηγύριζαν τὸ χαρμόσυνον γεγονός πίνοντες οἶνον καὶ διασκεδάζοντες με μουσικά ὄργανα ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα.

A ΕΣΔΡΑΣ 5

- A Εσδ. 5,1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελέγησαν ἀναβῆναι ἀρχηγοὶ οἴκου πατριῶν κατὰ φυλὰς αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν καὶ αἱ παιδίσκαι καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.
- A Εσδ. 5,1 Ἐπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτά ὅσοι ἀπεφάσισαν να ἐπανεέλθουν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἐτακτοποιήθησαν κατὰ φυλὰς καὶ κατὰ πατριάς με τοὺς ἀρχηγούς αὐτῶν. Μαζὴ δὲ με αὐτοὺς ἠκολούθησαν αἱ γυναῖκες των, οἱ υἱοὶ των, αἱ θυγατέρες, οἱ δούλοι καὶ αἱ δούλαι των, ὅπως ἐπίσης καὶ τα κτήνη των.
- A Εσδ. 5,2 καὶ Δαρεῖος συναπέστειλε μετ’ αὐτῶν ἵππεῖς χιλίους ἕως τοῦ ἀποκαταστήσαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλήμ μετ’ εἰρήνης καὶ μετὰ μουσικῶν τυμπάνων καὶ αὐλῶν·
- A Εσδ. 5,2 Ὁ δε Δαρεῖος ἔστειλε μαζὴ με αὐτοὺς ὡς συνοδούς χιλίους ἵππεῖς, δια να ἐπαναφέρουν καὶ ἀποκαταστήσουν αὐτοὺς ἀσφαλεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, με μουσικά, τύμπανα καὶ αὐλοὺς.
- A Εσδ. 5,3 καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν παίζοντες, καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς συναναβῆναι μετ’ ἐκείνων.
- A Εσδ. 5,3 Ὅλοι δε οἱ Ἰσραηλίται μετὰ χαρὰς μεγάλης ἐπῆραν τὸν δρόμον τῆς ἐπιστροφῆς εἰς Ἱερουσαλήμ παίζοντες μουσικά

όργανα. Ο δε Δαρείος απέστειλε μαζί με αυτούς ως συνοδούς τους ιππείς.

A Εσδ. 5,4

Καί ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀναβαινόντων κατὰ πατρίδος αὐτῶν εἰς τὰς φυλάς ἐπὶ τὴν μεριδάρχίαν αὐτῶν.

A Εσδ. 5,4

Αὐτὰ δε εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπέστρεψαν ἕκαστος στο μερίδιον τῆς κληρονομίας τῶν κατὰ οἰκογενείας καὶ κατὰ φυλάς.

A Εσδ. 5,5

οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Φινεές υἱοῦ Ἀαρῶν· Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ τοῦ Σαραίου καὶ Ἰωακίμ ὁ τοῦ Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Δαυίδ, ἐκ τῆς γενεᾶς Φαρές, φυλῆς δὲ Ἰούδα,

A Εσδ. 5,5

Οἱ ἱερεῖς, οἱ ἀπόγονοι δηλαδὴ τοῦ Φινεές υἱοῦ τοῦ Ααρῶν, ἦσαν· Ο Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσιδέκ, υἱοῦ τοῦ Σαραίου καὶ ὁ Ἰωακίμ ὁ υἱὸς τοῦ Ζοροβάβελ υἱοῦ τοῦ Σαλαθιήλ, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὸν οἶκον Δαυίδ, ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Φαρές καὶ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα.

A Εσδ. 5,6

ὃς ἐλάλησεν ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως Περσῶν λόγους σοφοὺς ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ μηνὶ Νισάν τοῦ πρώτου μηνός.

A Εσδ. 5,6

Ο Ζοροβάβελ εἶναι αὐτός, πού ωμίλησε καὶ εἶπε τόσον σοφοὺς λόγους πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν, τὸν Δαρείον, κατὰ τὸν πρώτον μῆνα, τὸν Νισάν, τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας τοῦ Δαρείου.

A Εσδ. 5,7

εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἀναβάντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς παροικίας, οὓς μετώκισε

Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα

A Εσδ. 5,7

Αὐτοὶ δε εἶναι οἱ Ἰουδαῖοι, πού ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς αἰχμαλωσίας τῶν καὶ τοὺς ὁποῖους ὁ Ναβουχοδονόσορ, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, εἶχε προηγουμένως μεταφέρει καὶ εγκαταστήσει εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

A Εσδ. 5,8

καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν λοιπὴν Ἰουδαίαν ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, οἱ ἐλθόντες μετὰ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ, Νεεμίου, Ζαραίου, Ῥησαίου, Ἐνγηέος, Μαρδοχαίου, Βεελσάρου, Ἀσφαράσου, Ῥεελίου, Ῥοῖμου, Βαανά, τῶν προηγουμένων αὐτῶν.

A Εσδ. 5,8

Ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εἰς τὴν ἄλλην Ἰουδαίαν ὁ καθένας εἰς τὴν πόλιν τοῦ μαζί με τὸν Ζοροβάβελ, τὸν Ἰησοῦν, τὸν Νεεμίαν, τὸν Ζαραίον, τὸν Ῥησαίον, τὸν Ἐνγηέον, τὸν Μαρδοχαίον, τὸν Βεελσάρον, τὸν Ἀσφαράσον, τὸν Ρεελίαν, τὸν Ροῖμον, τὸν Βαανά, οἱ ὁποῖοι καὶ ἦσαν ἀρχηγοὶ τῶν.

A Εσδ. 5,9

ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τοῦ ἔθνους καὶ οἱ προηγούμενοι αὐτῶν· υἱοὶ Φόρος δύο χιλιάδες καὶ ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο. υἱοὶ Σαφάτ τετρακόσιοι ἑβδομηκονταδύο.

A Εσδ. 5,9

Ο ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους καὶ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ ἤτο ο ἐξῆς· Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Φορος ἦσαν δύο χιλιάδες ἑκατὸν ἑβδομηκοντα δύο. Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Σαφάτ ἦσαν τετρακόσιοι ἑβδομηκοντα δυο.

A Εσδ. 5,10

υἱοὶ Ἀρές ἑπτακόσιοι πενηκονταεξ.

A Εσδ. 5,10

Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Ἀρές ἦσαν ἑπτακόσιοι, πενήντα ἐξ.

A Εσδ. 5,11

υἱοὶ Φαάθ Μωάβ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰησοῦ καὶ Ἰωάβ δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δεκαδύο.

A Εσδ. 5,11

Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Φαάθ Μωάβ, δηλαδὴ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ Ἰωάβ, ἦσαν δύο χιλιάδες ὀκτακόσιοι δώδεκα.

A Εσδ. 5,12

υἱοὶ Ἡλάμ χίλιοι διακόσιοι πενηκοντατέσσαρες. υἱοὶ Ζαθουὶ ἑνακόσιοι ἑβδομηκονταπέντε. υἱοὶ Χορβὲ ἑπτακόσιοι πέντε. υἱοὶ Βανὶ ἑξακόσιοι τεσσαρακονταοκτώ.

A Εσδ. 5,12

Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Ἡλάμ ἦσαν χίλιοι διακόσιοι πενήντα τέσσαρες. Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Ζαθουὶ ἦσαν ἑνακόσιοι ἑβδομηκοντα πέντε. Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Χορβὲ ἦσαν ἑπτακόσιοι πέντε. Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Βανὶ ἦσαν ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα οκτώ.

A Εσδ. 5,13

υἱοὶ Βηβαὶ ἑξακόσιοι τριακοντατρεῖς. υἱοὶ Ἀργαὶ χίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο.

A Εσδ. 5,13

Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Βηβαὶ ἦσαν ἑξακόσιοι τριάκοντα τρεῖς. Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Ἀργαὶ ἦσαν χίλιοι τριακόσιοι εἰκοσι δύο.

A Εσδ. 5,14

υἱοὶ Ἀδωνικάν ἑξακόσιοι τριακονταεπτὰ. υἱοὶ Βαγοῖ δισχίλιοι ἑξακόσιοι ἑξ, υἱοὶ Ἀδινού τετρακόσιοι πενηκοντατέσσαρες.

A Εσδ. 5,14

Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Ἀδωνικάν ἦσαν ἑξακόσιοι τριάκοντα ἐπτὰ. Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Βαγοῖ ἦσαν δύο χιλιάδες ἑξακόσιοι ἑξ. Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Ἀδινού τετρακόσιοι πενήντα τέσσαρες.

A Εσδ. 5,15

υἱοὶ Ἀτήρ Ἐζεκιου ἑνενηκονταδύο. υἱοὶ Κιλάν καὶ Ἀζηνάν ἑξηκονταεπτὰ. υἱοὶ Ἀζαρού τετρακόσιοι τριακονταδύο.

A Εσδ. 5,15

Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Ἀτήρ τοῦ Ἐζεκιου ἦσαν ἐνενηντα δυο. Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Κιλάν καὶ Ἀζηνάν ἦσαν ἑξήκοντα ἐπτὰ. Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Ἀζαρού ἦσαν τετρακόσιοι τριάκοντα δύο.

A Εσδ. 5,16

υἱοὶ Ἀννίς ἑκατὸν εἶς. υἱοὶ Ἀρόμ τριακονταδύο. υἱοὶ Βασαὶ τριακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. υἱοὶ Ἀρσιφουριθ ἑκατὸν δύο.

A Εσδ. 5,16

Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Ἀννίς ἦσαν ἑκατὸν ἕνας. Οἱ ἄνθρωποι τῆς γενεᾶς τοῦ Ἀρόμ ἦσαν τριάντα δύο. Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Βασαὶ ἦσαν τριακόσιοι εἰκοσι τρεῖς. Οἱ τῆς γενεᾶς τοῦ Ἀρσιφουριθ ἦσαν ἑκατὸν δύο.

A Εσδ. 5,17

υἱοὶ Βαιτηρούς τρισχίλιοι πέντε. υἱοὶ ἐκ Βαιθλωμῶν ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς.

A Εσδ. 5,17

Οἱ ἄνδρες ἀπὸ τὴν πόλιν Βαιτηρούς ἦσαν τρεῖς χιλιάδες πέντε. Οἱ ἀπὸ τὴν πόλιν Βαιθλωμῶν ἦσαν ἑκατὸν εἰκοσι

τρεις.

- A Εσδ. 5,18 οί εκ Νετωφάς πεντηκονταπέντε. οί εξ Αναθώθ εκατόν πεντηκονταοκτώ. οί εκ Βαιθασμών τεσσαρακονταδύο.
- A Εσδ. 5,18 Οι από την περιοχήν Νετωφάς ήσαν πενήντα πέντε· από την πόλιν Αναθώθ ήσαν εκατόν πενήντα οκτώ. Οι άνδρες από την Βαιθασμών ήσαν σαράντα δυο.
- A Εσδ. 5,19 οί εκ Καριαθιρί είκοσιπέντε. οί εκ Καφείρας καί Βηρώγ επτακόσιοι τεσσαρακοντατρείς.
- A Εσδ. 5,19 Οι άνδρες από την Καριαθιρί ήσαν είκοσι πέντε. Οι από την Καφείραν και την Βηρώγ ήσαν επτακόσιοι σαράντα τρεις.
- A Εσδ. 5,20 οί Χαδιασαι καί Αμμίδιοι τετρακόσιοι είκοσιδύο. οί εκ Κιραμάς καί Γαββής εξακόσιοι είκοσιν είς.
- A Εσδ. 5,20 Οι Χαδιασαι και Αμμίδιοι ήσαν τετρακόσιοι είκοσι δύο. Οι άνδρες εκ της Κιραμάς και της Γαββής ήσαν εξακόσιοι είκοσι ένας.
- A Εσδ. 5,21 οί εκ Μακαλών εκατόν είκοσιδύο. οί εκ Βετολίω πεντηκονταδύο. υίοι Νιφίς εκατόν πεντηκονταέξ.
- A Εσδ. 5,21 Οι άνδρες από την Μακαλών ήσαν εκατόν είκοσι δύο. Οι άνδρες εκ Βετολίω ήσαν πενήντα δύο. Οι άνδρες οι εκ του Νιφίς ήσαν εκατόν πενήντα εξ.
- A Εσδ. 5,22 υίοι Καλαμωλάου καί Ωνούς επτακόσιοι είκοσιπέντε. υίοι Ίερεχού διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.
- A Εσδ. 5,22 Οι άνδρες εκ Καλαμωλάου και Ωνούς ήσαν επτακόσιοι είκοσι πέντε. Οι άνδρες Ιερεχού ήσαν διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε
- A Εσδ. 5,23 υίοι Σανάας τρισχίλιοι τριακόσιοι είς.
- A Εσδ. 5,23 Οι άνδρες οι από την Σαναά ήσαν τρεις χιλιάδες τριακόσιοι ένας.
- A Εσδ. 5,24 οί ιερείς οί υίοι Ίεδδου του Ίησοϋ εις τούς υιούς Σανασίβ όκτακόσιοι έβδομηκονταδύο. υίοι Έμμηρουθ διακόσιοι πεντηκονταδύο.
- A Εσδ. 5,24 Οι ιερείς οι εκ της γενεάς του Ιεδδού υιού του Ιησού δηλ. της φυλής του Σανασίβ ήσαν οκτακόσιοι εβδομήκοντα δύο. Εκ της γενεάς του Εμμηρουθ διακόσιοι πενήντα δύο.
- A Εσδ. 5,25 υίοι Φασσούρου χίλιοι τεσσαρακονταεπτά. υίοι Χαρμί διακόσιοι δεκαεπτά.
- A Εσδ. 5,25 Εκ της γενεάς του Φασσούρου χίλιοι σαράντα επτά. Εκ της γενεάς του Χαρμί διακόσιοι δέκα επτά.
- A Εσδ. 5,26 οί Λευίται οί υίοι Ίησοϋ καί Καδημήλου καί Βάννου καί Σουδίου έβδομηκοντατέσσαρες.
- A Εσδ. 5,26 Οι Λευίται ήσαν η γενεά του Ιησού δηλαδή του Καδοήλου, Βαννου και Σουδίου εβδομήντα τέσσαρες.
- A Εσδ. 5,27 οί ιεροψάλται υίοι Άσάφ εκατόν είκοσιοκτώ.
- A Εσδ. 5,27 Ιεροψάλται, οι απόγονοι του Ασάφ, ήσαν εκατόν είκοσι οκτώ.
- A Εσδ. 5,28 οί θυρωροί υίοι Σαλούμ, υίοι Άτάρ, υίοι Τολμάν, υίοι Δακούβ, υίοι Άτητά, υίοι Τωβίς, πάντες εκατόν τριακονταεννέα.
- A Εσδ. 5,28 Οι θυρωροί ήσαν· η γενεά του Σαλούμ, η γενεά του Ατάρ, η γενεά του Τολμάν, η γενεά του Δακούβ, η γενεά του Ατητά, η γενεά του Τωβίς, όλοι ούτοι ήσαν εκατόν τριάντα εννέα.
- A Εσδ. 5,29 οί ιερόδουλοι, υίοι Ήσαϋ, υίοι Ασιφά, υίοι Ταβαώθ, υίοι Κηράς, υίοι Σουδά, υίοι Φαλαιου, υίοι Λαβανά, υίοι Άγραβά,
- A Εσδ. 5,29 Οι υπηρέται του ναού ήσαν· η γενεά του Ησαϋ, γενεά του Ασιφά, η γενεά του Ταβαώθ, η γενεά του Κηράς, η γενεά του Σουδά, η γενεά του Φαλαιου, η γενεά Λαβανά, η γενεά Αγραβά.
- A Εσδ. 5,30 υίοι Άκούδ, υίοι Ουτά, υίοι Κητάβ, υίοι Άκκαβά, υίοι Συβαϊ, υίοι Άνάν, υίοι Καθουά, υίοι Γεδδούρ,
- A Εσδ. 5,30 Η γενεά του Ακούδ, η γενεά του Ουτά, η γενεά του Κητάβ, η γενεά του 'Ακκαβα, η γενεά του Συβαϊ, η γενεά του Ανάν, η γενεά του Καθουά, η γενεά του Γεδδούρ,
- A Εσδ. 5,31 υίοι Ιαΐρου, υίοι Δαισάν, υίοι Νοεβά, υίοι Χασεβά, υίοι Καζηρά, υίοι Όζιου, υίοι Φινοέ, υίοι Άσαρά, υίοι Βασθαϊ, υίοι Άσσανά, υίοι Μανί, υίοι Ναφισί, υίοι Άκούφ, υίοι Αχιβά, υίοι Άσουβ, υίοι Φαρακέμ, υίοι Βασαλέμ,
- A Εσδ. 5,31 η γενεά του Ιαΐρου, η γενεά του Δαισάν, η γενεά του Νοεβά, η γενεά του Χασεβά, η γενεά του Καζηρά, η γενεά του Οζιου, η γενεά του Φινοέ, η γενεά του Ασαρά, η γενεά του Βασθαϊ, η γενεά του Ασσανά, η γενεά του Μανί, η γενεά του Ναφισί, η γενεά του Ακούφ, η γενεά του Αχιβά, η γενεά του 'Ασουβ, η γενεά του Φαρακέμ, η γενεά του Βασαλέμ,
- A Εσδ. 5,32 υίοι Μεεδδά, υίοι Κουθά, υίοι Χαρέα, υίοι Βαρχουέ, υίοι Σεράρ, υίοι Θομοϊ, υίοι Νασί, υίοι Άτεφά.
- A Εσδ. 5,32 η γενεά του Μεεδδά, η γενεά του Κουθά, η γενεά του Χαρέα, η γενεά του Βαρχουέ, η γενεά του Σεράρ, η γενεά του Θομοϊ, η γενεά του Νασί και η γενεά του Ατεφά.
- A Εσδ. 5,33 υίοι παιδων Σαλωμών, υίοι Άσσαπιώθ, υίοι Φαριρά, υίοι Ίειηλί, υίοι Λοζών, υίοι Ίσραήλ, υίοι Σαφυϊ,
- A Εσδ. 5,33 Οι απόγονοι των δούλων του Σολομώντος ήσαν η γενεά του Ασσαπιώθ, η γενεά του Φαριρά, η γενεά του Ιειηλί, η γενεά του Λοζών, η γενεά του Ισραήλ, η γενεά του Σαφυϊ,
- A Εσδ. 5,34 υίοι Άγιά, υίοι Φαχαρέθ, υίοι Σαβιή, υίοι Σαρωθί, υίοι Μισαίας, υίοι Τάς, υίοι Άδδούς, υίοι Σουβά, υίοι Άφερρά, υίοι Βαρωδίς, υίοι Σαφάγ, υίοι Άλλών.

- A Εσδ. 5,34 η γενεά του Αγιά, η γενεά του Φαχαρέθ, η γενεά του Σαβιή, η γενεά του Σαρωθί, η γενεά του Μισσαίας, η γενεά του Τας, η γενεά του Αδδούς, η γενεά του Σουβιά, η γενεά του Αφερρά, η γενεά του Βαρωδίς, η γενεά του Σαφάγ, η γενεά του Αλλών.
- A Εσδ. 5,35 πάντες οί ιερόδουλοι καί οί υιοί τῶν παίδων Σαλωμών τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο.
- A Εσδ. 5,35 Όλοι οι υπηρέται του ναού και οι απόγονοι των δούλων του Σολομώντος ἦσαν τριακόσιοι ἑβδομηκοντα δύο.
- A Εσδ. 5,36 οὔτοι ἀναβάντες ἀπό Θερμελέθ καί Θελερσάς, ἡγούμενος αὐτῶν Χαραθαλάν καί Ἀαλάρ.
- A Εσδ. 5,36 Αυτοί ἦσαν οι Ιουδαῖοι, οι οποίοι ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πατρίδα των ἀπὸ Θερμελέθ καὶ Θελερσάς και των οποίων ἀρχηγοί ἦσαν ο Χαραθαλάν και ο Ααλάρ.
- A Εσδ. 5,37 καί οὐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὰς πατριάς αὐτῶν καί γενεάς, ὡς ἐκ τοῦ Ἰσραήλ εἰσιν· υιοί Δαλάν τοῦ υιοῦ τοῦ Βαενάν, υιοί Νεκωδάν ἑξακόσιοι πενηκονταδύο.
- A Εσδ. 5,37 Εκείνοι οι οποίοι δεν ἠμπόρεσαν να πιστοποιήσουν πειστικῶς, ὅτι αι οικογένεαί των και η γενεά των ἀνήκουν εἰς τὴν φυλὴν του Ἰσραήλ ἦσαν· η γενεά του Δαλάν, υιοῦ του Βαενάν και η γενεά του Νεκωδάν ἑξακόσιοι πενήντα δύο.
- A Εσδ. 5,38 καί ἐκ τῶν ἱερέων οί ἐμποιοῦμενοι ἱερωσύνης καί οὐχ εὐρέθησαν· υιοί Ὀβδία, υιοί Ἀκβώς, υιοί Ἰαδδού τοῦ λαβόντος Αὐγίαν γυναῖκα τῶν θυγατέρων Φατζελδαίου, καί ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- A Εσδ. 5,38 Επίσης ἀπὸ τους ἱερεῖς, οι οποίοι παρουσιάσθησαν με τὴν ἀξίωσιν να ἱερατεύσουν ἀλλὰ δεν ἠμπόρεσαν να εὐρεθῶν στους ἱερατικούς καταλόγους, ἦσαν· η γενεά του Ὀβδία, η γενεά του Ἀκβώς, η γενεά του Ἰαδδού, ο οποίος εἶχε ὡς σύζυγόν του τὴν Αὐγίαν, μίαν ἀπὸ τὰς θυγατέρας του Φατζελδαίου, και ἐπῆρε το ὄνομα αὐτοῦ.
- A Εσδ. 5,39 καί τούτων ζητηθείσης τῆς γενικῆς γραφῆς ἐν τῷ καταλοχισμῷ καί μὴ εὐρεθείσης, ἐχωρίσθησαν τοῦ ἱερατεύειν.
- A Εσδ. 5,39 Όταν ἀνεζητήθη εἰς τους φυλετικούς καταλόγους η γενεαλογικὴ των καταγωγή και δεν εὐρέθη, αυτοί ἀπεκλείσθησαν ἀπὸ τὴν ἱερωσύνην.
- A Εσδ. 5,40 καί εἶπεν αὐτοῖς Νεεμίας καί Ἀθθαρίας μὴ μετέχειν τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῆ ἄρχιερεὺς ἐνδεδυμένος τὴν δῆλωσιν καί τὴν ἀλήθειαν.
- A Εσδ. 5,40 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Νεεμίας καὶ Ἀθθαρίας μὴ μετέχειν τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῆ ἄρχιερεὺς ἐνδεδυμένος τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν.
- A Εσδ. 5,40 Ο Νεεμίας δε και ο Αθθαρίας ἀπηγόρευσαν εἰς αὐτούς να μετέχουν εἰς τα ἅγια πράγματα, μέχρις ὅτου παρουσιασθῆ ἀρχιερεὺς ἐνδεδυμένος τα ἱερά διάσημα, τὴν Δῆλωσιν και τὴν Ἀλήθειαν, ο οποίος και φωτιζόμενος ἀπὸ τον Θεόν θα ἀπεφαίνετο δι' αὐτούς.
- A Εσδ. 5,41 οί δὲ πάντες Ἰσραήλ ἦσαν ἀπὸ δωδεκαετοῦς καί ἐπάνω, χωρὶς παίδων καί παιδικῶν, μυριάδες τέσσαρες δισχιλίοι τριακόσιοι ἑξήκοντα· παῖδες τούτων καί παιδίσκαι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτὰ· ψάλται καί ψαλτωδοὶ διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε·
- A Εσδ. 5,41 οἱ δὲ πάντες Ἰσραήλ ἦσαν ἀπὸ δωδεκαετοῦς καὶ ἐπάνω, χωρὶς παίδων καὶ παιδικῶν, μυριάδες τέσσαρες δισχιλίοι τριακόσιοι ἑξήκοντα· παῖδες τούτων καὶ παιδίσκαι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτὰ· ψάλται καὶ ψαλτωδοὶ διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε·
- A Εσδ. 5,41 Όλος δε ο ἀριθμὸς των Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ δώδεκα ἐτῶν και ἀνω, χωρὶς τους δούλους και τὰς δούλας, ἦσαν σαρανταδύο χιλιάδες τριακόσιοι ἐξήντα. Οι δε δούλοι και αι δούλαι αὐτῶν ἦσαν ἐπτὰ χιλιάδες τριακόσιοι τριάντα ἐπτὰ. Οι ψάλται, που ἔπαιζαν μουσικὰ ὄργανα, και οι ψαλτωδοὶ ἦσαν διακόσιοι σαράντα πέντε.
- A Εσδ. 5,42 κάμηλοι τετρακόσιοι τριακονταπέντε καί ἵπποι ἑπτακισχίλιοι τριακονταἕξ, ἡμίονοι διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε, ὑποζύγια πεντακισχίλια πεντακόσια εἰκοσιπέντε.
- A Εσδ. 5,42 Αἱ κάμηλοι ὅλων αὐτῶν ἦσαν τετρακόσιοι τριάντα πέντε, οἱ ἵπποι των ἐπτὰ χιλιάδες τριανταἕξ, οἱ ἡμίονοι διακόσιοι σαράντα πέντε και οἱ ὄνοι των πέντε χιλιάδες πεντακόσιοι εἴκοσι πέντε.
- A Εσδ. 5,43 καί ἐκ τῶν ἡγουμένων κατὰ τὰς πατριάς ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτούς εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Θεοῦ, τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ, ἠῤῥξαντο ἐγεῖραι τὸν οἶκον ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτῶν δύναμιν
- A Εσδ. 5,43 Μερικοὶ ἀπὸ τους ἀρχηγούς των οικογενειῶν, ὅταν ἐφθασαν στον ναόν του Θεοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἔταξαν δια τὴν ανοικοδόμησιν του ναοῦ εἰς τὴν προηγουμένην του θέσιν, ο καθένας ἀνάλογα με τὴν δύναμιν των,
- A Εσδ. 5,44 καί δοῦναι εἰς τὸ ἱερόν γαζοφυλάκιον τῶν ἔργων χρυσοῦ μνᾶς χιλίας καί ἀργυρίου μνᾶς πεντακισχιλίας και στολὰς ἱερατικὰς ἑκατόν.
- A Εσδ. 5,44 να δώσουν στο ἱερόν γαζοφυλάκιον του ναοῦ δια τα ἔργα, που ἐμελλαν να γίνουν, χιλίας χρυσᾶς μνας και πέντε χιλιάδας ἀργυρᾶς μνας και ἑκατόν ἱερατικὰς στολὰς.
- A Εσδ. 5,45 καί κατωκίσθησαν οί ἱερεῖς καί οί Λευῖται καί οί ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ καί τῇ χώρᾳ, οἱ τε ἱεροψάλται καί οἱ θυρωροὶ καί πᾶς Ἰσραήλ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν.
- A Εσδ. 5,45 Οι ἱερεῖς και οι Λευῖται και οι ἄλλοι Ἰσραηλίται ἀπὸ τον λαόν εγκατεστάθησαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ και τὴν περιοχὴν τῆς. Οι δε ἱεροψάλται και οι θυρωροὶ και ο ἄλλος Ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἰς τὰς κώμας των.
- A Εσδ. 5,46 Ἐνστάντος δὲ τοῦ ἑβδόμου μηνὸς καί ὄντων τῶν υἰῶν Ἰσραήλ ἐκάστου ἐν τοῖς ἰδίοις, συνήχθησαν ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ εὐρύχωρον τοῦ πρώτου πυλῶνος τοῦ πρὸς τῇ ἀνατολῇ.
- A Εσδ. 5,46 Κατὰ δε τον ἑβδόμον μῆνα, ὅταν ο καθένας ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας εἶχεν εγκατασταθῆ πλέον εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του, συνεκεντρώθησαν ὅλοι με μίαν ψυχὴν εἰς μίαν εὐρύχωρον περιοχὴν τῆς πλατείας, ἐνώπιον τῆς πύλης του ναοῦ, που εὐρίσκεται πρὸς τὰς ἀνατολὰς.
- A Εσδ. 5,47 καί καταστάς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ καί οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καί Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ καί οἱ τούτου ἀδελφοὶ ἠτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ

- A Εσδ. 5,47 Τότε ο αρχιερέυς και εθνάρχης ο Ιησούς, ο υιός του Ιωσεδέκ, και οι ιερείς της φυλής αυτού, όπως επίσης και ο Ζοροβάβελ, ο υιός του Σαλαθιήλ, και οι άνδρες της φυλής του ανέλαβαν και ετοίμασαν το θυσιαστήριον του Θεού του Ισραήλ,
- A Εσδ. 5,48 προσενέγκαι ἐπ’ αὐτοῦ ὀλοκαυτώσεις ἀκολουθῶσ τοῖς ἐν τῇ Μωυσέως βίβλῳ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ διηγορευμένοις.
- A Εσδ. 5,48 δια να προσφέρουν εἰς αὐτὸ ὀλοκαυτώματα, σύμφωνα με ὅσα ρητῶς ὀρίζονται στο βιβλίον του Μωϋσέως, του ἀνθρώπου του Θεοῦ.
- A Εσδ. 5,49 καὶ ἐπισυνήχθησαν αὐτοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ κατῶρθωσαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτῶν, ὅτι ἐν ἔχθρῳ ἦσαν αὐτοῖς. καὶ κατίσχυσαν αὐτοὺς πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνέφερον θυσίας κατὰ τὸν καιρὸν καὶ ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δευτερόν
- A Εσδ. 5,49 Τότε ὁμως συνεκεντρώθησαν με εχθρικός διαθέσεις ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν μερικοί ἀπὸ τους λαοὺς της γύρω περιοχῆς. Ἀλλὰ οἱ Ἰσραηλίται, παρὰ τας εχθρικός διαθέσεις καὶ πράξεις ἐκείνων, κατῶρθωσαν να ἀνεγείρουν το θυσιαστήριον στον τόπον, ἐπὶ του ὁποίου υπήρχε προηγουμένως. Καὶ μολονότι ὅλα τα ἐπὶ της χώρας ἐκείνης ἔθνη κατεπίεζαν εχθρικός αὐτοὺς, αὐτοὶ προσέφεραν τας θυσίας στον ὀρισμένον καιρὸν καὶ τα ὀλοκαυτώματά των στον Κυριον το πρῶτὶ καὶ το ἀπόγευμα.
- A Εσδ. 5,50 καὶ ἠγάγασαν τὴν τῆς σκηνοπηγίας ἑορτὴν, ὡς ἐπιτέτακται ἐν τῷ νόμῳ, καὶ θυσίας καθ’ ἡμέραν, ὡς προσήκον ἦν,
- A Εσδ. 5,50 Ἐῶρτασαν δε καὶ την εορτὴν της Σκηνοπηγίας, ὡπως ἔχει ὀρισθῆ στον νόμον του Μωϋσέως καὶ καθημερινῶς προσέφεραν τας θυσίας, ὡπως ἔπρεπε.
- A Εσδ. 5,51 καὶ μετὰ ταῦτα προσφοράς ἐνδελεχισμοῦ καὶ θυσίας σαββάτων καὶ νομηνιῶν καὶ ἑορτῶν πασῶν ἡγιασμένων.
- A Εσδ. 5,51 Βραδύτερον δε προσέφεραν τας καθημερινὰς θυσίας, ὡπως ἐπίσης καὶ τας θυσίας των Σαββάτων καὶ της πρώτης ἐκάστου μηνός καὶ θυσίας καθ’ ὅλας τας ἄλλας ἱεράς τελετάς.
- A Εσδ. 5,52 καὶ ὅσοι ἠΰξαντο εὐχὴν τῷ Θεῷ, ἀπὸ τῆς νομηνίας τοῦ ἐβδόμου μηνός ἤρξαντο προσφέρειν θυσίας τῷ Θεῷ, καὶ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ οὐπω ὤκοδόμητο.
- A Εσδ. 5,52 Ὅσοι δε εἶχαν κάμει διάφορα τάματα προς τον Θεόν, ἀπὸ την πρώτην ἡμέραν του ἐβδόμου μηνός ἤρχισαν να προσφέρουν αὐτάς τας θυσίας προς τον Θεόν ἐπάνω στο θυσιαστήριον των ὀλοκαυτωμάτων. Ὁ ναὸς ὁμως του Θεοῦ δεν εἶχεν ἀκόμη ἀνοικοδομηθῆ.
- A Εσδ. 5,53 καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τέκτοσι καὶ ποτὰ καὶ βρωτὰ καὶ χάρα τοῖς Σιδωνίοις καὶ Τυρίοις εἰς τὸ παράγειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ Λιβάνου ξύλα κέδρινα, διαφέρειν σχεδίας εἰς τὸν Ἰόπης λιμένα, κατὰ τὸ πρόσταγμα τὸ γραφὲν αὐτοῖς παρὰ Κυρίου τοῦ Περσῶν βασιλέως.
- A Εσδ. 5,53 Ἐδωσαν τότε χρήματα στους ξυλοκόπους, στους κτίστας, ὡπως ἐπίσης τροφὰς, ποτὰ καὶ ἔλαιον στους κατοίκους της Σιδῶνος καὶ της Τυρου, δια να παρασκευάσουν αὐτοὶ κέδρους ἀπὸ τον Λιβανον καὶ να μεταφέρουν αὐτάς με σχεδίας στον λιμένα της Ἰόπης, σύμφωνα με την γραπτὴν ἐντολήν, την ὁποίαν εἶχε δώσει ο Κύριος, ο βασιλεὺς των Περσῶν,
- A Εσδ. 5,54 καὶ τῷ δευτέρῳ ἔτει παραγενόμενος εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ μηνός δευτέρου ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ πάντες οἱ παραγενόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς Ἱερουσαλήμ
- A Εσδ. 5,54 Κατὰ το δευτερον ἐτος της ἀφιξεῶς των στον ἱερόν χώρον του ναοῦ του Θεοῦ εἰς την Ἱερουσαλήμ, τον δευτερον μήνα, ο Ζοροβάβελ ο υιός του Σαλαθιήλ, καὶ ο Ιησούς ο υιός του Ιωσεδέκ, καὶ οἱ ὀμογενεῖς αὐτῶν, ὡπως ἐπίσης οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται καὶ ὅλοι οἱ ἐπανελθόντες ἀπὸ την αἰχμαλωσίαν εἰς την Ἱερουσαλήμ, ἤρχισαν το ἔργον αὐτῶν.
- A Εσδ. 5,55 καὶ ἔθεμελίωσαν τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ τῇ νομηνίᾳ τοῦ δευτέρου μηνός, τοῦ δευτέρου ἔτους, ἐν τῷ ἔλθειν εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 5,55 Κατὰ την πρώτην ἡμέραν του δευτέρου μηνός του δευτέρου ἔτους μετὰ την ἔλευσίν των εἰς την Ἰουδαίαν καὶ την Ἱερουσαλήμ, ἔθεσαν τον θεμέλιον λίθον δια τον ναὸν του Κυρίου.
- A Εσδ. 5,56 καὶ ἔστησαν τοὺς Λευῖτας ἀπὸ εἰκοσαετοῦς ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ Κυρίου, καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ Καδμιήλ ὁ ἀδελφός καὶ οἱ υἱοὶ Ἡμαδαβοῦν καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωδὰ τοῦ Ἡλιαδοῦδ συν τοῖς υἱοῖς καὶ ἀδελφοῖς, πάντες οἱ Λευῖται, ὀμοθυμαδὸν ἐργοδιώκται ποιοῦντες εἰς τὰ ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου. καὶ ὤκοδόμησαν οἱ οἰκοδόμοι τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου,
- A Εσδ. 5,56 Οἱ Λευῖται ἀπὸ της ηλικίας των εἰκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω ὀρίσθησαν δια το ἔργον της ἀνοικοδομήσεως του ναοῦ του Κυρίου. Ἐτσι ἐτοποθέτησαν ο Ιησούς με τους υἱοὺς του καὶ τους ἀδελφούς του καὶ ο Καδμιήλ ο ἀδελφός πλησίον της γενεάς του Ημαδαβοῦν καὶ η γενεά του Ἰωδὰ του Ηλιαδοῦδ με τους υἱοὺς καὶ τους ἀδελφούς. Ὅλοι οἱ Λευῖται με μίαν ψυχὴν ἀνέλαβαν ὡς ἐπιστάται των ἔργων του ναοῦ του Κυρίου. Κατ’ αὐτὸν τον τρύπον οἱ κτίσται ἀνοικοδόμησαν τον ναὸν του Κυρίου.
- A Εσδ. 5,57 καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἑστολισμένοι μετὰ μουσικῶν καὶ σαλπγγων καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἀσάφ ἔχοντες τὰ

κύμβαλα ὑμνοῦντες τῷ Κυρίῳ καὶ εὐλογοῦντες κατὰ Δαυὶδ βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ

- A Εσδ. 5,57 Οἱ ιερεῖς ἦσαν ὀρθοί, στολισμένοι με τὰς ιερατικὰς τῶν στολᾶς, παίζοντες τὰ μουσικὰ ὄργανα καὶ τὰς σάλπιγγας, οἱ δὲ Λευῖται, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀσάφ, ἦσαν ἐπίσης ἐκεῖ παρόντες με τὰ κύμβαλά τῶν υμνολογοῦντες τὸν Κύριον καὶ δοξάζοντες αὐτόν, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.
- A Εσδ. 5,58 καὶ ἐφώνησαν δι' ὕμνων εὐλογοῦντες τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἡ χρηστότης αὐτοῦ καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἐν παντὶ Ἰσραὴλ.
- A Εσδ. 5,58 Μεγαλοφώνως δὲ εδοξολογοῦσαν τὸν Θεὸν με ὕμνους επαναλαμβάνοντες τὴν ἐπωδὸν ὅτι ἡ ἀγαθωσύνη καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ εἶναι καὶ θὰ εἶναι εἰς ὅλον τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας.
- A Εσδ. 5,59 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐσάλπισαν καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλη ὑμνοῦντες τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τοῦ οἴκου Κυρίου.
- A Εσδ. 5,59 Καθ' ὃν δε χρόνον αἱ σάλπιγγες ἀντηχοῦσαν, ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται με φωνὴν μεγάλην υμνολογοῦσαν τὸν Θεὸν διὰ τὴν ανοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ τοῦ Κυρίου.
- A Εσδ. 5,60 καὶ ἦλθοσαν ἐκ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν προκαθημένων κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι οἱ ἐωρακότες τὸν πρὸ τούτου οἶκον πρὸς τὴν τούτου οἰκοδομήν μετὰ κλαυθμοῦ καὶ κραυγῆς μεγάλης
- A Εσδ. 5,60 Μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι εἶχαν ἔλθει, ὑπῆρχον καὶ ἀπὸ τοὺς ιερεῖς καὶ ἀπὸ τοὺς Λευῖτας καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς τῶν πατριαρχικῶν φυλῶν καὶ γεροντότεροι, οἱ ὅποιοι εἶχαν ἴδει τὸν προηγούμενον ναὸν τοῦ Κυρίου. Αὐτοὶ ἐνθυμούμενοι τὴν μεγαλοπρέπειαν ἐκείνου καὶ συγκρίνοντες αὐτόν πρὸς τὴν πτωχὴν ἐμφάνισιν τοῦ σημερινοῦ, ἀνελύθησαν εἰς κλαυθμούς καὶ ἐξέβαλαν μεγάλας θρηνώδεις κραυγὰς
- A Εσδ. 5,61 καὶ πολλοὶ διὰ σαλπίγγων καὶ χαρᾶς μεγάλη τῇ φωνῇ,
- A Εσδ. 5,61 τὴν ὥραν, κατὰ τὴν ὁποίαν πολλαὶ σάλπιγγες ἐσάλπιζαν καὶ ἡ χαρὰ ἀντηχοῦσεν ἀπὸ ὅλους.
- A Εσδ. 5,62 ὥστε τὸν λαὸν μὴ ἀκούειν τῶν σαλπίγγων διὰ τὸν κλαυθμὸν τοῦ λαοῦ· ὁ γὰρ ὄχλος ἦν ὁ σαλπίζων μεγάλως, ὥστε μακρόθεν ἀκούεσθαι.
- A Εσδ. 5,62 Τόσον ὁμως ἰσχυρὸς καὶ ἐντονος ἦτο ὁ ὀλολυγμὸς καὶ ὁ κλαυθμὸς τῶν πρεσβυτέρων, ὥστε ὁ λαὸς δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἀκοῦη καθαρὰ τὰ χαρμόσυνα σαλπίσματα, μολοντόν ἐσάλπιζαν τόσον δυνατὰ, ὥστε αὐτὰ τὰ σαλπίσματα ἠκούοντο ἀπὸ πολὺ μακρὰν.
- A Εσδ. 5,63 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἐχθροὶ τῆς φυλῆς Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν ἦλθοσαν ἐπιγινῶναι τίς ἡ φωνὴ τῶν σαλπίγγων.
- A Εσδ. 5,63 Ὅταν, λοιπόν, οἱ ἐχθροὶ τῆς φυλῆς Ἰουδα καὶ τῆς φυλῆς Βενιαμὴν ἠκούσαν αὐτὰ, ἦλθαν, διὰ νὰ μάθουν τὴν σημαίνουσαν οἱ ἤχοι αὐτοῦ τῶν σαλπίγγων.
- A Εσδ. 5,64 καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας οἰκοδομοῦσι τὸν ναὸν τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ,
- A Εσδ. 5,64 Καὶ ἔμαθαν ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι, ποὺ εἶχαν ἐπανεῖλθει ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν, ἀνοικοδομοῦν τὸν ναὸν Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ.
- A Εσδ. 5,65 καὶ προσελθόντες ἐν τῷ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ καὶ τοῖς ἡγουμένοις τῶν πατριῶν λέγουσιν αὐτοῖς·
- A Εσδ. 5,65 συνοικοδομήσωμεν ὑμῖν·
- A Εσδ. 5,65 Αὐτοὶ λοιπόν ἐπλησίασαν τὸν Ζοροβάβελ, τὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἀρχηγούς τῶν πατριαρχικῶν οἴκων καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς· “θα συνεργασθῶμεν καὶ ἡμεῖς μαζὴ σας διὰ τὴν ανοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ,
- A Εσδ. 5,66 ὁμοίως γὰρ ὑμῖν ἀκούομεν τοῦ Κυρίου ὑμῶν καὶ αὐτῷ ἐπιθύομεν ἀφ' ἡμερῶν Ἀσβασαρέθ βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς μετήγαγεν ἡμᾶς ἐνταῦθα.
- A Εσδ. 5,66 διότι καὶ ἡμεῖς ὅπως καὶ σεις, ὑπακούομεν στὸν ἴδιον Κύριον καὶ πρὸς αὐτόν προσφέρομεν τὰς θυσίας μας, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀσβασαρέθ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων, ὁ ὁποῖος καὶ μετέφερεν ἡμᾶς ἐδῶ”.
- A Εσδ. 5,67 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ ἡγούμενοι τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ· οὐχ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν·
- A Εσδ. 5,67 Ὁ Ζοροβάβελ, ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπήντησαν πρὸς αὐτούς· “δὲν εἶναι ὀρθὸν καὶ σύμφωνον με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνοικοδομήσωμεν τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡμεῖς μαζὴ με σας.
- A Εσδ. 5,68 ἡμεῖς γὰρ μόνον οἰκοδομήσωμεν τῷ Κυρίῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἀκολούθως, οἷς προσέταξεν ἡμῖν Κύριος ὁ βασιλεὺς Περσῶν.
- A Εσδ. 5,68 Μονοὶ μας θὰ ἀνοικοδομήσωμεν τὸν ναὸν πρὸς τιμὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, σύμφωνα ἄλλωστε με ὅσα μας διέταξεν ὁ Κύριος ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν”.
- A Εσδ. 5,69 τὰ δὲ ἔθνη τῆς γῆς ἐπικοιμώμενα τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ πολιορκοῦντες εἶργον τοῦ οἰκοδομεῖν.
- A Εσδ. 5,69 Τότε τὰ ἔθνη τῆς περιοχῆς ἐκείνης κατεπίεζαν τοὺς εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλήμ Ἰουδαίους τοὺς ἐπολιορκοῦσαν καὶ τοὺς ἠμπόδιζαν ἀπὸ τὴν ανοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ.
- A Εσδ. 5,70 καὶ βουλὰς δημαγωγοῦντες καὶ συστάσεις ποιούμενοι ἀπεκώλυσαν τοῦ ἀποτελεσθῆναι τὴν οἰκοδομήν πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως Κύρου. καὶ εἶρχθησαν τῆς οἰκοδομῆς ἔτη δύο ἕως τῆς Δαρείου βασιλείας.
- A Εσδ. 5,70 Ὁργάνωσαν ἐπὶ πλέον συγκεντρώσεις μεταξὺ τῶν λαῶν τῶν καὶ με δημαγωγίας τοὺς παρεκίνησαν καὶ ἔκαναν ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν Ἰουδαίων, εἰς τρόπον ὥστε παρημπόδισαν τὴν ολοκλήρωσιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως Κυρου. Δυο κατὰ συνέχειαν ἔτη ἐμποδίσθησαν οἱ Ἰσραηλίται ἀπὸ τὴν

ανοικοδόμησιν του ναού, μέχρις ότου ανεκηρύχθη βασιλεύς ο Δαρείος.

A ΕΣΔΡΑΣ 6

- A Εσδ. 6,1 Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς Δαρείου βασιλείας ἐπροφήτευσεν Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδῶ οἱ προφήται ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἰερουσαλήμ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτούς.
- A Εσδ. 6,1 Κατὰ το δεῦτερον ἔτος της βασιλείας του Δαρείου, ενεφανίσθησαν προφήται ο Αγγαῖος και ο Ζαχαρίας ο υἱός του Αδδῶ στους Ιουδαίους, οι οποίοι ευρίσκοντο εις την Ιερουσαλήμ και επροφήτευσον ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου του Θεοῦ του Ισραήλ.
- A Εσδ. 6,2 τότε στὰς Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ἤρξαντο οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου τὸν ἐν Ἰερουσαλήμ, συνόντων τῶν προφητῶν τοῦ Κυρίου βοηθούντων αὐτοῖς.
- A Εσδ. 6,2 Τότε ο Ζοροβάβελ ο υἱός του Σαλαθιήλ, και ο Ιησοῦς ο υἱός του Ιωσεδέκ, ἤρχισαν με θάρρος και επιμονήν να ανοικοδομοῦν τον ναόν του Κυρίου εις την Ιερουσαλήμ παρόντων και των προφητῶν αυτῶν του Κυρίου, οι οποίοι και τους εβοηθοῦσαν.
- A Εσδ. 6,3 ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ παρῆν πρὸς αὐτοὺς Σισίννης ὁ ἑπαρχος Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Σαθραβουζάνης καὶ οἱ συνεταῖροι καὶ εἶπαν αὐτοῖς·
- A Εσδ. 6,3 Κατὰ τον καιρόν εκείνον ἤλθαν προς τους Ιουδαίους της Ιερουσαλήμ ο Σισίννης, ο διοικητής της Συρίας και της Φοινίκης, ο Σαθραβουζάνης και οι σύντροφοί των και εἶπαν προς τους Ιουδαίους·
- A Εσδ. 6,4 τίνος ὑμῖν συντάξαντος τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομεῖτε, καὶ τὴν στέγην ταύτην καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπιτελεῖτε; καὶ τίνες εἰσὶν οἰκοδόμοι οἱ ταῦτα ἐπιτελοῦντες;
- A Εσδ. 6,4 “ποιός είναι εκείνος ο οποίος σας ἔδωσε την διαταγήν και την ἀδειαν να ανοικοδομήσετε τον ναόν τούτον, ἐπάνω στον ὁποῖον θέτετε αὐτὴν την στέγην, ὅπως ἐπίσης και να εκτελήτε ὅλα τα ἄλλα ἔργα; Ποῖοι είναι οι κτίσται, οι ὁποῖοι εκτελοῦν την ανοικοδόμησιν αὐτὴν;”
- A Εσδ. 6,5 καὶ ἔσχουσαν χάριν ἐπισκοπῆς γενομένης ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν παρὰ τοῦ Κυρίου οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων
- A Εσδ. 6,5 Οι προϊστάμενοι των Ιουδαίων ἔδωσαν ικανοποιητικὰς ἐξηγήσεις και ἀπαντήσεις και εὐρήκαν χάριν ἐνώπιον των ἀρχόντων εκείνων, διότι ο Κυριος εἶχεν ἐπιβλέπει με εὐμένειαν στους εκ της αἰχμαλωσίας ἐπανελθόντας.
- A Εσδ. 6,6 καὶ οὐκ ἐκωλύθησαν τῆς οἰκοδομῆς, μέχρις οὗ ὑποσημανθῆναι Δαρείῳ περὶ αὐτῶν καὶ προσφωνηθῆναι.
- A Εσδ. 6,6 Δια τούτο δε και δεν ημποδίσθησαν ἀπὸ την ανοικοδόμησιν, μέχρις ὅτου το γεγονός ανεφέρθη στον Δαρείον, ἀπὸ τον ὁποῖον και ἤλθεν η σχετικὴ ἀπάντησις.
- A Εσδ. 6,7 Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς, ἧς ἔγραψε Δαρείῳ καὶ ἀπέστειλαν· «Σισίννης ὁ ἑπαρχος Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Σαθραβουζάνης καὶ οἱ συνεταῖροι οἱ ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίᾳ ἡγεμόνες βασιλεῖ Δαρείῳ χαίρειν.
- A Εσδ. 6,7 Ἀντίγραφαν της επιστολῆς, την ὁποῖαν ἔγραψον και ἔστειλαν προς τον Δαρείον, εἶναι το ἐξῆς· “ο Σισίννης ο διοικητής της Συρίας και της Φοινίκης και ο Σαθραβουζάνης και οι σύντροφοί των οι ηγεμόνες εις την Συρίαν και την Φοινικὴν χαιρετίζου εὐλαβῶς τον βασιλέα Δαρείον.
- A Εσδ. 6,8 πάντα γνωστὰ ἔστω τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ, ὅτι παραγενόμενοι εἰς τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ ἐλθόντες εἰς Ἰερουσαλήμ τὴν πόλιν κατελάβομεν τῆς αἰχμαλωσίας τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἰερουσαλήμ τῇ πόλει οἰκοδομοῦντας οἶκον τῷ Κυρίῳ μέγαν, καινὸν διὰ λίθων ξυστῶν πολυτελῶν, ξύλων τιθεμένων ἐν τοῖς τοίχοις,
- A Εσδ. 6,8 Ἀς γίνουιν ὅλα γνωστὰ στον κύριον ημῶν τον βασιλέα. Οτι δηλαδή ημεῖς μετέβημεν εις την χώραν της Ιουδαίας, ἤλθομεν εις την πόλιν της Ιερουσαλήμ και ἐκεῖ εὐρήκαμεν τους ἀρχηγούς των Ιουδαίων, που ἐπανήλθαν ἀπὸ την αἰχμαλωσίαν εις την Ιερουσαλήμ, να ανοικοδομοῦν μεγάλον και καινουργὴν ναόν στον Κυριον με λίθους πολυτελεῖς πελεκητούς και με ξύλα ἐντιθέμενα μέσα στους τοίχους.
- A Εσδ. 6,9 καὶ τὰ ἔργα ἐκεῖνα ἐπὶ σπουδῆς γινόμενα καὶ εὐοδοούμενον τὸ ἔργον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ ἐν πάσῃ δόξῃ, καὶ ἐπιμελεῖα συντελούμενον.
- A Εσδ. 6,9 Τα ἔργα της ανοικοδομησεως πραγματοποιοῦνται με μεγάλον ζήλον και δια τούτο κατευοδώνεται ὅλο το ἔργον, το ὁποῖον ευρίσκεται εις τα χέρια αυτῶν και ὀλοκληρώνεται με κάθε λαμπρότητα και ἐπιμέλειαν.
- A Εσδ. 6,10 τότε ἐπυθανόμεθα τῶν πρεσβυτέρων τούτων λέγοντες· τίνος ὑμῖν προστάξαντος οἰκοδομεῖτε τὸν οἶκον τοῦτον καὶ τὰ ἔργα ταῦτα θεμελιούτε;
- A Εσδ. 6,10 Τότε ζητήσαμεν πληροφορίας ἀπὸ τους ἀρχηγούς των και τους εἶπαμεν· Κατόπιν διαταγῆς και ἀδειας τίνος ανοικοδομεῖτε τον ναόν τούτον και θεμελιώνετε αὐτὰ τα ἔργα;
- A Εσδ. 6,11 ἐπερωτήσαμεν οὖν αὐτοὺς εἴνεκεν τοῦ γνωρίσαι σοι καὶ γράψαι σοι τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀφηγουμένους καὶ τὴν ὀνοματογραφίαν ἡτοῦμεν αὐτοὺς τῶν προκαθηγουμένων.

- A Εσδ. 6,11 Τους ηρωτήσαμεν δέ, δια να γράψωμεν προς σε και σου καταστήσωμεν γνωστούς τους ανθρώπους, που έχουν την αρχηγίαν και την ευθύνην του έργου αυτού. Εζητήσαμεν, λοιπόν, από αυτούς τα ονόματα των αρχηγών των.
- A Εσδ. 6,12
A Εσδ. 6,12 οί δε ἀπεκρίθησαν ἡμῖν λέγοντες· ἡμεῖς ἐσμεν παῖδες τοῦ Κυρίου τοῦ κτίσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· Ἐκεῖνοι μας ἀπήντησαν και εἶπαν· Ἡμεῖς εἰμεθα δούλοι Κυρίου του Θεού, ο οποίος εδιμιούργησε τον ουρανόν και την γην.
- A Εσδ. 6,13 καὶ ὠκοδόμητο οἶκος ἔμπροσθεν ἐτῶν πλειόνων διὰ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ καὶ ἐπετελέσθη.
- A Εσδ. 6,13 Ο ναός αυτός εἶχεν οικοδομηθῆ προηγουμένως ἐδῶ και πολλά χρόνια υπό ενός μεγάλου και ισχυροῦ βασιλέως των Ἰσραηλιτῶν και εἶχεν αποπερατωθῆ υπ'αυτοῦ.
- A Εσδ. 6,14 καὶ ἐπεὶ οἱ πατέρες ἡμῶν παραπικράναντες ἡμάρτον εἰς τὸν Κύριον τοῦ Ἰσραὴλ τὸν οὐράνιον, παρέδωκεν αὐτούς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος βασιλέως τῶν Χαλδαίων·
- A Εσδ. 6,14 Ἐπειδὴ ὁμως οἱ πρόγονοί μας ἠμάρτησαν και παρώργισαν Κυριον τον Θεόν του ἰσραηλιτικου λαου, ο οποίος κατοικεῖ στον ουρανόν, παρέδωκεν αὐτούς δούλους εἰς τα χέρια του Ναβουχοδονόσορος, ο οποίος, με πρωτεύουσαν την Βαβυλώνα, ἦτο βασιλεύς των Χαλδαίων.
- A Εσδ. 6,15 τὸν τε οἶκον καθελόντες ἐνεπύρισαν καὶ τὸν λαὸν ἠχμαλώτευσαν εἰς Βαβυλῶνα.
- A Εσδ. 6,15 Τότε δε οἱ Χαλδαῖοι ἐκεῖνοι κατεκρήμνισαν τον ναόν και τον παρέδωσαν στο πυρ, τον δε λαόν ἐφεραν αιχμάλωτον εἰς την Βαβυλώνα.
- A Εσδ. 6,16 ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει βασιλεύοντος Κύρου χώρας Βαβυλωνίας ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς Κύρος τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομῆσαι·
- A Εσδ. 6,16 Ἀλλά, ὅταν ἐγένεν βασιλεὺς εἰς την χώραν της Βαβυλώνας Κύρος, κατὰ το πρώτον ἔτος της βασιλείας του ἔγραψε διαταγήν, δια της οποίας ἐπέτρεπε να ανοικοδομηθῆ ο ναός οὗτος.
- A Εσδ. 6,17 καὶ τὰ ἱερά σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἀπρηίσαστο αὐτὰ ἐν τῷ αὐτοῦ ναῷ, πάλιν ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Βαβυλωνίᾳ, καὶ παρεδόθη Σαβανασσάρῳ Ζοροβάβελ τῷ ἐπάρχῳ,
- A Εσδ. 6,17 Τα δε ἱερά σκεύη και τα αργυρά, τα οποία ο Ναβουχοδονόσορ εἶχε μεταφέρει ἀπὸ τον ναόν της Ἱερουσαλήμ και τα εἶχε τοποθετήσει στον ιδικόν του ναόν, ο βασιλεὺς Κύρος τα ἐπῆρε πάλι ἀπὸ τον ναόν της Βαβυλώνας και τα παρέδωκεν στον Ζοροβάβελ, ο οποίος ἦτο Σαβανάσσαρος, δηλαδή ἀρχηγός των Ἰουδαίων.
- A Εσδ. 6,18 καὶ ἐπετάγη αὐτῷ, καὶ ἀπήνεγκε πάντα τὰ σκεύη ταῦτα ἀποθεῖναι ἐν τῷ ναῷ τῷ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου οἰκοδομηθῆναι ἐπὶ τοῦ τόπου.
- A Εσδ. 6,18 Ἐδόθη δε εἰς αὐτόν η διαταγή να ἐπανεῖλθῃ. Αὐτός, λοιπόν, ἐπανεῖφερεν ὅλα αὐτὰ τα ἱερά σκεύη, δια να τα ἐπανατοποθετήσῃ στον ναόν της Ἱερουσαλήμ, ἀφού πρώτον ανοικοδομηθῆ οὗτος στον τόπον, ὅπου υπῆρχε προηγουμένως.
- A Εσδ. 6,19 τότε ὁ Σαβανάσσαρος παραγενόμενος ἀνεβάλετο τοὺς θεμελίους τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπ' ἐκείνου μέχρι τοῦ νῦν οἰκοδομούμενος οὐκ ἔλαβε συντέλειαν.
- A Εσδ. 6,19 Τότε ο Σαβανάσσαρος, ο διοικητής των Ἰουδαίων, ἦλθε και ἔθεσε τα θεμέλια του ναοῦ του Κυρίου εἰς την Ἱερουσαλήμ. Και ἀπὸ την ἡμέραν ἐκείνην ἕως τώρα ανοικοδομεῖται αὐτός ο ναός, ἀλλὰ ἀκόμη δεν ἔχει αποπερατωθῆ
- A Εσδ. 6,20 νῦν οὖν εἰ κρίνεται, βασιλεῦ, ἐπισκεπήτω ἐν τοῖς βασιλικοῖς βιβλιοφυλακίαις τοῦ Κύρου·
- A Εσδ. 6,20 Ἐάν λοιπόν, βασιλεῦ, εἶναι της ἐγκρίσεώς σου, ας ἐρευνηθούν τα βασιλικά ἀρχεῖα του Κυρου.
- A Εσδ. 6,21 καὶ ἐὰν εὐρίσκηται μετὰ τῆς γνώμης Κύρου τοῦ βασιλέως γενομένην τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ κρίνηται τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἡμῶν, προσφωνησάτω ἡμῖν περὶ τούτων·.
- A Εσδ. 6,21 Ἐάν δε ευρεθῆ ὅτι η γενομένη ανοικοδόμησις του ναοῦ του Κυρίου εἰς την Ἱερουσαλήμ εἶναι, σύμφωνα με την γνώμην του βασιλέως Κυρου, ἔχει δε και την ἐγκρισιν του κυρίου και βασιλέως μας η εργασία αὐτή, ας σταλή προς ἡμᾶς σχετικὴ ἀπάντησις ἐπὶ του ζητήματος τούτου”.
- A Εσδ. 6,22 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος προσέταξεν ἐπισκέψασθαι ἐν τοῖς βιβλιοφυλακίαις τοῖς κειμένους ἐν Βαβυλῶνι, καὶ εὐρέθη ἐν Ἐκβατάνοις τῇ βάρει τῇ ἐν Μηδίᾳ χώρα τόμος εἷς, ἐν ᾧ ὑπομνημάτιστο τάδε·
- A Εσδ. 6,22 Τότε ο βασιλεὺς Δαρεῖος ἔδωσε διαταγήν να ἐρευνηθούν τα ἀρχεῖα, τα οποία εὐρίσκοντο εἰς την Βαβυλώνα. Ἐκεῖ, στον πύργον των Ἐκβατάνων εἰς την χώραν της Μηδίας, ευρέθη πράγματι ἕνας τόμος, στον οποίον εἶχον καταγραφὴ τα εξής·
- A Εσδ. 6,23 «Ἔτους πρώτου βασιλεύοντος Κύρου βασιλεὺς Κύρος προσέταξε τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ οἰκοδομῆσαι, ὅπου ἐπιθύουσι διὰ πυρὸς ἐνδελεχοῦς,
- A Εσδ. 6,23 “Κατὰ το πρώτον ἔτος της βασιλείας του Κυρου ο βασιλεὺς Κύρος ἔδωσε διαταγήν να ανοικοδομήσουν τον ναόν του Κυρίου τον εἰς την Ἱερουσαλήμ, ὅπου οἱ ἱερεῖς των Ἰουδαίων θα προσφέρουν τας θυσίας των ἐπὶ του παντοτεινοῦ ἐκεῖ πυρός.
- A Εσδ. 6,24 οὗ τὸ ὕψος πηχῶν ἐξήκοντα, πλάτος πηχῶν ἐξήκοντα, διὰ δόμων λιθίνων ξυστῶν τριῶν καὶ δόμου ξυλίνου

- Α Εσδ. 6,24 ἐγχωρίου καινοῦ ἐνός, καὶ τὸ δαπάνημα δοθῆναι ἐκ τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ βασιλέως,
Το ιερόν του ναοῦ τούτου θα εἶναι ἐξήκοντα εβραϊκοὶ πῆχεις, το δε πλάτος θα εἶναι ἐπίσης ἐξήκοντα πῆχεις. Ο ναός θα κτισθῆ με τρεῖς σειράς πελεκητοῦς μεγάλους λίθους καὶ με μίαν ἐσωτερικὴν σειρὰν ἐγχωρίου καινούργιου ξύλου. Ἡ δαπάνη, που θα ἀπαιτηθῆ, δίδεται ἀπὸ το βασιλικόν ταμεῖον του βασιλέως Κυρου.
- Α Εσδ. 6,25 καὶ τὰ ἱερά σκευὴ τοῦ οἴκου Κυρίου τὰ τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἰερουσαλήμ καὶ ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα, ἀποκατασταθῆναι εἰς τὸν οἶκον τὸν ἐν Ἰερουσαλήμ, οὓς ἦν κείμενα, ὅπως τεθῆ ἐκεῖ.
- Α Εσδ. 6,25 Ἐπίσης καὶ τὰ ἱερά σκευὴ του ναοῦ του Κυρίου, χρυσὰ καὶ ἀργυρά, τὰ ὁποῖα ἐπῆρεν ὁ Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ τον ναόν της Ἰερουσαλήμ καὶ τὰ μετέφερεν εἰς την Βαβυλῶνα, να ἀποκατασταθῶν ἄλιν στον ναόν της Ἰερουσαλήμ, ὅπου προηγουμένως υπῆρχον καὶ να τοποθετηθῶν ἐκεῖ”.
- Α Εσδ. 6,26 προσέταξε δὲ ἐπιμεληθῆναι Σισίνην ἐπάρχῳ Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Σαθραβουζάνη καὶ τοῖς συνεταίροις καὶ τοῖς ἀποτεταγμένοις ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίᾳ ἡγεμόσιν ἀπέχεσθαι τοῦ τόπου, ἕῃσαι δὲ τὸν παῖδα Κυρίου Ζοροβάβελ, ἕπαρχον δὲ τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἐκεῖνον οἰκοδομεῖν ἐπὶ τοῦ τόπου.
- Α Εσδ. 6,26 Διέταξε, λοιπόν, ὁ Δαρείος τον Σισίνην διοικητὴν της Συρίας καὶ της Φοινίκης, τον Σαθραβουζάνην καὶ τους συντρόφους αὐτῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ τους εἰς την Συρίαν καὶ την Φοινικὴν τοποθετημένους ἡγεμόνας, να μὴ ἐπέμβουν στον τόπον της Ἰερουσαλήμ, ἀλλὰ να ἀφήσουν ἐλεύθερον τον Ζοροβάβελ, τον δούλον του Κυρίου, τον διοικητὴν αὐτὸν της Ἰουδαίας καὶ τους πρεσβυτέρους ἐκ των Ἰουδαίων να ἀνοικοδομήσουν ἐκεῖνον τον ναόν του Κυρίου στον τόπον, ὅπου υπῆρχε προηγουμένως.
- Α Εσδ. 6,27 καὶ ἐγὼ δὲ ἐπέταξα ὀλοσχερῶς οἰκοδομηῆσαι καὶ ἀτενίσαι, ἵνα συμποιώσῃ τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας μέχρι τοῦ ἐπιτελεσθῆναι τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου·
- Α Εσδ. 6,27 Ἐγὼ ἐπίσης δίδω διαταγὴν να ἀποπερατωθῆ τελείως ὁ ἀνοικοδομούμενος αὐτὸς ναός, να προσέξουν δε ὅλοι καὶ να φροντίσουν να βοηθήσουν τους Ἰουδαίους, που ἐπανάλθον ἀπὸ την αἰχμαλωσίαν, στο ἔργον των, μέχρις ὅτου αὐτὸς ὁ ναός του Κυρίου ἔλθῃ εἰς πέρας.
- Α Εσδ. 6,28 καὶ ἀπὸ τῆς φορολογίας Κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης ἐπιμελῶς σύνταξιν δίδοσθαι τούτοις τοῖς ἀνθρώποις εἰς θυσίαν τῷ Κυρίῳ, Ζοροβάβελ ἐπάρχῳ, εἰς ταύρους καὶ κριοὺς καὶ ἄρνας,
- Α Εσδ. 6,28 Ἐπίσης διατάσσω, ὅπως ἀπὸ τους εἰσπραττομένους φόρους εἰς την Κοίλην Συρίαν καὶ την Φοινικὴν δίδεται τακτικῶς ἐπιχορήγησις εἰς αὐτοὺς τους ἀνθρώπους, στον διοικητὴν Ζοροβάβελ, δια να προσφέρουν θυσίαν στον Κυριον ταύρους καὶ κριοὺς καὶ ἀρνία.
- Α Εσδ. 6,29 ὁμοίως δὲ καὶ πυρὸν καὶ ἄλα καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον ἐνδελεχῶς κατ’ ἐνιαυτόν, καθὼς ἂν οἱ ἱερεῖς οἱ ἐν Ἰερουσαλήμ ὑπαγορεύσωσιν ἀναλίσκεσθαι καθ’ ἡμέραν ἀναμφισβητήτως,
- Α Εσδ. 6,29 Ἐπίσης διατάσσω να δίδεται τακτικῶς κάθε ἔτος σίτος, ἀλάτι, οἶνος, ἔλαιον, χωρὶς καμμίαν ἀντίρρησιν, τόσα, ὅσα θα εἴπουν οἱ ἱερεῖς ὅτι χρειάζονται προς κατανάλωσιν κάθε ἡμέραν εἰς την Ἰερουσαλήμ.
- Α Εσδ. 6,30 ὅπως προσφέρωνται σπονδαὶ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν παιδῶν καὶ προσεύχωνται περὶ τῆς αὐτῶν ζωῆς,
- Α Εσδ. 6,30 Αἱ ἐπιχορηγήσεις αὐταὶ θα γίνωνται, δια να προσφέρωνται θυσίαι προς τον Ὑψιστον Θεόν ὑπὲρ του βασιλέως καὶ των παιδῶν του καὶ δια να προσεύχωνται οἱ ἱερεῖς ὑπὲρ της ζωῆς αὐτῶν.
- Α Εσδ. 6,31 καὶ προστάξαι ἵνα ὅσοι ἐὰν παραβῶσι τι τῶν γεγραμμένων καὶ ἀκυρώσωσι, ληφθῆναι ξύλον ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τούτου κρεμασθῆναι καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ εἶναι βασιλικά.
- Α Εσδ. 6,31 Να δοθῆ ἐπίσης διαταγὴ, ὅπως καθένας ὁ ὁποῖος θα παραβῆ ἢ θα ἀκυρώσῃ μίαν ἀπὸ τὰς ἐντολάς αὐτάς, να κρεμασθῆ ἐπάνω εἰς ἓνα ξύλον, το ὁποῖον θα ληφθῆ ἀπὸ τὰ ἀνήκοντα στον οἶκον του. Τα δε ὑπάρχοντά του να περιέρχωνται στο βασιλικόν ταμεῖον.
- Α Εσδ. 6,32 διὰ ταῦτα καὶ ὁ Κύριος, οὗ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπικέκληται ἐκεῖ, ἀφανίσαι πάντα βασιλέα καὶ ἔθνος, ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κωλύσαι ἢ κακοποιῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου ἐκεῖνον τὸν ἐν Ἰερουσαλήμ.
- Α Εσδ. 6,32 Δια τούτο δε καὶ εὐχομαι, ὅπως Κυριος ὁ Θεός, του ὁποῖου το ὄνομα θα ἀκούεται καὶ θα ἀναφέρεται ἐκεῖ, να ἐξαφανίσῃ κάθε βασιλέα, κάθε ἔθνος, το ὁποῖον θα ἀπλώσῃ το χεῖρι του να ἐμποδίσῃ την ἀνοικοδόμησιν ἢ να ἐπιφέρῃ βλάβας στον ναόν ἐκεῖνον του Κυρίου, ὁ ὁποῖος θα κτισθῆ εἰς την Ἰερουσαλήμ.
- Α Εσδ. 6,33 ἐγὼ βασιλεὺς Δαρεῖος δεδογμάτικα ἐπιμελῶς κατὰ ταῦτα γίνεσθαι».
- Α Εσδ. 6,33 Ἐγὼ ὁ βασιλεὺς Δαρείος διέταξα αὐτά. Απαιτῶ δε να ἐφαρμοσθῶν ὅλα αὐτά με κάθε ἐπιμέλειαν”.

Α ΕΣΔΡΑΣ 7

- Α Εσδ. 7,1 Τότε Σισίννης ἕπαρχος Κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνης καὶ οἱ συνεταῖροι κατακολουθήσαντες τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως Δαρείου προσταγεῖσιν

- A Εσδ. 7,1 Γοτε ο Σισίννης, ο διοικητής της Κοίλης Συρίας και της Φοινίκης, ο Σαθραβουζάνης και οι σύντροφοί των ακολουθήσαντες πιστώσ τα υπό του βασιλέως διαταχθέντα,
- A Εσδ. 7,2 έπεσάτουον τών ιερών έργων έπιμελέστερον συνεργούντες τοίς πρεσβυτέροις τών Ιουδαίων και ίεροστάταις,
- A Εσδ. 7,2 επιστατούσαν οι ίδιοι περισσότερον επιμελώσ εις τα έργα του ναού και εβοηθούσαν τους πρεσβυτέρους των Ιουδαίων και τους προϊσταμένους του ναού.
- A Εσδ. 7,3 και εϋόδα έγινετο τὰ ιερά έργα προφητευόντων Άγγαίου και Ζαχαρίου τών προφητών.
- A Εσδ. 7,3 Ετσι δε κατευωδώνοντο τα ιερά έργα, καθ' ον χρόνον οι προφήται Άγγαίος και Ζαχαρίας εδίδασκον το θέλημα του Θεού και προέλεγον τα μέλλοντα.
- A Εσδ. 7,4 και συνετέλεσαν ταϋτα διὰ προστάγματος Κυρίου Θεού Ισραήλ, και μετά τής γνώμης του Κύρου και Δαρείου και Άρταξέρξου βασιλέων Περωών
- A Εσδ. 7,4 Ετσι δε ετελείωσαν και ολοκληρώθησαν τα έργα της ανοικοδομήσεως του ναού σύμφωνα με την εντολήν Κυρίου του Θεού των Ισραηλιτών και κατόπιν αδειας του Κυρου, του Δαρείου και του Αρταξέρξου, βασιλέων των Περωών.
- A Εσδ. 7,5 συνετελέσθη ο οίκος ο άγιος έως τρίτης και είκάδος μηνός Άδαρ του έκτου έτους βασιλέως Δαρείου.
- A Εσδ. 7,5 Ετελείωσε και ολοκληρώθη το έργον της οικοδομής του ιερού τούτου ναού την εικοστήν τρίτην του εβραϊκού μηνός Αδαρ κατά το έκτον έτος της βασιλείας του βασιλέως Δαρείου.
- A Εσδ. 7,6 και έποίησαν οι υιοί Ισραήλ και οι ιερείς και οι Λευίται και οι λοιποί οι έκ τής αιχμαλωσίας οι προστεθέντες άκολουθως τοίς έν τή Μωυσέως βίβλω·
- A Εσδ. 7,6 Τοτε δε οι Ισραηλίται, οι ιερείς και οι Λευίται, και όσοι από τους Ισραηλίτας είχαν επανέλθει από την αιχμαλωσίαν εις την Ιερουσαλήμ, έπραξαν όπως αναγράφει το βιβλίον του Μωϋσέως.
- A Εσδ. 7,7 και προσήνεγκαν εις τον έγκαινισμόν του ιερού του Κυρίου ταύρους εκατόν, κριούς διακοσίους, άρνας τετρακοσίους,
- A Εσδ. 7,7 Προσέφεραν, δηλαδή, κατά τα εγκαινία του ναού του Κυρίου εκατόν ταύρους, διακοσίους κριους και τετρακόσια αρνιά.
- A Εσδ. 7,8 χιμάρους υπέρ άμαρτίας παντός του Ισραήλ δώδεκα προς άριθμόν, έκ τών φυλάρχων του Ισραήλ δώδεκα.
- A Εσδ. 7,8 Δια δε την εξιλέωσιν και εξάλειψιν των αμαρτιών όλου του ισραηλιτικού λαού εθυσίασαν δώδεκα τράγους, προσφερθέντας υπό των δώδεκα αρχηγών των φύλων του Ισραήλ.
- A Εσδ. 7,9 και έστησαν οι ιερείς και οι Λευίται κατά φυλάς έστολισμένοι επί τών έργων Κυρίου Θεού Ισραήλ άκολουθως τή Μωυσέως βίβλω και οι θυρωροί έφ' έκάστου πυλώνος,
- A Εσδ. 7,9 Οι ιερείς δε και οι Λευίται ετακτοποιήθησαν και εστάθησαν στολισμένοι με τα ιερατικά των άμφια, σύμφωνα με τας διαιρέσεις αυτών και αναλόγως των υπηρεσιών, τας οποίας προσέφεραν εις Κυριον τον Θεόν του Ισραήλ ακολουθούντες και εφαρμόζοντες όσα ήσαν γραμμένα στο βιβλίον του Μωϋσέως. Επίσης παρευρέθησαν και οι θυρωροί έκαστος εις την ιδικήν του πύλην.
- A Εσδ. 7,10 και ήγάγοσαν οι υιοί Ισραήλ τών έκ τής αιχμαλωσίας τὸ πάσχα έν τή τεσσαρεσκαδεκάτη του πρώτου μηνός· ότι ήγνίσθησαν οι ιερείς και οι Λευίται άμα
- A Εσδ. 7,10 Ετσι οι Ισραηλίται, οι οποιοι είχαν επανέλθει από την αιχμαλωσίαν, εώρτασαν το Πασχα την δεκάτην τετάρτην του πρώτου μηνός, οι δε ιερείς και οι Λευίται μαζί είχαν προθύμως εξαγνισθή.
- A Εσδ. 7,11 και πάντες οι υιοί τής αιχμαλωσίας, ότι ήγνίσθησαν, ότι οι Λευίται άμα πάντες ήγνίσθησαν.
- A Εσδ. 7,11 Αλλά και όλοι οι άνδρες οι οποιοι είχαν επανέλθει από την αιχμαλωσίαν, δια να εορτάσουν το Πασχα, ηγνίσθησαν, διότι και οι Λευίται όλοι μαζί είχαν αγνισθή.
- A Εσδ. 7,12 και έθυσαν τὸ πάσχα πᾶσι τοίς υιοίς τής αιχμαλωσίας και τοίς άδελφοίς αυτών τοίς ιερεϋσι και έαυτοίς.
- A Εσδ. 7,12 Οι δε Λευίται προσέφεραν θυσίαν τον πασχαλινόν αμνόν δι' όλους τους Ιουδαίους, οι οποιοι είχαν επανέλθει από την αιχμαλωσίαν, δια τους αδελφούς των τους ιερείς και δια τον εαυτών των.
- A Εσδ. 7,13 και έφάγοσαν οι υιοί Ισραήλ οι έκ τής αιχμαλωσίας, πάντες οι χωρισθέντες από τών βδελυγμάτων τών έθνών τής γής, ζητούντες τον Κύριον.
- A Εσδ. 7,13 Από τον πασχάλιον δε αμνόν έφαγαν όχι μόνον οι Ισραηλίται, οι οποιοι είχαν επανέλθει από την αιχμαλωσίαν, αλλά και όλοι εκείνοι οι οποιοι απεχωρίσθησαν από τα ακάθαρτα και ασεβή έθιμα των εθνικών της χώρας, δια να λατρεύσουν τον Κυριον.
- A Εσδ. 7,14 και ήγάγοσαν την εορτήν τών άζύμων επτά ήμέρας εύφραινόμενοι εναντι Κυρίου,
- A Εσδ. 7,14 Εώρτασαν την εορτήν των αζύμων, δηλαδή την εορτήν του Πασχα, επί επτά ήμέρας ευφραινόμενοι ενώπιον του Κυρίου,
- A Εσδ. 7,15 ότι μετέστρεψε την βουλήν του βασιλέως Ασσυρίων επ' αυτούς κατισχυσαι τας χείρας αυτών επί τὰ έργα Κυρίου Θεού Ισραήλ.
- A Εσδ. 7,15 διότι ο Κυριος μετέστρεψε την γνώμην και απόφασιν του βασιλέως των Ασσυρίων υπέρ των Ιουδαίων, ώστε να ενισχυθούν τα χέρια των εις τα έργα της ανοικοδομήσεως του ναού του Κυρίου, του Θεού των Ισραηλιτών.

A ΕΣΔΡΑΣ 8

- A Εσδ. 8,1 Καί μεταγενέστερος τούτων βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως προσέβη Ἔσδρας Σαραίου, τοῦ Ἐζεχρίου, τοῦ Χελκίου τοῦ Σαλήμου,
- A Εσδ. 8,1 Ἐπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτά, μετὰ πάροδον δηλαδὴ μερικῶν δεκαετιῶν, ὅταν βασιλεὺς των Περσῶν ἦτο ο Ἀρταξέρξης, ἐπανήλθεν ἀπὸ την αιχμαλωσίαν εἰς την πατρίδα του ο Εσδρας ο υἱός του Σαραίου, υἱοῦ του Εζεχρίου, υἱοῦ του Χελκίου, υἱοῦ του Σαλήμου,
- A Εσδ. 8,2 τοῦ Σαδδούκου, τοῦ Ἀχιτώβ, τοῦ Ἀμαρίου, τοῦ Ὄζιου, τοῦ Βοκκά, τοῦ Ἀβισαΐ, τοῦ Φινεές, τοῦ Ἐλεάζαρ, τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου.
- A Εσδ. 8,2 υἱοῦ του Σαδδούκου, υἱοῦ του Αχιτώβ, υἱοῦ του Αμαρίου, υἱοῦ του Οζίου, υἱοῦ του Βοκά, υἱοῦ του Αβισαΐ, υἱοῦ του Φινεές, υἱοῦ του Ελεάζαρ, υἱοῦ του Ααρὼν του πρώτου αρχιερέως.
- A Εσδ. 8,3 οὗτος Ἔσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος ὡς γραμματεὺς εὐφυῆς ὢν ἐν τῷ Μωυσεῶς νόμῳ τῷ ἐκδεδομένῳ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ,
- A Εσδ. 8,3 Αὐτὸς ο Εσδρας ἐπανήλθεν ἀπὸ την Βαβυλώνα εἰς την Ἱερουσαλήμ και ἦτο εὐφυῆς γραμματεὺς, βαθὺς γνώστης του νόμου του Μωϋσέως, ο οποίος εἶχε δοθῆ ἀπὸ τον Θεὸν στον ἰσραηλιτικὸν λαόν.
- A Εσδ. 8,4 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς δόξαν, εὐρόντος χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἀξιώματα αὐτοῦ.
- A Εσδ. 8,4 Ο βασιλεὺς ἰδιαίτερος τον ἐδόξασε, διότι αὐτὸς ευρήκε χάριν ἐνώπιον του βασιλέως, ὥστε ο βασιλεὺς να ἐκπληρώσῃ ὅλα τα αιτήματά του.
- A Εσδ. 8,5 καὶ συνανέβησαν ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ καὶ τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν καὶ ἱεροψαλτῶν καὶ θυρωρῶν καὶ ἱεροδούλων εἰς Ἱερουσαλήμ
- A Εσδ. 8,5 Μαζὴ δέ με αὐτὸν ἀνέβησαν συγχρόνως εἰς την Ἱερουσαλήμ και ἄλλοι Ἰσραηλίται, ἱερεῖς, Λευῖται, ἱεροψάλται, θυρωροὶ και υπηρέται του ναοῦ.
- A Εσδ. 8,6 ἔτους ἐβδόμου βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί (οὗτος ἐνιαυτὸς ἐβδομος τῷ βασιλεῖ). ἐξελθόντες γὰρ ἐκ Βαβυλῶνος τῇ νομηγία τοῦ πρώτου μηνὸς παρεγένοντο εἰς Ἱερουσαλήμ κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτοῖς εὐοδίαν παρὰ τοῦ Κυρίου ἐπ' αὐτῷ·
- A Εσδ. 8,6 Ἀνέβησαν δε αὐτοὶ κατὰ το ἐβδομον ἔτος της βασιλείας του Αρταξέρξου, τον πέμπτον μήνα (αὐτὸ εἶναι το ἐβδομον ἔτος της βασιλείας του Αρταξέρξου). Ἀνεχώρησαν ἀπὸ την Βαβυλώνα την πρώτην ἡμέραν του πρώτου μηνὸς και ἐφθασαν ἀπροσκόπτως εἰς την Ἱερουσαλήμ, διότι ο Κυριος, μέσω του Εσδρα, κατεῶδωσε την πορείαν αὐτῶν.
- A Εσδ. 8,7 ὁ γὰρ Ἔσδρας πολλὴν ἐπιστήμην περιεῖχεν εἰς τὸ μηδὲν παραλιπεῖν τῶν ἐκ τοῦ νόμου Κυρίου καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν διδάξαι πάντα τὸν Ἰσραήλ δικαιώματα καὶ κρίματα.
- A Εσδ. 8,7 Ο δε Εσδρας κατεῖχεν εἰς βάθος και πλάτος μεγάλην γνώσιν της Αγίας Γραφῆς. Δεν ἠθελε δε τίποτε να παραλείψῃ ἀπὸ τον Νομον και τας ἐντολάς του Κυρίου, ἀλλὰ ἐπιθυμοῦσε να διδάξῃ εἰς ὅλον τον ἰσραηλιτικὸν λαόν τον Νομον και τας κρίστου Κυρίου.
- A Εσδ. 8,8 Προσπεσόντος δὲ τοῦ γραφέντος προστάγματος παρὰ Ἀρταξέρξου βασιλέως πρὸς Ἔσδραν τὸν ἱερέα καὶ ἀναγνώστην τοῦ νόμου Κυρίου, οἷ ἔστιν ἀντίγραφον τὸ ὑποκείμενον·
- A Εσδ. 8,8 Ἀπὸ το υπογραφέν δε αὐτὸ διάταγμα του βασιλέως Αρταξέρξου προς τον Εσδραν τον ἱερέα και ἀναγνώστην του νόμου του Κυρίου, ευρέθη ἓνα ἀντίγραφον, το ὁποῖον περιέχει τα ἐξῆς·
- A Εσδ. 8,9 «Βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἔδρα τῷ ἱερεῖ καὶ ἀναγνώστη τοῦ νόμου Κυρίου χαίρειν.
- A Εσδ. 8,9 “Ο βασιλεὺς Αρταξέρξης χαιρετίζει τον Εσδραν, τον ἱερέα και ἀναγνώστην του νόμου του Κυρίου.
- A Εσδ. 8,10 καὶ τὰ φιλάνθρωπα ἐγὼ κρίνας προσέταξα τοὺς βουλομένους ἐκ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων αἰρετίζοντας καὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τῶνδε ἐν τῇ ἡμετέρα βασιλείᾳ, συμπορεύεσθαί σοι εἰς Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 8,10 Ἐπειδὴ ἐγὼ τρέφω φιλάνθρωπα αἰσθήματα προς σας τους Ἰουδαίους, διέταξα, ὅπως ὅσοι ἀπὸ το ἔθνος των Ἰουδαίων, οἱ ὁποῖοι ευρίσκονται στο βασιλεῖόν μου, ἐπιθυμοῦν μαζὴ με τους ἱερεῖς και τους Λευίτας να ἐπανεέλθουν εἰς την πατρίδα των, ας πορευθὸν μαζὴ με σε εἰς την Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 8,11 ὅσοι οὖν ἐνθυμοῦνται, συνεχορμάσθωσαν καθάπερ δέδοκται ἐμοί τε καὶ τοῖς ἐπτά φίλοις συμβουλευταῖς,
- A Εσδ. 8,11 Ὅσοι λοιπὸν ἐπιθυμοῦν ἡμποροῦν να ξεκινήσουν μαζὴ σου, ὅπως ἐφάνη καλὸν εἰς ἐμὲ και στους ἐπτά φίλους συμβούλους μου.
- A Εσδ. 8,12 ὅπως ἐπισκέψωνται τὰ κατὰ τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλήμ ἀκολούθως ᾧ ἔχει ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου,
- A Εσδ. 8,12 Αὐτοὶ θα ἐπιστρέψουν μαζὴ σου, δια να φροντίσουν δια τα πράγματα της Ἰουδαίας και της Ἱερουσαλήμ, σύμφωνα με ὅσα περιέχονται στον νόμον του Κυρίου.
- A Εσδ. 8,13 καὶ ἀπενεγκεῖν δῶρα τῷ Κυρίῳ τοῦ Ἰσραήλ, ἃ ἠϋξάμην ἐγὼ τε καὶ οἱ φίλοι, εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ πᾶν χρυσίον καὶ ἀργύριον, ὃ ἐὰν εὐρεθῇ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Βαβυλωνίας, τῷ Κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλήμ σὺν τῷ

- δεδωρημένῳ ὑπὸ τοῦ ἔθνους εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ
- A Εσδ. 8,13 Καὶ θα μεταφέρουν, δια να προσφέρουν εκ μέρους μου, τα δῶρα στον Κυριον τον Θεόν των Ισραηλιτῶν, τα οποία ετάξαμεν ἐγὼ και οι φίλοι μου, ὅπως ἐπίσης και κάθε χρυσίον και ἀργύριον, το οποίον ἤθελεν ἐξευρεθῆ εἰς την χώραν της Βαβυλώνας, δια να προσφερθῆ στον Κυριον εἰς την Ἱερουσαλήμ, μαζί με εκείνο το οποίον ο λαός θα προσέφερε δια τον ἱερόν ναόν της Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 8,14 συναχθῆναι, τὸ τε χρυσίον και τὸ ἀργύριον εἰς ταύρους και κριούς και ἄρνας και τὰ τούτοις ἀκόλουθα, Αυτοί ἐπίσης θα φροντίσουν, να συγκεντρώσουν το χρυσίον και το ἀργύριον, ὡστε να αγοράσουν ταύρους και κριους και αρνιά και ὅσα ἀλλὰ χρειάζονται δια τας σχετικὰς θυσίας,
- A Εσδ. 8,15 ὡστε προσενεγκεῖν θυσίας τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ. ὡστε να ἠμπορέσουν να προσφέρουν θυσίας προς τον Κυριον ἐπάνω στο θυσιαστήριον Κυρίου του Θεοῦ των, εἰς την Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 8,16 και πάντα, ὅσα ἐὰν βούλη μετὰ τῶν ἀδελφῶν σου ποιῆσαι χρυσίῳ και ἀργυρίῳ, ἐπιτέλει κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ σου,
- A Εσδ. 8,16 Καὶ ὅσα ἀλλὰ θέλεις μαζί με τους συμπατριώτας σου να προσφέρης χρυσόν και ἀργυρον, κάμε τα σύμφωνα με το θέλημα του Θεοῦ σου.
- A Εσδ. 8,17 και τὰ ἱερά σκευῆ τοῦ Κυρίου τὰ διδόμενά σοι εἰς τὴν χρείαν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ Καὶ τα ἱερά σκευῆ του ναοῦ του Κυρίου, τα οποία θα σου δοθῶν δια τας ἀνάγκας του εἰς την Ἱερουσαλήμ ναοῦ του Θεοῦ σου, θα τα παραλάβης μαζί σου.
- A Εσδ. 8,18 και τὰ λοιπὰ ὅσα ἂν ὑποπίπτῃ σοι εἰς τὴν χρείαν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Θεοῦ σου δώσεις ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γαζοφυλακίου.
- A Εσδ. 8,18 Καὶ ὅσα ἀλλὰ θα κρίνης ἀπαραίτητα δια την ἀνάγκην του ναοῦ του Θεοῦ σου θα τα πάρης και θα τα προσφέρης ἀπὸ το βασιλικὸν θησαυροφυλάκιον.
- A Εσδ. 8,19 καγὼ ἰδοὺ Ἀρταξέρξης βασιλεὺς προσέταξας τοῖς γαζοφύλαξι Συρίας και Φοινίκης, ἵνα ὅσα ἐὰν ἀποστειλῇ Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς και ἀναγνώστης τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ἐπιμελῶς διδῶσιν ἕως ἀργυρίου τάλαντων ἑκατόν,
- A Εσδ. 8,19 Ἐγὼ δε ο ἴδιος ο βασιλεὺς Ἀρταξέρξης διέταξα τους θησαυροφύλακας της Συρίας και της Φοινίκης, ὅσα θα ζητήσῃ ο ἱερεὺς Ἐσδρας, ο ἀναγνώστης του νόμου του Θεοῦ του Ὑψίστου να τα χορηγήσουν προθύμως μέχρι ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου.
- A Εσδ. 8,20 ὁμοίως δὲ και ἕως πυροῦ κόρων ἑκατόν και οἴνου μετρητῶν ἑκατόν Ὁμοίως δε να χορηγήσουν σίτον μέχρις ἑκατὸν κόρους και οἶνον μέχρις ἑκατὸν μετρητάς·
- A Εσδ. 8,21 και ἄλλα ἐκ πλήθους· πάντα κατὰ τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον ἐπιτελεσθήτω ἐπιμελῶς τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ἕνεκεν τοῦ μὴ γενέσθαι ὀργὴν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως και τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
- A Εσδ. 8,21 και πολλά ἀλλὰ. Ὅλα δε πρέπει να ἐκτελεσθῶν με ἐπιμέλειαν σύμφωνα με τον νόμον του Θεοῦ του Ὑψίστου, δια να μη πέσῃ ὀργὴ του Θεοῦ ἐναντίον του βασιλέως και των υἱῶν αὐτοῦ.
- A Εσδ. 8,22 και ὑμῖν δὲ λέγεται ὅπως πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι και τοῖς Λευίταις και ἱεροψάλταις και θυρωροῖς και ἱεροδούλοις και πραγματικοῖς τοῦ ἱεροῦ τούτου μηδὲ μία φορολογία μηδὲ ἄλλη ἐπιβουλή γίνηται, και μηδένα ἔχειν ἐξουσίαν ἐπιβαλεῖν τι τούτοις.
- A Εσδ. 8,22 Ἀκόμη δε διδῶ ἐντολήν και καθιστῶ γνωστὸν εἰς σας, ὅπως εἰς ὅλους τους ἱερεῖς, τους Λευίτας, τους ἱεροψάλτας, τους θυρωρούς, τους υπηρέτας του ναοῦ και το ἄλλο προσωπικὸν που ἀσχολεῖται στο ἱερόν τούτο, μη ἐπιβληθῆ καμμία φορολογία, οὔτε και καμμία ἄλλη ἐνόχλησις θα γίνηται εἰς αὐτούς και κανεὶς δεν θα ἔχη την ἐξουσίαν να ἐπιβάλῃ κάτι εἰς αὐτούς.
- A Εσδ. 8,23 και σύ, Ἔσδρα, κατὰ τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ ἀνάδειξον κριτὰς και δικαστάς, ὅπως δικάζωσιν ἐν ὅλῃ Συρίᾳ και Φοινίῃ πάντας τοὺς ἐπισταμένους τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ σου· και τοὺς μὴ ἐπισταμένους διδάξεις,
- A Εσδ. 8,23 Καὶ συ, Ἐσδρα, σύμφωνα με την σοφίαν του Θεοῦ, πρέπει να ἀναδείξῃς διοικητὰς και δικαστάς, δια να δικάζουν τους Ἰουδαίους εἰς ὅλην την Συρίαν και την Φοινίκην, ἐκείνους οι οποίοι γνωρίζουν τον νόμον του Θεοῦ, ἐκείνους δε οι οποίοι δεν γνωρίζουν τον Νομον θα τους διδάξῃς.
- A Εσδ. 8,24 και πάντες, ὅσοι ἂν παραβαίνωσι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ σου και τὸν βασιλικόν, ἐπιμελῶς κολασθήσονται, ἐὰν τε και θανάτῳ· ἐὰν τε και τιμωρίᾳ ἢ ἀργυρικῇ ζημίᾳ ἢ ἀπαγωγῇ».
- A Εσδ. 8,24 Ὅλοι δε ἐκεῖνοι, οι οποίοι παραβαίνουσι τον νόμον του Θεοῦ σου η τον βασιλικὸν νόμον, θα τιμωροῦνται αὐστηρῶς η με θάνατον η με ἄλλην σχετικὴν τιμωρίαν, με χρηματικόν, δηλαδή, πρόστιμον η με ἐξορίαν”.
- A Εσδ. 8,25 Καὶ εἶπεν Ἔσδρας ὁ γραμματεὺς· εὐλογητὸς ὁ μόνος Κύριος ὁ Θεός τῶν πατέρων μου ὁ δούς ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ βασιλέως, δοξάσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ,
- A Εσδ. 8,25 Εἶπε τότε ο γραμματεὺς Ἐσδρας· “ἀς εἶναι δοξασμένος ο μόνος Κυριος, ο Θεός των πατέρων μου, ο οποίος ἐνέβαλεν αὐτὰ τα αἰσθήματα και αὐτὰς τας ἀποφάσεις εἰς την καρδίαν του βασιλέως, δια να δοξάσῃ τον ναόν αὐτοῦ, που εὐρίσκεται εἰς την Ἱερουσαλήμ.

- A Εσδ. 8 ,26 και ἔμὲ ἐτίμησεν ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβουλευόντων καὶ πάντων τῶν φίλων καὶ μεγιστάνων αὐτοῦ.
- A Εσδ. 8,26 Ἀλλὰ καὶ ἐμὲ ἐδόξασεν ὁ Θεὸς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων του καὶ ὅλων τῶν φίλων καὶ μεγιστάνων.
- A Εσδ. 8,27 καὶ ἐγὼ εὐθαρσῆς ἐγενόμην κατὰ τὴν ἀντίληψιν Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου καὶ συνήγαγον ἄνδρας ἕκ τοῦ Ἰσραὴλ ὥστε συναναβῆναι μοι.
- A Εσδ. 8,27 Ἐγὼ δε βλέπων ὀλοφάνερα τὴν βοήθειαν αὐτὴν τοῦ Κυρίου ἐπήρα θάρρος καὶ συνεκέντρωσα ἀνθρώπους ἀπὸ τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν, δια να ἀναβούν μαζή με ἐμὲ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 8,28 Καὶ οὗτοι οἱ προηγούμενοι κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν καὶ τὰς μεριδαρχίας οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ ἕκ Βαβυλῶνος ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως·
- A Εσδ. 8,28 Οἱ ἀρχηγοὶ δε τοῦ λαοῦ κατὰ τὰς γενεὰς καὶ τὰς οικογενεῖας αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνέβησαν μαζή με ἐμὲ ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου ἦσαν οἱ ἐξῆς·
- A Εσδ. 8,29 ἕκ τῶν υἱῶν Φινεὲς, Γηρσῶν· ἕκ τῶν υἱῶν Ἰαθαμάρου, Γαμαλιήλ· ἕκ τῶν υἱῶν Δαυὶδ, Λαττούς ὁ Σχεχνίου·
- A Εσδ. 8,29 Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Φινεὲς ὁ Γηρσῶν. Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Ἰαθαμάρου ὁ Γαμαλιήλ. Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Δαυὶδ ὁ Λαττούς, ὁ υἱὸς τοῦ Σχεχνίου.
- A Εσδ. 8,30 ἕκ τῶν υἱῶν Φόρος, Ζαχαρίας καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπεγράφησαν ἄνδρες ἑκατὸν πενήτηντα·
- A Εσδ. 8,30 Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Φορος ὁ Ζαχαρίας καὶ ἄλλοι ἑκατὸν πενήντα ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι κατεγράφησαν να ἐπανέλθουν μαζή του.
- A Εσδ. 8,31 ἕκ τῶν υἱῶν Φαάθ Μωάβ, Ἐλιαωνίας Ζαραίου καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι·
- A Εσδ. 8,31 Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Φαάθ Μωάβ, ὁ Ἐλιαωνίας, υἱὸς τοῦ Ζαραίου καὶ οἱ μαζή με αὐτὸν διακόσιοι ἄνδρες.
- A Εσδ. 8,32 ἕκ τῶν υἱῶν Ζαθόης, Σχεχνίας Ἰεζήλου καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες τριακόσιοι· ἕκ τῶν υἱῶν Ἄδιν, Ὠβήθ Ἰωνάθου καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι πενήτηντα·
- A Εσδ. 8,32 Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Ζαθόης ὁ Σχεχνίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεζήλου, καὶ μαζή με αὐτὸν ἄλλοι τριακόσιοι ἄνδρες. Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Ἄδιν, ὁ Ὠβήθ, υἱὸς τοῦ Ἰωνάθου, καὶ μαζή με αὐτὸν διακόσιοι πενήντα ἄνδρες.
- A Εσδ. 8,33 ἕκ τῶν υἱῶν Ἡλάμ, Ἰεσίας Γοθολίου καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα·
- A Εσδ. 8,33 Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Ἡλάμ ὁ Ἰεσίας υἱὸς τοῦ Γοθολίου, καὶ μαζή με αὐτὸν ἑβδομήκοντα ἄνδρες.
- A Εσδ. 8,34 ἕκ τῶν υἱῶν Σαφατίου, Ζαραΐας Μιχαήλου καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα·
- A Εσδ. 8,34 Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Σαφατίου ὁ Ζαραΐας, υἱὸς τοῦ Μιχαήλου, καὶ μαζή με αὐτὸν ἑβδομήκοντα ἄνδρες.
- A Εσδ. 8,35 ἕκ τῶν υἱῶν Ἰωάβ, Ἀβαδίας Ἰεζήλου καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι δεκαδύο·
- A Εσδ. 8,35 Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Ἰωάβ ὁ Ἀβαδίας, υἱὸς τοῦ Ἰεζήλου, καὶ μαζή με αὐτὸν ἄλλοι διακόσιοι δώδεκα ἄνδρες.
- A Εσδ. 8,36 ἕκ τῶν υἱῶν Βανίας, Σαλιμῶθ Ἰωσαφίου καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν·
- A Εσδ. 8,36 Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Βανία ὁ Σαλιμῶθ, υἱὸς τοῦ Ἰωσαφίου, καὶ μαζή με αὐτὸν ἑκατὸν ἐξήκοντα ἄνδρες.
- A Εσδ. 8,37 ἕκ τῶν υἱῶν Βαβί, Ζαχαρίας Βηβαΐ καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες εἰκοσιοκτώ·
- A Εσδ. 8,37 Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Βαβί ὁ Ζαχαρίας, υἱὸς τοῦ Βηβαΐ, καὶ οἱ μαζή με αὐτὸν εἰκοσιοκτώ ἄνδρες.
- A Εσδ. 8,38 ἕκ τῶν υἱῶν Ἀστάθ, Ἰωάννης Ἀκατάν καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑκατὸν δέκα·
- A Εσδ. 8,38 Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Ἀστάθ ὁ Ἰωάννης, υἱὸς τοῦ Ἀκατάν, καὶ μαζή με αὐτὸν ἑκατὸν δέκα ἄνδρες.
- A Εσδ. 8,39 ἕκ τῶν υἱῶν Ἀδωνικάμ, οἱ ἔσχατοι καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Ἐλιφαλά τοῦ Γεουήλ καὶ Σαμαίας καὶ μετ' αὐτῶν ἄνδρες ἑβδομήκοντα·
- A Εσδ. 8,39 Ἀπὸ τὴν γενεάν τῶν Ἀδωνικάμ οἱ τελευταῖοι, τῶν ὁποῖων τα ὀνόματα εἶναι· Ἐλιφαλά υἱὸς τοῦ Γεουήλ καὶ Σαμαίας καὶ μαζή με αὐτοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρες.
- A Εσδ. 8,40 ἕκ τῶν υἱῶν Βαγῶ, Οὐθί ὁ τοῦ Ἰσθακούρου καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα.
- A Εσδ. 8,40 Ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Βαγῶ ὁ Οὐθί, υἱὸς τοῦ Ἰσθακούρου, καὶ μαζή με αὐτὸν ἑβδομήκοντα ἄνδρες.
- A Εσδ. 8,41 Καὶ συνήγαγον αὐτοὺς ἐπὶ τὸν λεγόμενον Θερὰν ποταμὸν, καὶ παρενεβάλομεν ἡμέρας τρεῖς αὐτόθι, καὶ κατέμαθον αὐτούς,
- A Εσδ. 8,41 Ἐγὼ ὁ Εσδρας συνεκέντρωσα αὐτοὺς εἰς ποταμὸν τὸν λεγόμενον Θερὰν. Ἐκεῖ κατεσκηνώσαμεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, τοὺς ἐπεθεώρησα καὶ τοὺς ἐγνώρισα.
- A Εσδ. 8,42 καὶ ἕκ τῶν ἱερέων καὶ ἕκ τῶν λειπιτῶν οὐχ εὐρών ἐκεῖ
- A Εσδ. 8,42 Ἐπειδὴ ὁμως μεταξὺ αὐτῶν δὲν εὐρήκα ἀρκετοὺς ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς λειπίτας,
- A Εσδ. 8,43 ἀπέστειλα πρὸς Ἐλεάζαρον καὶ Ἰδοῦήλον καὶ Μαῖα καὶ Μασμὰν καὶ Ἀλναθὰν καὶ Σαμαίαν καὶ Ἰώριβον, Νάθαν, Ἐννατάν, Ζαχαρίαν καὶ Μοσόλλαμον τοὺς ἡγουμένους καὶ ἐπιστήμονας
- A Εσδ. 8,43 ἔστειλα πρὸς τὸν Ἐλεάζαρον ἀνθρώπους, τὸν Ἰδοῦήλον, τὸν Μαῖα, τὸν Μασμὰν, τὸν Ἀλναθὰν, τὸν Σαμαίαν, τὸν Ἰώριβον, τὸν Ναθαν, τὸν Ἐννατάν, τὸν Ζαχαρίαν καὶ τὸν Μοσόλλαμον, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀρχηγοὶ καὶ συνετοί, μορφωμένοι ἄνδρες.
- A Εσδ. 8,44 καὶ εἶπα αὐτοῖς ἐλθεῖν πρὸς Λοδδαῖον τὸν ἡγούμενον τὸν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ γαζοφυλακίου,
- A Εσδ. 8,44 Τοὺς ἔδωσα ἐντολήν να ἐλθουν να ἀναζητήσουν καὶ να εὕρουν τὸν Λοδδαῖον, τὸν ἀρχηγόν, ὁ ὁποῖος συνήθως εὐρίσκετο εἰς τὴν θέσιν τοῦ θησαυροφυλακίου.

- A Εσδ. 8,45 έντειλάμενος αὐτοῖς διαλεχθῆναι Λοδδαίῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς ἐν τῷ τόπῳ γαζοφυλάξιν ἀποστῆναι ἡμῖν τοὺς ἱερατεύσοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
- A Εσδ. 8,45 Ἐδωσα ἐντολὴν εἰς αὐτοὺς, ὅπως μαζή με τον Λοδδαῖον καὶ τοὺς συντρόφους αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐκεῖ ἀρχηγούς του θησαυροφυλακίου συνεννοηθῶν, δια να ἀποστῆλουν αὐτοὶ πρὸς ἡμᾶς ἱερεῖς καὶ Λευίτας, ὥστε να υπηρετοῦν στον ναόν του Κυρίου καὶ Θεοῦ μας.
- A Εσδ. 8,46 καὶ ἤγαγον ἡμῖν κατὰ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἄνδρας ἐπιστήμονας τῶν υἰῶν Μοολὶ τοῦ Λευὶ τοῦ Ἰσραήλ, Ἀσεβηβίαν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀδελφούς, ὄντας δέκα καὶ ὀκτώ,
- A Εσδ. 8,46 Ἐκεῖνοι ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα του Κυρίου ἡμῶν ὠδήγησαν πρὸς ἡμᾶς συνετοὺς καὶ μορφωμένους ἄνδρας ἀπὸ τὴν γενεάν του Μοολὶ, ἀπογόνου του Λευι, υἱοῦ του Ἰακώβ· Τον Ἀσεβηβίαν με τοὺς υἱοὺς καὶ τοὺς ἀδελφούς του, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐν ὅλῳ δέκα ὀκτώ.
- A Εσδ. 8,47 καὶ Ἀσεβίαν καὶ Ἄννουον καὶ Ὡσαιαν ἀδελφὸν ἐκ τῶν υἰῶν Χανουναίου καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, εἴκοσιν ἄνδρες·
- A Εσδ. 8,47 Ἐπίσης ἔφεραν πρὸς ἡμᾶς τον Ἀσεβίαν, τον Ἄννουον καὶ τον Ὡσαιαν, ἀδελφὸν ἀπὸ τὴν γενεάν του Χανουναίου, μαζή με τοὺς υἱοὺς των, ἄνδρας ἐν ὅλῳ εἴκοσι.
- A Εσδ. 8,48 καὶ ἐκ τῶν ἱεροδούλων, ὧν ἔδωκε Δαυὶδ, καὶ οἱ ἠγούμενοι εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν Λευιτῶν, ἱεροδούλους διακοσίους καὶ εἴκοσι· πάντων ἐσημάνθη ἡ ὀνοματογραφία.
- A Εσδ. 8,48 Τέλος ἀπὸ τοὺς υπηρέτας του ναοῦ, τοὺς ὁποίους εἶχε χαρίσει καὶ ἀφιερῶσει ο Δαυὶδ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ εἰς τὴν υπηρεσίαν των Λευιτῶν, ἄνδρας ἐν ὅλῳ διακοσίους εἴκοσι. Ὀλων δε αὐτῶν τα ὀνόματα κατεγράφησαν.
- A Εσδ. 8,49 καὶ εὐξάμην ἐκεῖ νηστείαν τοῖς νεανίσκοις ἔναντι Κυρίου ἡμῶν
- A Εσδ. 8,49 Ἐκεῖ λοιπὸν, ὡσάν τάξιμον, ἐκήρυξα δια τοὺς νέους νηστείαν καὶ προσευχὴν πρὸς τον Κυριον,
- A Εσδ. 8,50 ζητήσαι παρ' αὐτοῦ εὐοδίαν ἡμῖν τε καὶ τοῖς συνοῦσιν ἡμῖν τέκνοις ἡμῶν καὶ κτήνεσιν·
- A Εσδ. 8,50 δια να ζητήσωμεν ἀπὸ τον Θεόν κατευόδιον δι' ἡμᾶς καὶ δι' ἐκείνους, οἱ ὅποιοι θα εὐρίσκωνται μαζή μας, δια τα τέκνα μας καὶ τα κτήνη.
- A Εσδ. 8,51 ἐνεντράπην γὰρ αἰτήσαι τὸν βασιλέα πεζοὺς τε καὶ ἵππεῖς καὶ προπομπὴν ἕνεκεν ἀσφαλείας τῆς πρὸς τοὺς ἐναντιομένους ἡμῖν·
- A Εσδ. 8,51 Τοῦτο δέ, διότι ἠσθάνθη ἐντροπὴν να ζητήσω ἐκ μέρους του βασιλέως πεζοὺς καὶ ἵππεῖς πρὸς συνοδείαν μας, δια να μας ἀσφαλίσουν ἀπὸ ὅσους τυχόν θα ἐπετίθεντο ἐναντίον μας στον δρόμον μας.
- A Εσδ. 8,52 εἶπαμεν γὰρ τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἔσται μετὰ τῶν ἐπιζητούντων αὐτὸν εἰς πᾶσαν ἐπανόρθωσιν.
- A Εσδ. 8,52 Εἶχομεν ἄλλωστε πει στον βασιλέα, ὅτι ἡ προστατευτικὴ δύναμις του Κυρίου μας θα εἶναι μαζή με ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τον επικαλοῦνται δια τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν των.
- A Εσδ. 8,53 καὶ πάλιν ἐδέηθημεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν πάντα ταῦτα καὶ ἐτύχομεν εὐϊλάτου.
- A Εσδ. 8,53 Καὶ πάλιν παρεκαλέσαμεν τον Κυριον ἡμῶν δι' ὅλα αὐτὰ καὶ ἡ συνείδησις μας ἐπληροφόρησεν, ὅτι ο Κυριος ευμενῶς ἐδέχθη τα αιτήματά μας.
- A Εσδ. 8,54 καὶ ἐχώρισα τῶν φυλάρχων τῶν ἱερέων ἄνδρας δεκαδύο, καὶ Ἑσσερεβίαν καὶ Σαμίαν καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἄνδρας δώδεκα,
- A Εσδ. 8,54 Κατόπιν ἐξεχώρισα ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς των ἱερέων δώδεκα ἄνδρας τον Ἑσσερεβίαν καὶ τον Σαμίαν καὶ μαζή με αὐτοὺς δώδεκα ἄλλους ἄνδρας ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς των.
- A Εσδ. 8,55 καὶ ἔστησα αὐτοῖς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ ἱερὰ σκεῦη τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἃ ἔδωρήσατο ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ πᾶς Ἰσραήλ.
- A Εσδ. 8,55 Ἐζύγισα καὶ παρέδωκα εἰς αὐτοὺς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον, τα ἱερὰ σκεῦη του ναοῦ Κυρίου του Θεοῦ ἡμῶν, τα ὁποῖα ἐδώρησεν ο βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ ὅλος ο Ἰσραηλιτικὸς λαός.
- A Εσδ. 8,56 καὶ στήσας παρέδωκα αὐτοῖς ἀργυρίου τάλαντα ἑξακόσια πενήκοντα καὶ σκεῦη ἀργυρᾶ τάλαντων ἑκατὸν καὶ χρυσοῦ τάλαντα ἑκατὸν καὶ χρυσώματα εἴκοσι καὶ σκεῦη χάλκεα ἀπὸ χρηστοῦ χαλκοῦ στίλβοντα χρυσοειδῆ σκεῦη δώδεκα.
- A Εσδ. 8,56 Ἐζύγισα, λοιπὸν, καὶ παρέδωκα εἰς αὐτοὺς ἑξακόσια πενήντα τάλαντα ἀργυρίου, ἀργυρὰ σκεῦη ἀξίας ἑκατὸν τάλαντων, ἑκατὸν τάλαντα χρυσοῦ, εἴκοσι χρυσὰ ποτήρια, δώδεκα τεμάχια χάλκινα σκεῦη ἀπὸ καθαρὸν χαλκόν, τα ὁποῖα ἔλαμπαν ὅπως ο χρυσός.
- A Εσδ. 8,57 καὶ εἶπα αὐτοῖς· καὶ ὑμεῖς ἅγιοι ἔστε τῷ Κυρίῳ καὶ τὰ σκεῦη τὰ ἅγια, καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον εὐχὴ τῷ Κυρίῳ, Κυρίῳ τῶν πατέρων ἡμῶν·
- A Εσδ. 8,57 Καὶ εἶπα εἰς αὐτοὺς· Ὅπως σεις εἴσθε ἅγιοι καὶ ἀφιερῶμένοι στον Κυριον, καὶ τα ἅγια αὐτὰ σκεῦη, ο χρυσός καὶ ο ἀργυρος, εἶναι ἅγια, ἀφιερῶμένα καὶ αὐτὰ στον Κυριον, τον Κυριον των πατέρων ἡμῶν.
- A Εσδ. 8,58 ἀγρυπνεῖτε καὶ φυλάσσετε ἕως τοῦ παραδοῦναι ὑμᾶς αὐτὰ τοῖς φυλάρχοις τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τοῖς ἠγούμενοις τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραήλ ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐν τοῖς παστοφορίοις τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- A Εσδ. 8,58 Λοιπὸν, ἀγρυπνήσατε καὶ φυλάξατε αὐτὰ, μέχρις ὅτου τα παραδώσετε στους ἀρχηγούς των ἱερέων καὶ των Λευιτῶν, στους ἀρχηγούς των πατριῶν του Ἰσραήλ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, δια να κατατεθῶν αὐτὰ εἰς τα

θησαυροφυλάκια του ναού του Θεού μας.

- A Εσδ. 8,59 και οι παραλαβόντες οι ιερείς και οι Λευίται τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη τὰ ἐν Ἱερουσαλήμ εἰσήνεγκαν εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Κυρίου.
- A Εσδ. 8,59 Οι ιερείς και οι Λευίται, οι οποίοι παρέλαβον το αργύριον και το χρυσίον και τα ιερά αυτά σκεύη, τα έφεραν πράγματι στον εν Ιερουσαλήμ ναόν του Κυρίου.
- A Εσδ. 8,60 Καὶ ἀναζεύξαντες ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Θερά τῇ δωδεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς ἕως εἰσήλθομεν εἰς Ἱερουσαλήμ κατὰ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν τὴν ἐφ' ἡμῖν· καὶ ἐβρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῆς εἰσόδου ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, καὶ ἤλθομεν εἰς Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 8,60 Την δωδεκάτην δε ημέραν του πρώτου μηνός εξεκινήσαμεν από τον ποταμὸν Θερά και επροχωρήσαμεν, ἕως ὅτου ἤλθομεν εἰς την Ιερουσαλήμ κάτω από την παντοδύναμον προστατευτικὴν χεῖρα του Κυρίου και Θεοῦ μας. Ο Κυριος μας εφύλαξε και μας εγλύτωσεν στον δρόμον μας ἀπὸ ἐπιθέσεις παντός εχθρού, ὥστε εφθάσαμεν ασφαλεῖς εἰς την Ιερουσαλήμ.
- A Εσδ. 8,61 καὶ γενομένης αὐτόθι ἡμέρας τρίτης, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ σταθὲν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον παρεδόθη ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἡμῶν Μαρωθὶ Οὐρίᾳ ἱερεῖ
- A Εσδ. 8,61 Όταν επέρασαν τρεις ημέραι, κατὰ την τετάρτην ἡμέραν ἐζυγίσθη το αργύριον και το χρυσίον, παρεδόθη δε δια τον ναόν του Κυρίου στον ιερέα Μαρωθί, τον υἱόν του Ουρίου.
- A Εσδ. 8,62 καὶ μετ' αὐτοῦ Ἐλεάζαρ ὁ τοῦ Φινεές, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ Ἰωσαβδὸς Ἰησοῦ καὶ Μωέθ Σαβάννου, οἱ Λευῖται- πρὸς ἀριθμὸν καὶ ὄλκην ἅπαντα, καὶ ἐγράφη πᾶσα ἡ ὄλκῃ αὐτῶν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.
- A Εσδ. 8,62 Μαζή με αὐτόν ἦτο ο Ελεάζαρ, ο υἱός του Φινεές, ὅπως ἐπίσης μαζή του ἦσαν ο Ἰωσαβδός υἱός του Ἰησοῦ, και ο Μωέθ υἱός του Σαβάννου, οι Λευίται- ἐκεῖ ἐγένεν ἀριθμησις και ζυγισις ὁλων των ιερῶν σκευῶν και κατεγράφη το βάρος ἐνός ἐκάστου ἀπὸ αὐτὰ την ὥραν ἐκείνην.
- A Εσδ. 8,63 οἱ δὲ παραγενόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας προσήνεγκαν θυσίας τῷ Θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ Κυρίῳ, ταύρους δώδεκα ὑπὲρ παντὸς Ἰσραὴλ, κριοὺς ἐνενηκονταῆς, ἄρνας ἐβδομηκονταδύο, τράγους ὑπὲρ σωτηρίου δώδεκα ἅπαντα θυσίαν τῷ Κυρίῳ.
- A Εσδ. 8,63 Ολοι δε ἐκεῖνοι, οι οποίοι ἐπανήλθαν ἀπὸ την αἰχμαλωσίαν εἰς την Ιερουσαλήμ σώοι, προσέφεραν θυσίαν στον Κυριον τον Θεόν του Ἰσραήλ δώδεκα ταύρους δι' ὅλον το ἰσραηλιτικὸν ἔθνος, ἐνενηνταῆς κριοὺς, ἐβδομηνταδύο ἀμνοὺς και δώδεκα τράγους ὡς θυσίαν ὑπὲρ της σωτηρίας· ὅλα θυσίαν προς τον Κυριον.
- A Εσδ. 8,64 καὶ ἀπέδωκαν τὰ προστάγματα τοῦ βασιλέως τοῖς βασιλικοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἐπάρχοις Κοίλης Συρίας και Φοινίκης, καὶ ἐδόξασαν τὸ ἔθνος καὶ τὸ ἱερόν τοῦ Κυρίου.
- A Εσδ. 8,64 Κατόπιν ο Εσδρας και οι περί αὐτόν ἀρχηγοὶ των πατριῶν παρέδωσαν τας διαταγὰς του βασιλέως στους βασιλικούς υπαλλήλους και στους διοικητὰς της Κοίλης Συρίας και Φοινίκης και ἐδόξασαν το ἰουδαϊκὸν ἔθνος και τον ἱερόν ναόν του Κυρίου.
- A Εσδ. 8,65 Καὶ τούτων τελεσθέντων προσήλθοσάν μοι οἱ ἡγούμενοι λέγοντες·
- A Εσδ. 8,65 Όταν ἐγιναν και ἐτελείωσαν ὅλα αὐτὰ, προσήλθον εἰς ἐμὲ οι ἀρχηγοὶ του λαοῦ και μου εἶπαν·
- A Εσδ. 8,66 οὐκ ἐχώρισαν τὸ ἔθνος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς καὶ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν, Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Φερεζαίων καὶ Ἰβουσαίων καὶ Μωαβιτῶν καὶ Αἰγυπτίων καὶ Ἰδουμαίων·
- A Εσδ. 8,66 “οὔτε το ἔθνος των Ἰσραηλιτῶν, οὔτε οι ἄρχοντες, οὔτε οι ιερείς και οι Λευίται ἐχωρίσθησαν αὐτὸ τους ξένους λαοὺς της χώρας και ἀπὸ τα ἀμαρτωλά μιάσματα αὐτῶν, ἀπὸ τους Χαναναίους, τους Χετταίους, τους Φερεζαίους, τους Ἰεδουσαίους, τους Μωαβίτας, τους Αἰγυπτίους και τους Ἰδουμαίους.
- A Εσδ. 8,67 συνώκησαν γὰρ μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῶν καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ ἐπεμίγη τὸ σπέρμα τὸ ἅγιον εἰς τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς, καὶ μετεῖχον οἱ προηγούμενοι καὶ οἱ μεγιστᾶνες τῆς ἀνομίας ταύτης ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πράγματος.
- A Εσδ. 8,67 Διότι ἤλθον εἰς γάμον με τας θυγατέρας αὐτῶν, με τας ὁποίας και συγκατώκησαν και αὐτοὶ και τα παιδιά των και ἔτσι το ἅγιον σπέρμα του Ἰσραήλ, ἀνεμίχθη και ἐμολύνθη με τα ξένα ἔθνη της γης. Και αὐτοὶ ἀκόμη οι ἀρχηγοὶ και οι ἐπίσημοι ἄνδρες του Ἰσραήλ συμμετεῖχον εἰς την ἀνομίαν αὐτὴν ἐξ ἀρχῆς”.
- A Εσδ. 8,68 καὶ ἅμα τῷ ἀκοῦσαί με ταῦτα διέβρῆξα τὰ ἰμάτια καὶ τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα καὶ κατέπιλα τοῦ τριχώματος τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος καὶ ἐκάθισα σύννους καὶ περιλυπος.
- A Εσδ. 8,68 Μολις ἤκουσα αὐτὰ, ἔσχισα τα ἰμάτιά μου και αὐτὴν την ἱερατικὴν μου στολήν, ἀπέσπασα τας τρίχας της κεφαλῆς και του πώγωνός μου και ἐκάθισα σκεπτικός και περιλυπος.
- A Εσδ. 8,69 καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς με ὅσοι ποτὲ ἐπικινούντο ἐπὶ τῷ ῥήματι Κυρίου Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐμοῦ πενθοῦντος ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ, καὶ ἐκαθήμην περιλυπος ἕως τῆς δειλινῆς θυσίας.
- A Εσδ. 8,69 Ἐνῶ δε ἐγὼ ἤμην πενθῶν δια την ἀμαρτίαν αὐτὴν και ἐκαθήμην περιλυπος ἕως της ἀπογευματινῆς θυσίας, συνεκεντρώθησαν προς ἐμὲ ὅλοι ἐκεῖνοι, οι οποίοι εὐλαβούντο το θέλημα Κυρίου του Θεοῦ του Ἰσραήλ και ἐκινούντο εἰς ἐφαρμογὴν του.

- A Εσδ. 8,70 και ἔξεγερθεὶς ἐκ τῆς νηστείας, διερρήγμενα ἔχων τὰ ἱμάτια καὶ τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα, κάμψας τὰ γόνατα καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Κύριον ἔλεγον·
- A Εσδ. 8,70 Ὅταν ηγέρθην ἀπὸ τὴν νηστείαν καὶ τὴν συντριβὴν αὐτὴν με σχισμένα τα ενδύματά μου καὶ τὴν ἱερὰν στολὴν, ἔκαμψα τα γόνατά μου, ὑψώσα τας χεῖρας μου πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπα
- A Εσδ. 8,71 Κύριε, ἦσχυμαι καὶ ἐντέτραμμαὶ κατὰ πρόσωπόν σου·
- A Εσδ. 8,71 Κυριε, ἔχω καταληφθῆ ἀπὸ μεγάλης ἐντροπῆς ἐνώπιόν σου.
- A Εσδ. 8,72 αἱ γὰρ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐπλεόνασαν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, αἱ δὲ ἄγνοιαὶ ἡμῶν ὑπερήνεγκαν ἕως τοῦ οὐρανοῦ
- A Εσδ. 8,72 Διότι αἱ ἁμαρτίαι μας ἐπληθύνθησαν καὶ ηυξήθησαν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς μας, αἱ δὲ λόγῳ τῆς ἀγνοίας μας παραβάστου θεοῦ σου θελήματος ἐφθασαν ἕως τοῦ οὐρανοῦ.
- A Εσδ. 8,73 ἔτι ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ἔσμεν ἐν μεγάλῃ ἁμαρτίᾳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- A Εσδ. 8,73 Ἀπὸ τοὺς χρόνους τῶν πατέρων μας καὶ ἐν συνεχείᾳ μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἁμαρτάνομεν.
- A Εσδ. 8,74 καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν παρεδόθημεν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν καὶ σὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ σὺν τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς εἰς ῥομφαίαν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ προνομὴν μετὰ αἰσχύνῃς μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας.
- A Εσδ. 8,74 Ἐξ αἰτίας τῶν προσωπικῶν μας ἁμαρτιῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν τῶν πατέρων μας, παρεδόθημεν μαζὴ με τοὺς ἀδελφούς μας καὶ τοὺς βασιλεῖς μας καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν, εἰς τὴν κυριαρχίαν τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Ἄλλοι ἀπὸ ἡμᾶς ἐσφάγησαν με ῥομφαίαν, ἄλλοι ὠδηγήθησαν εἰς αἰχμαλωσίαν, ἄλλοι ὑπέστησαν λεηλασίας, ὅλα με πολὺν ἐξευτελισμὸν μέχρι τῆς σημερινῆς ἡμέρας.
- A Εσδ. 8,75 καὶ νῦν κατὰ πόσον τι ἐγενήθη ἡμῖν ἔλεος παρὰ σοῦ, Κύριε, καταλειφθῆναι ἡμῖν ῥίζαν καὶ ὄνομα ἐν τῷ τόπῳ ἁγιάσματος σου
- A Εσδ. 8,75 Καὶ τώρα πόσον τάχα ἐλεός σου ἐδόθη ἀπὸ σε πρὸς ἡμᾶς, Κυριε, ὥστε νὰ ἀπομείνῃ κάποιο ὑπόλειμμα, κάποια ῥίζα, κάποιο ὄνομά μας στὸν ἱερὸν τούτον τόπον τοῦ ναοῦ σου
- A Εσδ. 8,76 καὶ τοῦ ἀνακαλύψαι φωστῆρα ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν τροφήν ἐν τῷ καιρῷ τῆς δουλείας ἡμῶν; καὶ ἐν τῷ δουλεύειν ἡμᾶς οὐκ ἐγκατελείφθημεν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
- A Εσδ. 8,76 καὶ νὰ ἀναλάμψῃ φῶς εἰς ἡμᾶς στὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὁδηγητικὸν ὡσάν φωτεινὸν ἄστρον, καὶ νὰ μας δώσῃ τροφήν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς δουλείας μας; Δοξασμένον τὸ ὄνομά σου, διότι καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας μας δὲν ἐγκατελείφθημεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν μας.
- A Εσδ. 8,77 ἀλλὰ ἐποίησεν ἡμᾶς ἐν χάριτι ἐνώπιον τῶν βασιλέων Περσῶν δοῦναι ἡμῖν τροφήν
- A Εσδ. 8,77 Ἀλλὰ ἔφερεν ἔτσι τὰ πράγματα, ὥστε ἡμεῖς νὰ εὐρωμεν χάριν ἐνώπιον τῶν βασιλέων τῶν Περσῶν καὶ νὰ μας δίδουν αὐτοὶ τροφάς.
- A Εσδ. 8,78 καὶ δοξάσαι τὸ ἱερὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ ἐγεῖραι τὴν ἔρημον Σιών, δοῦναι ἡμῖν στερέωμα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 8,78 Ἐκαμεν ὥστε νὰ εὐλαβηθοῦν καὶ νὰ τιμήσουν αὐτοὶ τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου μας καὶ νὰ εὐδοκήσουν, ὥστε νὰ ἀνοικοδομηθῇ ἡ ἐρημωθεῖσα Σιών, διὰ νὰ δοθῇ εἰς ἡμᾶς κάποια σταθερὰ καὶ ἀσφαλὴς παραμονὴ εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ.
- A Εσδ. 8,79 καὶ νῦν τί ἐροῦμεν, Κύριε, ἔχοντες ταῦτα; παρέβημεν γὰρ τὰ προστάγματά σου, ἃ ἔδωκας ἐν χειρὶ τῶν παιδῶν σου τῶν προφητῶν λέγων,
- A Εσδ. 8,79 Καὶ τώρα ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ παραβάται τι θὰ εἰπώμεν, Κυριε, ἔχοντες αὐτὰ ὑπ' ὄψιν; Διότι παρέβημεν τὰ προστάγματά σου, τὰ ὁποῖα διὰ μέσου τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν παρέδωσες λέγων·
- A Εσδ. 8,80 ὅτι ἡ γῆ, εἰς ἣν εἰσέρχεσθε κληρονομήσαι, ἔστι γῆ μεμολυσμένη μολυσμῷ τῶν ἄλλογενῶν τῆς γῆς, καὶ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν ἐπέπλησαν αὐτήν.
- A Εσδ. 8,80 Ὅτι ἡ γῆ, εἰς τὴν ὁποῖαν εἰσέρχεσθε διὰ νὰ τὴν κατακτήσετε καὶ κληρονομήσετε, εἶναι μολυσμένη ἀπὸ τὰς ἠθικὰς ἀκαθαρσίας τῶν ξένων λαῶν τῆς χώρας αὐτῆς καὶ αἱ ἀσχημίαι τῶν τῶν ἐχθρῶν πλημμυρίσει.
- A Εσδ. 8,81 καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ συνοικήσητε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν·
- A Εσδ. 8,81 Καὶ τώρα ἀκούσατέ με. Τὰς θυγατέρας σας νὰ μὴ τὰς δώσετε ὡς συζύγους τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας αὐτῆς καὶ σεις νὰ μὴ λάβετε τὰς θυγατέρας ἐκείνων ὡς συζύγους διὰ τὰ παιδιά σας.
- A Εσδ. 8,82 καὶ οὐ ζητήσητε εἰρηνεῦσαι τὰ πρὸς αὐτοὺς τὸν ἅπαντα χρόνον, ἵνα ἰσχύσαντες φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς τέκνοις ὑμῶν ἕως αἰῶνος.
- A Εσδ. 8,82 Καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς σας δὲν θὰ ἐπιζητήσητε νὰ ἔχετε εἰρήνην με αὐτοὺς, διότι ἔτσι θὰ ἠμπορέσητε νὰ ἀπολαύσητε τὰ ἀγαθὰ τῆς χώρας αὐτῆς καὶ νὰ τὰ ἀφήνητε ὡς κληρονομίαν εἰς τὰ παιδιά σας εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας.
- A Εσδ. 8,83 καὶ τὰ συμβαίνοντα πάντα ἡμῖν γίνεται διὰ τὰ ἔργα ἡμῶν τὰ πονηρὰ καὶ τὰς μεγάλας ἁμαρτίας ἡμῶν. σὺ γάρ, Κύριε, ἐκούφισας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ

- A Εσδ. 8,83 Αυτά είπες, Κυριε, δια τούτο και κάθε συμφορά, η οποία μας ευρίσκει, έρχεται ένεκα της κακής μας διαγωγής και των μεγάλων αμαρτιών μας. Και όμως συ, Κυριε, ο ελεήμων μας ανεκούφισες επανειλημμένως από τας αμαρτίας μας
- A Εσδ. 8,84 ἔδωκας ἡμῖν τοιαύτην ρίζαν· πάλιν ἀνεκάμψαμεν παραβῆναι τὸν νόμον σου εἰς τὸ ἐπιμιγῆναι τῇ ἀκαθαρσίᾳ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς.
- A Εσδ. 8,84 και έδωσες εις ημάς αυτήν την εθνικήν ρίζαν. Ημεῖς όμως αδιόρθωτοι επανήλθομεν και πάλιν εις την παράβασιν του νόμου σου, διότι ανεμίχθημεν, δια των παρανόμων αυτών γάμων μας, με τους ακαθάρτους ειδωλολατρικούς λαούς αυτής της χώρας.
- A Εσδ. 8,85 οὐχὶ ὠργίσθης ἡμῖν ἀπολέσαι ἡμᾶς ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν ρίζαν καὶ σπέρμα καὶ ὄνομα ἡμῶν;
- A Εσδ. 8,85 Και όμως συ, Κυριε, δεν ωργίσθης, ώστε να μας εξολοθρεύσης εξ ολοκλήρου και να μη μείνη από ημάς ούτε ρίζα, ούτε σπέρμα, ούτε καν τα όνομά μας;
- A Εσδ. 8,86 Κύριε τοῦ Ἰσραήλ, ἀληθινὸς εἶ· κατελείφθημεν γὰρ ρίζα ἐν τῇ σήμερον.
- A Εσδ. 8,86 Κυριε, Θεέ του Ισραήλ, συ είσαι αξιόπιστος και συνεπής εις τας υποσχέσεις σου. Δια τούτο και παρέμεινε μέχρι σήμερα κάποια ρίζα από ημάς.
- A Εσδ. 8,87 ἰδοὺ νῦν ἐσμεν ἐνώπιόν σου ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν· οὐ γὰρ ἐστὶ στήναι ἔτι ἔμπροσθέν σου ἐπὶ τούτοις.
- A Εσδ. 8,87 Ιδοὺ λοιπόν, Κυριε, είμεθα ενώπιόν σου με την συναίσθησιν των ανομιών μας. Δεν έχουμε το θάρρος να σταθώμεν όρθιοι ενώπιόν σου εξ αιτίας των ανομιών μας”.
- A Εσδ. 8,88 Καὶ ὅτε προσευχόμενος Ἔσδρας ἀνθωμολογεῖτο κλαίων χαμαιπετῆς ἔμπροσθεν τοῦ ἱεροῦ, ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ὄχλος πολὺς σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεανία· κλαυθμὸς γὰρ ἦν μέγας ἐν τῷ πλήθει.
- A Εσδ. 8,88 Την ώραν κατά την οποίαν ο Εσδρας με δάκρυα στους οφθαλμούς και πρηγής ενώπιον του ναού, προσήχετο και εξωμολογεῖτο αυτά τα αμαρτήματα, συνεκεντρώθη ολόγυρα προς αυτόν πάρα πολύς λαός από την Ιερουσαλήμ, άνδρες, γυναίκες και νέοι. Ολον δε αυτό το πλήθος συναισθανόμενον την βαρείαν ενοχήν του απέναντι του Κυρίου ανελύθη εις πολύ μέγáλον κλαυθμόν.
- A Εσδ. 8,89 καὶ φωνήσας Ἰεχονίας Ἰεήλου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ εἶπεν· Ἔσδρα, ἡμεῖς ἡμάρτομεν εἰς τὸν Κύριον καὶ συνφύκισαμεν γυναῖκας ἀλλογενεῖς ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ νῦν ἐστὶν ἐπάνω πᾶς Ἰσραήλ·
- A Εσδ. 8,89 Τοτε ο Ιεχονίας, υιός του Ιεήλου, από τους απογόνους του Ισραήλ, ανεφώνησε με μεγάλων φωνήν και είπεν· “Εσδρα, ημεῖς ημαρτήσαμεν ενώπιον του Κυρίου και ελάβαμεν ως συζύγους γυναίκας αλλογενεῖς από τα ειδωλολατρικά έθνη της γης. Αλλά τώρα όλος ο ισραηλιτικός λαός είναι έτοιμος να επανορθώση το σφάλμα του.
- A Εσδ. 8,90 ἐν τούτῳ γινέσθω ἡμῖν ὀρκωμοσία πρὸς τὸν Κύριον, ἐκβαλεῖν πάσας τὰς γυναῖκας ἡμῶν τὰς ἐκ τῶν ἀλλογενῶν σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ὡς ἐκρίθη σοι, καὶ ὅσοι πειθαρχοῦσι τῷ νόμῳ Κυρίου.
- A Εσδ. 8,90 Δια τούτο ενόρκως θα υποσχεθώμεν ενώπιον του Κυρίου, να εκδιώξωμεν όλας τας γυναίκας, τας οποίας επήραμεν από τους ξένους λαούς, όπως επίσης και τα παιδιά τα οποία εγεννήθησαν από αυτάς, όπως συ θέλεις. Αυτό θα κάμουν όλοι οι Ισραηλίται, οι οποῖοι υπακούουν στον νόμον του Κυρίου.
- A Εσδ. 8,91 ἀναστὰς ἐπιτέλει· πρὸς σε γὰρ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ ἰσχὺν ποιεῖν.
- A Εσδ. 8,91 Σηκω λοιπόν και κάμε εκείνο το οποίον πρέπει, και ημεῖς είμεθα μαζί σου, δια να σε βοηθήσωμεν”.
- A Εσδ. 8,92 καὶ ἀναστὰς Ἔσδρας ὠρκισε τοὺς φυλάρχους τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν παντὸς τοῦ Ἰσραήλ ποιῆσαι κατὰ ταῦτα· καὶ ὤμωσαν.
- A Εσδ. 8,92 Ο Εσδρας εσηκώθη και ώρκισε τους αρχηγούς των ιερέων, των Λευιτών και όλων των Ισραηλιτών να εφαρμόσουν όλα αυτά. Εκείνοι δε εδέχθησαν και ωρκίσθησαν.

A ΕΣΔΡΑΣ 9

- A Εσδ. 9,1 Καὶ ἀναστὰς Ἔδρας ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύθη εἰς τὸ παστοφόριον Ἰωνᾶν τοῦ Ἐλιασίβου,
- A Εσδ. 9,1 Ο Εσδρας εσηκώθη και ανεχώρησεν από την αυλήν του ναού, μετέβη στο δωμάτιον του Ιωνάν, υιού του Ελιασίβου,
- A Εσδ. 9,2 καὶ αὐλισθεὶς ἐκεῖ ἄρτου οὐκ ἐגעύσατο οὐδὲ ὕδωρ ἔπιε, πενθῶν ἐπὶ τῶν ἀνομιῶν τῶν μεγάλων τοῦ πλήθους.
- A Εσδ. 9,2 και εκεί παρέμεινεν όλην την νύκτα. Αλλά ούτε άρτον έφαγε, ούτε νερό έπιε, διότι είχε καταληφθή από βαρύ πένθος δι' όλας τας μεγάλας αυτάς ανομίας του λαού.
- A Εσδ. 9,3 καὶ ἐγένετο κήρυγμα ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ πᾶσι τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας συναχθῆναι εἰς Ἱερουσαλήμ·
- A Εσδ. 9,3 Με κήρυκας δε διελαλήθη καθ' όλην την Ιουδαίαν και Ιερουσαλήμ, εις όλους τους Ισραηλίτας, οι οποῖοι είχαν επανέλθει εις την Ιερουσαλήμ από την αιχμαλωσίαν.

- A Εσδ. 9,4 και ὅσοι ἂν μὴ ἀπαντήσωσιν ἐν δυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις κατὰ τὸ κρίμα τῶν προκαθημένων πρεσβυτέρων, ἀνιερωθήσονται τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἀλλοτριωθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους τῆς αἰχμαλωσίας.
- A Εσδ. 9,4 “Ὅσοι δε αὐτὸς τοὺς Ἰσραηλίτας δεν θελήσουν να συμμορφωθοῦν ἐντὸς δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν πρὸς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τῶν προϋσταμένων πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, θα χωρισθοῦν ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ἰσραηλίτας, που ἐπανήλθον ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίας τῶν, θα ἀναθεματισθοῦν δε καὶ τὰ κτήνη τῶν”.
- A Εσδ. 9,5 καὶ ἐπισυνήχθησαν πάντες οἱ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν ἐν τρισὶν ἡμέραις εἰς Ἱερουσαλὴμ (οὗτος ὁ μὴν ἔννατος τῆς εἰκάδι τοῦ μηνός),
- A Εσδ. 9,5 Ἐξ αἰτίας τῆς διακηρύξεως αὐτῆς ὅλοι οἱ καταγόμενοι ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Βενιαμὶν, που εἶχαν ἐπανέλθει ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν, συνεκεντρώθησαν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ (κατὰ τὸν ἕνατον μῆνα, τὴν εικοστήν ἡμέραν τοῦ μηνός αὐτοῦ).
- A Εσδ. 9,6 καὶ συνεκάθισαν πᾶν τὸ πλήθος ἐν τῷ εὐρυχωρῷ τοῦ ἱεροῦ τρέμοντες διὰ τὸν ἐνεστῶτα χειμῶνα.
- A Εσδ. 9,6 Ὅταν δε ολόκληρον τὸ πλήθος τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐκάθησαν στὸν ἀνοικτὸν χώρον πρὸ τοῦ ναοῦ τρέμοντες λόγῳ τοῦ ἐπικρατοῦντος χειμῶνος,
- A Εσδ. 9,7 καὶ ἀναστὰς Ἔσδρας εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἠνομήσατε καὶ συνωκίσσατε γυναῖξιν ἀλλογενέσι τοῦ προσθεῖναι ἁμαρτίας τῷ Ἰσραὴλ·
- A Εσδ. 9,7 ὁ Ἐσδρας ἐγερθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “σεῖς κατεπατήσατε τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐλάβετε ὡς συζύγους σας γυναῖκας ἀλλοεθνείας καὶ ἐτοίμησθε ἁμαρτίας εἰς τὰς ἁμαρτίας τοῦ Ἰσραὴλ.
- A Εσδ. 9,8 καὶ νῦν δότε ὁμολογίαν δόξαν τῷ Κυρίῳ Θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν
- A Εσδ. 9,8 Καὶ τώρα δώσατε ὁμολογίαν καὶ ὑπόσχεσιν, ἡ ὁποία θα εἶναι δόξα διὰ τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων μας.
- A Εσδ. 9,9 καὶ ποιήσατε τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ χωρίσθητε ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλογενῶν.
- A Εσδ. 9,9 Καὶ ἐκτελέσατε τὸ θέλημα αὐτοῦ, χωρίσθητε ἀπὸ τὰ ἔθνη τῆς χώρας αὐτῆς καὶ ἀπὸ τὰς ἀλλοεθνείας γυναῖκας σας”.
- A Εσδ. 9,10 καὶ ἐφώνησεν ἅπαν τὸ πλήθος καὶ εἶπον μεγάλη τῆς φωνῆς· οὕτως ὡς εἰρηκας ποιήσομεν.
- A Εσδ. 9,10 Ὁλόκληρον δε τὸ πλήθος ἐκεῖνο ἐφώνησε μετὰ μεγάλην φωνὴν καὶ εἶπεν· “ὅπως εἶπες, ἐτοίμησθε καὶ θα κάμωμεν”.
- A Εσδ. 9,11 ἀλλὰ τὸ πλήθος πολὺ καὶ ὥρα χειμερινή, καὶ οὐκ ἰσχύομεν στήναι αἶθριοι, καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡμέρας μιᾶς οὐδὲ δύο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ ἡμάρτομεν ἐν τούτοις.
- A Εσδ. 9,11 Ἀλλὰ τὸ πλήθος τῶν συγκεντρωθέντων Ἰουδαίων ἦτο μεγάλο, ἡ δε ἐποχὴ ἦτο ἐποχὴ χειμῶνος καὶ εἶπαν· “δεν ἀντέχομεν νὰ μὲνωμεν ὀρθοὶ στὸ ὑπαιθρον, διότι ἐκτὸς που ὁ καιρὸς εἶναι κακός, καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν γυναικῶν δεν εἶναι ζήτημα μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν, δεδομένου ὅτι εἴμεθα πολυάριθμοι ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ὑπεπέσαμεν στὸ ἁμάρτημα αὐτό.
- A Εσδ. 9,12 στήτωσαν δὲ οἱ προηγούμενοι τοῦ πλήθους, καὶ πάντες οἱ ἐκ τῶν κατοικιῶν ἡμῶν ὅσοι ἔχουσι γυναῖκας ἀλλογενεῖς, παραγεννηθήτωσαν λαβόντες χρόνον·
- A Εσδ. 9,12 Ἄς ἐλθοῦν λοιπὸν οἱ προϋσταμένοι τοῦ λαοῦ καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες ἀπὸ τῆς χώρας αὐτῆς, ὅσοι ἔχουν λάβει ξένας γυναῖκας, ἄς ἐλθοῦν εἰς ὠρισμένας προθεσμίας καθ’ ὁμάδας.
- A Εσδ. 9,13 ἐκάστου δὲ τόπου τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς κριτὰς ἕως τοῦ λῦσαι τὴν ὀργὴν Κυρίου ἀφ’ ἡμῶν τοῦ πράγματος τούτου.
- A Εσδ. 9,13 Οἱ ἄνδρες δε καθὲν περιοχῆς ἄς συνοδεύονται ἀπὸ τοὺς προϋσταμένους καὶ τοὺς δικαστὰς ἐκάστου τόπου, μέχρις ὅτου αὐτοὶ ἀπομακρύνουν ἀπὸ ἡμᾶς τὴν ἐξ αἰτίας τοῦ ζητήματος τούτου ὀργὴν τοῦ Κυρίου”.
- A Εσδ. 9,14 Ἰωνάθας Ἀζαήλου καὶ Ἐζεκίας Θεωκανοῦ ἐπέδεδξαντο κατὰ ταῦτα, καὶ Μοσόλλαμος καὶ Λεεὶς καὶ Σαββαταῖος συνεβράβευσαν αὐτοῖς.
- A Εσδ. 9,14 Ὁ Ἰωνάθας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀζαήλου, καὶ ὁ Ἐζεκίας υἱὸς τοῦ Θεωκανοῦ, ἀνέλαβαν αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Ὁ δε Μοσόλλαμος, ὁ Λεεὶς καὶ ὁ Σαββαταῖος ἐβοηθοῦσαν αὐτοὺς εἰς τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν.
- A Εσδ. 9,15 καὶ ἐποίησαν κατὰ πάντα ταῦτα οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.
- A Εσδ. 9,15 Συνεμορφώθησαν δε καὶ ἐπράξαν κατὰ πάντα, σύμφωνα πρὸς τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν ὅλοι οἱ ἐπανελθόντες ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν.
- A Εσδ. 9,16 καὶ ἐπελέξατο αὐτῷ Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς ἄνδρας ἠγουμένους τῶν πατριῶν αὐτῶν πάντας κατ’ ὄνομα, καὶ συνεκλείσθησαν τῆς νομηνίας τοῦ μηνός τοῦ δεκάτου ἐτάσαι τὸ πρᾶγμα.
- A Εσδ. 9,16 Ὁ δε Ἐσδρας ἐξελέξεν ἄνδρας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς τῶν οἰκογενειῶν, τοὺς ὁποῖους ὀνομαστί ἐκάλεσε. Αὐτοὶ δε κατὰ τὴν πρώτην τοῦ δεκάτου μηνός συνεδρίασαν νὰ ἐξετάσουν τὸ θέμα αὐτό.
- A Εσδ. 9,17 καὶ ἤχθη ἐπὶ πέρας τὰ κατὰ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπισυνέχοντας γυναῖκας ἀλλογενεῖς ἕως τῆς νομηνίας τοῦ πρώτου μηνός.
- A Εσδ. 9,17 Αὐτὸ δε τὸ ζήτημα τῶν ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ξένας γυναῖκας, ἐξεδικάζετο μέχρι τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ πρώτου μηνός τοῦ ἐπομένου ἔτους, ὁπότε καὶ ἐπερατώθη.
- A Εσδ. 9,18 καὶ εὐρέθησαν τῶν ἱερέων οἱ ἐπισυναχθέντες ἀλλογενεῖς γυναῖκας ἔχοντες·
- A Εσδ. 9,18 Ἀπὸ δε τοὺς συγκεντρωθέντας ἱερεῖς εὐρέθησαν ὅτι εἶχαν ξένας γυναῖκας οἱ ἐξῆς·

- A Εσδ. 9,19 ἐκ τῶν υἱῶν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Μαθήλας καὶ Ἐλεάζαρος καὶ Ἰώριβος καὶ Ἰωαδάνος·
- A Εσδ. 9,19 Ἀπὸ τὴν γενεάν του Ἰησοῦ, υἱοῦ του Ἰωσεδέκ καὶ τῶν ὁμογενῶν αὐτοῦ, οἱ ἐξῆς· Ὁ Μαθήλας, ὁ Ἐλεάζαρος, ὁ Ἰώριβος, ὁ Ἰωαδάνος.
- A Εσδ. 9,20 καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐκβαλεῖν τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐξίλασμον κριοῦς ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας αὐτῶν.
- A Εσδ. 9,20 Αὐτοὶ ἤρπασαν μετὰ τὰ χεῖρα τῶν τῶν γυναικῶν τῶν καὶ τὰς ἀπέπεμφαν καὶ κατόπιν προσέφεραν εἰς ἐξιλέωσιν τῶν, δια τὴν ἀμαρτίαν τῶν αὐτῶν, θυσίαν κριοῦς.
- A Εσδ. 9,21 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐμμῆρ, Ἀνανίας καὶ Ζαβδαῖος καὶ Μάνης καὶ Σαμαῖος καὶ Ἰερεὴλ καὶ Ἀζαρίας·
- A Εσδ. 9,21 Ἀπὸ τὴν γενεάν του Ἐμμῆρ, εὐρέθησαν ἔχοντες ξένας γυναῖκας ὁ Ἀνανίας, ὁ Ζαβδαῖος, ὁ Μαννης, ὁ Σαμαῖος, ὁ Ἰερεὴλ καὶ ὁ Ἀζαρίας.
- A Εσδ. 9,22 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Φαισοῦρ, Ἐλιωναῖς Μασσίας Ἰσμαῆλος καὶ Ναθαναῆλος καὶ Ὠκόδηλος καὶ Σαλόας·
- A Εσδ. 9,22 Ἀπὸ τὴν γενεάν του Φαισοῦρ εὐρέθησαν νὰ ἔχουν ξένας γυναῖκας ὁ Ἐλιωναῖς, ὁ Μασσίας, ὁ Ἰσμαῆλος, ὁ Ναθαναῆλος, ὁ Ὠκόδηλος καὶ ὁ Σαλόας.
- A Εσδ. 9,23 καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν, Ἰωζαβάδος καὶ Σεμεῖς καὶ Κωῖος (οὗτός ἐστι Καλιτάς) καὶ Παθαῖος καὶ Ἰούδας καὶ Ἰωνάς·
- A Εσδ. 9,23 Ἀπὸ δε τοὺς Λευίτας εὐρέθησαν νὰ ἔχουν ἀλλοεθνεῖς γυναῖκας ὁ Ἰωζαβάδος, ὁ Σεμεῖς, ὁ Κωῖος (αὐτός ἐστίν, ὁ Καλιτάς), ὁ Παθαῖος, ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Ἰωνάς.
- A Εσδ. 9,24 ἐκ τῶν ἱεροψαλτῶν, Ἐλιάσεβος, Βακχοῦρος·
- A Εσδ. 9,24 Ἀπὸ τοὺς ἱεροψάλτας εὐρέθησαν νὰ ἔχουν ἀλλοεθνεῖς γυναῖκας, ὁ Ἐλιάσεβος καὶ ὁ Βακχοῦρος.
- A Εσδ. 9,25 ἐκ τῶν θυρωρῶν, Σαλοῦμος καὶ Τολβάνης·
- A Εσδ. 9,25 Αὐτοὺς τοὺς θυρωροὺς ὁ Σαλούμος καὶ ὁ Τολβάνης.
- A Εσδ. 9,26 ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῶν υἱῶν Φόρος, Ἰερμάς καὶ Ἰεζίας καὶ Μελχίας καὶ Μαῆλος καὶ Ἐλεάζαρος καὶ Ἀσεβίας καὶ Βαναίας·
- A Εσδ. 9,26 Ἀπὸ δε τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γενεᾶς του Φορος, εὐρέθησαν νὰ ἔχουν ξένας γυναῖκας, ὁ Ἰερμάς, ὁ Ἰεζίας, ὁ Μελχίας, ὁ Μαῆλος, ὁ Ἐλεάζαρος, ὁ Ἀσεβίας καὶ ὁ Βαναίας.
- A Εσδ. 9,27 ἐκ τῶν υἱῶν Ἡλά, Ματθανίας, Ζαχαρίας καὶ Ἰεζριήλος καὶ Ἰωαβδῖος καὶ Ἰερεμῶθ καὶ Αἰδίας·
- A Εσδ. 9,27 Ἀπὸ τὴν γενεάν του Ἡλά, ὁ Ματθανίας, ὁ Ζαχαρίας, ὁ Ἰεζριήλος, ὁ Ἰωαβδῖος, ὁ Ἰερεμῶθ καὶ ὁ Αἰδίας.
- A Εσδ. 9,28 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαμῶθ, Ἐλιαδάς, Ἐλιάσιμος, Ὀθονίας Ἰαριμῶθ καὶ Σάβαθος καὶ Ζεραλίας·
- A Εσδ. 9,28 Ἀπὸ τὴν γενεάν του Ζαμῶθ ὁ Ἐλιαδάς, ὁ Ἐλιάσιμος, ὁ Ὀθονίας, ὁ Ἰαριμῶθ, ὁ Σαβαθος καὶ ὁ Ζεραλίας.
- A Εσδ. 9,29 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βηβαῖ, Ἰωάννης καὶ Ἀνανίας καὶ Ἰωζάβδος καὶ Ἀμαθίας·
- A Εσδ. 9,29 Ἀπὸ τὴν γενεάν Βηβαῖ, ὁ Ἰωάννης, ὁ Ἀνανίας, ὁ Ἰωζάβδος καὶ ὁ Ἀμαθίας.
- A Εσδ. 9,30 ἐκ τῶν υἱῶν Μανί, Ὠλαμὸς, Μαμοῦχος, Ἰεδαῖος, Ἰασοῦβος καὶ Ἰασαῆλος καὶ Ἰερεμῶθ·
- A Εσδ. 9,30 Ἀπὸ τὴν γενεάν του Μανί, ὁ Ὠλαμὸς, ὁ Μαμοῦχος, ὁ Ἰεδαῖος, ὁ Ἰασοῦβος, ὁ Ἰασαῆλος καὶ ὁ Ἰερεμῶθ.
- A Εσδ. 9,31 καὶ ἐξ υἱῶν Ἀδδὶ, Νάαθος καὶ Μοοσίας, Λακκούνος καὶ Ναῖδος, Ματθανίας καὶ Σεσθήλ· καὶ Βαλνοῦος καὶ Μανασσίας·
- A Εσδ. 9,31 Ἀπὸ τὴν γενεάν του Ἀδδὶ, ὁ Νάαθος, ὁ Μοοσίας, ὁ Λακκούνος, ὁ Ναῖδος, ὁ Ματθανίας, ὁ Σεσθήλ, ὁ Βαλνοῦος καὶ ὁ Μανασσίας.
- A Εσδ. 9,32 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀνάν, Ἐλιωνάς καὶ Ἀσαῖας καὶ Μελχίας καὶ Σαββαῖος καὶ Σίμων Χοσαμαῖος·
- A Εσδ. 9,32 Ἀπὸ τὴν γενεάν του Ἀνάν, ὁ Ἐλιωνάς, ὁ Ἀσαῖας, ὁ Μελχίας, ὁ Σαββαῖος καὶ Σίμων ὁ Χοσαμαῖος.
- A Εσδ. 9,33 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσόμ, Ἀλταναῖος καὶ Ματταθίας καὶ Σαβανναῖος καὶ Ἐλιφαλάτ καὶ Μανασσῆς καὶ Σεμεῖ·
- A Εσδ. 9,33 Ἀπὸ τὴν γενεάν του Ἀσόμ, ὁ Ἀλταναῖος, ὁ Ματταθίας, ὁ Σαβανναῖος, ὁ Ἐλιφαλάτ, ὁ Μανασσῆς καὶ ὁ Σεμεῖ.
- A Εσδ. 9,34 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βαανί, Ἰερεμίας, Μομδῖος, Ἰσμαῆρος, Ἰουήλ, Μαβδαῖ καὶ Πεδίας καὶ Ἄνω, Ῥαβασίων καὶ Ἐνάσιβος καὶ Μαμνιτάναιμος, Ἐλιάσις, Βαννοῦς, Ἐλιαλί, Σομεῖς, Σελεμίας, Ναθανίας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐζωρά, Σεσίς, Ἐσρήλ, Ἀζαῆλος, Σαματός, Ζαμβρί, Ἰώσηφος·
- A Εσδ. 9,34 Ἀπὸ τὴν γενεάν του Βαανί, ὁ Ἰερεμίας, ὁ Μομδῖος, ὁ Ἰσμαῆρος ὁ Ἰουήλ, ὁ Μαβδαῖ, ὁ Πεδίας, ὁ Ἄνω ὁ Ῥαβασίων, ὁ Ἐνάσιβος, ὁ Μαμνιτάναιμος, ὁ Ἐλιάσις, ὁ Βαννοῦς, ὁ Ἐλιαλί, ὁ Σομεῖς, ὁ Σελεμίας, ὁ Ναθανίας. Ἀπὸ τὴν γενεάν του Ἐζωρά, ὁ Σεσίς, ὁ Ἐσρήλ, ὁ Ἀζαῆλος, ὁ Σαματός, ὁ Ζαμβρί καὶ ὁ Ἰώσηφος.
- A Εσδ. 9,35 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐθμά, Μαζιτίας, Ζαβαδαίας, Ἡδαῖς, Ἰουήλ, Βαναίας.
- A Εσδ. 9,35 Ἀπὸ τὴν γενεάν του Ἐθμά, ὁ Μαζιτίας, ὁ Ζαβαδαίας, ὁ Ἡδαῖς, ὁ Ἰουήλ καὶ ὁ Βαναίας.
- A Εσδ. 9,36 πάντες οὗτοι συνῴκησαν γυναῖκας ἀλλογενεῖς, καὶ ἀπέλυσαν αὐτὰς σὺν τέκνοις.
- A Εσδ. 9,36 Ὅλοι αὐτοὶ εἶχαν λάθει ὡς συζύγους ἀλλοεθνεῖς γυναῖκας, τὰς ὁποίας καὶ ἀπέπεμφαν μαζὴ μετὰ τὰ παιδιά τῶν.
- A Εσδ. 9,37 Καὶ κατώκησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ νοτιοανατολικῇ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν.
- A Εσδ. 9,37 Οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἄλλοι ἀπὸ τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν κατώκησαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς τὴν ὑπόλοιπον χώραν τῆς Ἰουδαίας, ὥστε κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἐβδόμου μηνὸς οἱ Ἰσραηλίται εὐρίσκοντο πλέον εἰς τὰς

κατοικίας των.

A Εσδ. 9,38

καὶ συνήχθη πᾶν τὸ πλῆθος ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ εὐρύχωρον τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἱεροῦ πυλῶνος

A Εσδ. 9,38

Τότε συνεκεντρώθη ὅλον το πλῆθος των Ἰσραηλιτῶν με μίαν ψυχὴν εἰς εὐρύχωρον καὶ ανοικτὸν χώρον, εμπρὸς εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἱερὰν πύλην τοῦ ναοῦ.

A Εσδ. 9,39

καὶ εἶπεν Ἐσδρα τῷ ἱερεῖ καὶ ἀναγνώστη· κόμισαι τὸν νόμον Μωυσῆ τὸν παραδοθέντα ὑπὸ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ.

A Εσδ. 9,39

Αὐτὸ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ εἶπεν στον Ἐσδραν τον ἱερέα καὶ ἀναγνώστην τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ· “φέρε καὶ ἀνάγνωσε τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, ὁ ὁποῖος παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς ἡμᾶς”.

A Εσδ. 9,40

καὶ ἐκόμισεν Ἐσδρας ὁ ἀρχιερεὺς τὸν νόμον παντὶ τῷ πλήθει ἀνθρώπου ἕως γυναικὸς καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσιν ἀκοῦσαι τοῦ νόμου νομιμῆς τοῦ ἐβδόμου μηνός.

A Εσδ. 9,40

Ὁ ἀρχιερεὺς Ἐσδρας ἔφερε πράγματι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ εἰς ὅλον τὸ πλῆθος των ἀνθρώπων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, εἰς ὅλους τοὺς ἱερεῖς, δια νὰ ἀκούσουν τὸν Νόμον τοῦτον κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἐβδόμου μηνός.

A Εσδ. 9,41

καὶ ἀνεγίνωσκεν ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἱεροῦ πυλῶνος εὐρυχώρῳ, ἐξ ὄρθρου ἕως μέσης ἡμέρας, ἐνώπιον ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, καὶ ἀπέδωκαν πᾶν τὸ πλῆθος τὸν νοῦν εἰς τὸν νόμον.

A Εσδ. 9,41

Ὁ Ἐσδρας ἀνεγίνωσκεν στον εὐρύχωρον τόπον, που εὐρίσκετο εμπρὸς εἰς τὴν ἱερὰν πύλην τοῦ ναοῦ, ἀπὸ πρωῒας μέχρι μεσημβρίας ἐνώπιον ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Ὅλος δε αὐτὸς ὁ λαὸς προσήλωσε τὴν διάνοιάν του εἰς τὴν ἀκρόασιν τοῦ Νόμου.

A Εσδ. 9,42

καὶ ἔστη Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστης τοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ ξυλίνου βήματος τοῦ κατασκευασθέντος,

A Εσδ. 9,42

Ὁ Ἐσδρας, ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστης τοῦ Νόμου, ἵστατο ὀρθίος ἐπάνω εἰς ξύλινον βᾶθρον, τὸ ὁποῖον εἶχε κατασκευασθῆ καὶ τοποθετηθῆ ἐκεῖ.

A Εσδ. 9,43

καὶ ἔστησαν παρ’ αὐτῷ Ματθαθίας, Σαμμοὺς, Ἀνανίας, Ἀζαρίας, Οὐρίας, Ἐζεκίας, Βαάλαμος ἐκ δεξιῶν,

A Εσδ. 9,43

Πλησίον δε καὶ δεξιὰ τοῦ Ἐσδρα ἵσαντο ὀρθιοὶ ὁ Ματθαθίας, ὁ Σαμμοὺς, ὁ Ἀνανίας, ὁ Ἀζαρίας, ὁ Οὐρίας, ὁ Ἐζεκίας, καὶ ὁ Βαάλαμος.

A Εσδ. 9,44

καὶ ἐξ εὐωνύμων Φαλδαῖος καὶ Μισαήλ, Μελχίας, Λωθάσουβος, Ναβαρίας, Ζαχαρίας.

A Εσδ. 9,44

Ἐξ ἀριστερῶν δε αὐτοῦ ἵσαντο ὁ Φαλδαῖος, ὁ Μισαήλ, ὁ Μελχίας, ὁ Λωθάσουβος, ὁ Ναβαρίας καὶ ὁ Ζαχαρίας.

A Εσδ. 9,45

καὶ ἀναλαβὼν Ἐσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον τοῦ πλήθους προεκάθητο ἐπιδόξως ἐνώπιον πάντων,

A Εσδ. 9,45

Εἰς τὴν ἐπίσημον αὐτὴν θέσιν προκαθήμενος ὁ Ἐσδρας ὑψωσε τὸ βιβλίον ἐνώπιον ὅλων.

A Εσδ. 9,46

καὶ ἐν τῷ λῦσαι τὸν νόμον πάντες ὀρθοὶ ἔστησαν. καὶ εὐλόγησεν Ἐσδρας τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ὑψίστῳ Θεῷ Σαβαώθ παντοκράτορι,

A Εσδ. 9,46

Ὅλοι δε εσηκώθησαν, ἀμέσως μόλις ηνοιχθῆ τὸ βιβλίον τοῦ Νόμου. Ὁ Ἐσδρας εδοξολογήσε τὸν Κύριον, τὸν Ὑψιστον Θεόν, τὸν Παντοκράτορα, τὸν Κύριον των δυνάμεων τοῦ ουρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

A Εσδ. 9,47

καὶ ἐπεφώνησε πᾶν τὸ πλῆθος ἀμήν. καὶ ἄραντες ἄνω τὰς χεῖρας, προσπεσόντες ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησαν τῷ Κυρίῳ.

A Εσδ. 9,47

Μετὰ δε τὴν δοξολογίαν αὐτὴν ὅλος ὁ παριστάμενος λαὸς ἀνεφώνησεν· Ἀμήν. Συγχρόνως δε ὑψωσαν τὰς χεῖρας των πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἐπειτα ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησαν τὸν Κύριον.

A Εσδ. 9,48

Ἰησοῦς καὶ Ἀννιούθ καὶ Σαραβίας καὶ Ἰαδινός καὶ Ἰάκουβος, Σαββαταῖος, Αὐταίας, Μαιάννας καὶ Καλίτας, Ἀζαρίας καὶ Ἰωάζαβδος καὶ Ἀνανίας, Φαλίας, οἱ Λευῖται, ἐδίδασκον τὸν νόμον τοῦ Κυρίου καὶ πρὸς τὸ πλῆθος ἀνεγίνωσκον τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ἐμφυσιοῦντες ἅμα τὴν ἀνάγνωσιν.

A Εσδ. 9,48

Οἱ Λευῖται, Ἰησοῦς, Ἀννιούθ, Σαραβίας, Ἰαδινός, Ἰάκουβος, Σαββαταῖος, Αὐταίας, Μαιάννας, Καλίτας, Ἀζαρίας, Ἰωάζαβδος, Ἀνανίας, καὶ Φαλίας, ἐδίδασκαν καὶ ἀνέλυαν τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ἀφ’ οὗ προηγουμένως ἀνεγίνωσκον τὸν Νόμον ἐνώπιον τοῦ πλήθους. Προσεπάθουν δε νὰ καταστήσουν σαφὴ καὶ νὰ ἐντυπώσουν στους ἀκροατὰς των τὰ ἀναγινωσκόμενα.

A Εσδ. 9,49

καὶ εἶπεν Ἀθθαράτης Ἐσδρα τῷ ἀρχιερεῖ καὶ ἀναγνώστη καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς διδάσκουσι τὸ πλῆθος ἐπὶ πάντας·

A Εσδ. 9,49

Ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν ὁ Ἀθθαράτης εἶπεν στον Ἐσδραν τον ἀρχιερέα καὶ ἀναγνώστην τοῦ Νόμου, ὅπως ἐπίσης καὶ στους Λευίτας, οἱ ὁποῖοι ἐδίδασκαν τὸ πλῆθος·

A Εσδ. 9,50

ἡ ἡμέρα αὕτη ἐστὶν ἀγία τῷ Κυρίῳ, καὶ πάντες ἐκλαιον ἐν τῷ ἀκοῦσαι τοῦ νόμου·

A Εσδ. 9,50

“ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἀγία, ἀφιερωμένη στον Κύριον”. Ὅλοι δε κατασυγκινημένοι ἐκλαίαν, καθὼς ἤκουαν τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἀνάλυσιν τοῦ Νόμου.

A Εσδ. 9,51

βαδίσαντες οὖν φάγετε λιπάσματα καὶ πίετε γλυκάσματα καὶ ἀποστείλατε ἀποστολὰς τοῖς μὴ ἔχουσιν,

A Εσδ. 9,51

Προσέθεσε δε ὁ Ἀθθαράτης καὶ εἶπε· “πηγαίνετε λοιπὸν τώρα νὰ φάγετε πλούσια φαγητὰ καὶ νὰ πίετε ευχάριστα ποτὰ κατὰ τὴν ευφρόσυνον αὐτὴν ἡμέραν. Ἀλλὰ στείλετε ὁμως καὶ δῶρα εἰς ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι πτωχοὶ καὶ δὲν ἔχουν.

A Εσδ. 9,52

ἀγία γὰρ ἡ ἡμέρα τῷ Κυρίῳ· καὶ μὴ λυπεῖσθε, ὁ γὰρ Κύριος δοξάσει ὑμᾶς.

A Εσδ. 9,52

Ἐπειδὴ δε ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἀγία ἀφιερωμένη στον Κύριον, μὴ λυπεῖσθε, διότι ὁ Κύριος θὰ σας εὐλογήσῃ καὶ θὰ

σας δοξάση”.

A Εσδ. 9,53

καὶ οἱ Λευῖται ἐκέλευον παντὶ τῷ δήμῳ λέγοντες· ἡ ἡμέρα αὕτη ἀγία, μὴ λυπεῖσθε.

A Εσδ. 9,53

Καὶ οἱ Λευῖται προέτρεπαν ὅλον τον λαόν λέγοντες· “μὴ λυπεῖσθε, διότι ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἀγία, εἶναι ἡμέρα χαράς”.

A Εσδ. 9,54

καὶ ᾤχοντο πάντες φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ εὐφραίνεισθαι καὶ δοῦναι ἀποστολὰς τοῖς μὴ ἔχουσι καὶ εὐφρανθῆναι μεγάλως,

A Εσδ. 9,54

Κατόπιν ανεχώρησαν ὅλοι, δια να φάγουν, να πίνουν, να ευφρανθούν και να στείλουν δώρα στους πτωχοὺς, ὥστε να ευφρανθῆ πάρα πολὺ ὅλος ο Ἰσραηλιτικὸς λαός.

A Εσδ. 9,55

ὅτι γὰρ ἐνεφυσιώθησαν ἐν τοῖς ῥήμασιν, οἷς ἐδιδάχθησαν, καὶ ἐπισυνήχθησαν.

A Εσδ. 9,55

Αὐτὸ δε εγινε, διότι ἐνεθουσιάσθησαν και ἀνεθάρρησαν με τους λόγους, τους οποιούς αυτοί ἐδιδάχθησαν. Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ συνεκεντρώθησαν και πάλιν.